

454755

February, 1956 - Number 2 - Volume 28

ZARJA *The* DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKÉ ZVEZE

OFFICIAL PUBLICATION
SLOVENIAN WOMEN'S UNION

From Your Editor

DEAR MEMBERS,

OUR S.W.U. HISTORY is an interesting story. Last month, we introduced you to the facts surrounding the founding of our organization. In a world young fraternally, the Union grew rapidly during its first years of existence. Branches no. 1, in Sheboygan, Wisconsin and no. 2, in Chicago, Illinois, were organized simultaneously. In Chicago meetings of the Executive Committee and the first Convention were held. The Supreme Officers were: President, Marie Prisland; of Sheboygan; Secretary, Julia Gottlieb, of Chicago; Treasurer, Mathilda Duller, of Chicago, and Advisors: Margaret Kozjan of Pueblo, Colorado, Mathilda Rebertz of Eveleth, Minn., Bara Kramer of San Francisco, Cal., and Mary Darovec of Cleveland, and Dorothy Dermes of Steelton, Pa. The Auditors were: Mary Vidmar, Rose Smole and Margaret Ritonja. Mrs. Mary Glavan was the first Vice-President.

To encourage more new members to join during their first membership campaign in 1929, the Officers decided to offer a monthly publication as the goal to be reached. At that time about 700 members were already enrolled and the promise was made that with 1000 members, the Union would be able to afford a monthly publication. Until that time, their voice was heard only through the pages of the Amerikanski Slovenec newspaper in Chicago and in 1928 in a book published called "Ameriška Slovenka". The campaign was highly successful, and before the year was over the membership totaled nearly 2000 members. After Zarja, (the name is now, as it was originally) was printed for only a year, the membership jumped to 3500, and by 1930, for the second convention, there were 39 branches organized.

The first issues of Zarja show us that it was very much desired by the members. Many branch reports, similar to those we read today were printed along with Officers reports, juvenile activity reports and other interesting material. Editor was Mrs. Julia Gottlieb, who passed away in 1950. Of the other First Supreme Officers, Mrs. Mathilda Duller and Rose Smole are also deceased.

Let us, on the occasion of our 30TH ANNIVERSARY MEMBERSHIP-CAMPAIGN remember the enthusiasm of our first Supreme Officers who began a great ideal. Let us be worthy of the past and following in the footsteps of our pioneering organizers enroll many, many new members. In this way we will once again prove the importance and necessity of our Union.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized December 19, 1926
in Chicago, Ill.
Incorporated December 14, 1927
in the State of Illinois

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA V AMERIKI

Ustanovljena 19. decembra 1926
v Chicagu, Ill.
Inkorporirana 14. decembra 1927
v državi Illinois

Member of National Council of Catholic Women

Spiritual Advisor—Alexander Urankar, O.F.M., 1852 W. 22nd Pl.
Chicago, Ill.

Honorary President }
Financial Secretary } Marie Prisland, Sheboygan, Wisconsin

BOARD OF DIRECTORS

Founder—Marie Prisland, 1034 Dillingham Ave, Sheboygan, Wisconsin
President—Josephine Livek, 331 Elm Street, Oglesby, Illinois
Secretary—Albina Novak, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Illinois
Treasurer—Josephine Zeleznikar, 2045 W. 23rd Street, Chicago 8, Illinois
Auditor—Mary Otonicar, 1110 E. 66th Street, Cleveland 3, Ohio
Auditor—Katie Triller, 1724 Stanton Ave., Whiting, Indiana
Auditor—Josephine Sumic, 1305 No. Center St., Joliet, Illinois

Other Supreme Officers

1st Vice-President—Frances Globokar, 19192 Abbey Ave., Euclid 19, Ohio
2nd Vice-President—Anna Pachak, 2009 Oakland St., Pueblo, Colorado
3rd Vice-President—Mary Tomsic, Box 202, Strabane, Pa.
4th Vice-President—Barbara Rosandich, 1212 Sheridan St., Ely, Minn.
5th Vice-President—Frances Plesko, 2908 W. Greenfield, Milwaukee, Wis.

DIRECTORS of Recreational and Sports Activities

Women's Division—Elizabeth Zefran, 1941 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.
Juvenile Division—Mary Theodore, Box 58, 223 Brandon Rd., Hoyt Lakes, Minnesota

Managing Editor—Corinne Leskovar, 1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

HOME OFFICE

1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Illinois
Tel. Bishop 7-2014

ZARJA — THE DAWN

Official Publication of the Slovenian Women's Union of America
Uradno glasilo Slovenske Ženske Zveze v Ameriki
Published monthly — Izhaja vsak mesec

Annual Subscription \$2.00 — Naročnina \$2.00 letno
For SWUA members \$1.20 annually — Za članice SZZ \$1.20 letno
Publisher, "Zarja", 1637 S. Allport Street, Chicago 8, Ill.

Editorial Office:

1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill., Tel. Bishop 7-2014

"Entered as second class matter November 13, 1946, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of August 24, 1912."

All communications for publication must be in the hands of the Editor by the tenth of the month for the next issue and must be endorsed by the writer. If typewritten use double-space and if hand-written use ink. Write plainly, especially names, and on one side of paper only.

Vsi dopisi morajo biti v rokah urednice do 10. v mesecu za prihodnjo izdajo in podpisani po poročevalki. Pišite s črnilom in samo na eno stran papirja. Pri imenih pazite, da so razločno pisana.

ZARJA *The* DAWN

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

VOL. XXVIII — No. 2

FEBRUARY, 1956

LETO XXVIII — Št. 2

Bits and Briefs on Home

Collected by A. U.

— The jewel casket containing the most precious of all jewels is domestic happiness.

— Home—the father's kingdom, the child's paradise, the mother's world.

— Home—a world of strife shut out, and a world of love shut in, and the only spot on earth where the faults and failings of humanity are hidden under a mantle of charity. The place where you are treated the best, and you grumble the most.

— The flower of the family usually keeps away from the flour in the kitchen.

— Home is a place where some take off their new shoes and put on their old manners.

— You can exercise the same muscles beating a carpet that you do playing golf.

— We make our friends, we make our enemies, but God makes our relatives and next door-neighbors.

— Kindness goes a long way a lot of times, when it ought to stay at home.

— The beauty of the house is order, the blessing of the

house is contentment, the glory of the house is hospitality, the crown of the house is godliness and affection.

— The reason why so many homes are on the rocks is because lovers and dreamers of homes are spending their time in making nets, not in making cages.

— A baby will make love stronger, days shorter, nights longer, bank rolls smaller, home happier, clothes shabbier, the past forgotten and the future worthwhile living for.

— Some people never become home-sick, because they are never at home enough.

— For every woman who makes a fool out of her man, there is another woman who makes a man out of a fool.

— When a man has a birthday, he takes a day off; but when a woman has birthday, she takes a year off.

— Life is to be fortified by a real home, the place of love. To love and to be loved is the greatest happiness.

— Woe to women who give themselves to God when the devil wants nothing more to do with them.

— An ounce of mother is worth a pound of clergy.

— Mother is the name of God in the lips and hearts of little children.

Our Current Campaign

Dear officers and members:

Two months have past since our 30th anniversary campaign has started and only very meager results have been shown. The holiday season was one reason of slowing up our campaign considerably. But now that its over, our attention must by all means be devoted to our campaign.

With the month of February we are entering our third month, even though we generally do big things in a hurry, its the early bird that gets the "EXTRA GIFTS". For other awards refer your "Dawn", (under 30th Anniversary Membership Campaign.)

In connection with this 30th anniversary, I am making an earnest appeal to you loyal members as well as all supreme and branch officers to join hands this year and work with the greatest enthusiasm ever displayed. By working together in the past, we have grown in membership and in financial strength and are recognized as a great organization. But this year is a special year, it is the 30th birthday of its founding; therefore, let us all celebrate the occasion with a great enrollment of new members. Your cooperation is needed more than ever before and I'll appreciate your every effort.

February is the month of important birthdays and is the shortest month of the year. Yet, it is filled with days of national and religious interest. February 2—is Candle-mass Day; February 3—is St. Blaise Day (Blessing of Throats); February 14—is Saint Valentine's Day, and

February 15—is Ash Wednesday (Beginning of Lent); February 12th—President Lincoln's Birthday; February 22—Washington's Birthday; February 3—is the birthday of Elizabeth Blackwell, first woman to receive the medical degree; February 15—Susan B. Anthony and Women's suffrage. Susan B. Anthony did not live to see the fruition of her work, for it was not until fourteen years after her death in 1906 that the 19th Amendment to the U.S. Constitution—rightly called the Susan B. Anthony Amendment—was passed, giving suffrage to women. February 15, the birthday of Susan B. Anthony, should be a red letter day for women.

By direction of the Supreme Board, the Editor has published the English section on the front pages of our monthly magazine "The Dawn" for a limited time. Every member should read her magazine from start to finish in order to better know her organization and to find out what other members are doing throughout the nation. You'll learn by reading "The Dawn"!

In closing, I wish to express my heartfelt thanks for the many kindnesses extended, the cheery greetings and messages of devotion which I received in such abundance during the last two months. Your thoughtfulness added greatly to my happiness and is a source of inspiration to me as I go forward with the work. May this be a memorable year for each of you, bringing you personal satisfaction, success and happiness.

Most sincerely yours,

JOSEPHINE LIVEK, Supreme President

MRS. MARY OTONICAR

MRS. OTONICAR, OUR STAR OFFICER!

MRS. MARY OTONICAR, has been a shining example to all members and officers for many years. Mrs. Otonicar is the most hard-working secretary we have, and the members of Branch no. 25, Cleveland, Ohio, are certainly proud of her. Also, since 1952, she has been an honored Supreme Trustee of our organization.

We call Mrs. Otonicar our "Queen of all Queens", for she has been on top in almost every membership campaign since her activity with our Union began. Right now, she is leading the list of workers in this 30th Anniversary Membership Campaign and hopes to reach a very enviable goal... that of enrolling her 1000th new member! One thousand new members during a span of twenty years is far above a simple expression of thanks, for it has meant a good heart—a willing spirit—and an indefatigable courage, which few of us can boast. Our commendation will be in the honor and pride we feel for her. Work such as this will earn special honors in the Union's book of history, and Mrs. Mary Otonicar's name, a most respected place.

HAPPY BIRTHDAY, FEBRUARY 6th!

On February 6th, Mrs. Otonicar will celebrate her 66th birthday. We extend many happy returns of the day, and wishes that God will bless her with abundant happiness and good health for many years to come!

30th ANNIVERSARY CAMPAIGN

December 1, 1955 to December 31, 1956

During the year 1956 — that is until December 31, 1956 — everyone enrolling new members will be qualified for these Grand Awards:

- One new member in Class A One month **FREE ASSESSMENT** (or 35¢)
- One new member in Class B One month **FREE ASSESSMENT** (or 60¢)
- One new member in Junior Class .. Two months **FREE ASSESSMENT** (or 20¢)

Every member who enrolls 30 new members in any class will receive a special award! (Awards will be distributed at the close of the campaign.)

Commemorate this Anniversary by showing your good fraternal spirit and willingness to promote our organization.

WHO WILL BE THE FIRST TO REACH 30?

The first member who enrolls 30 new members, in whatever class, will receive many special tributes, among them, her picture will be printed in a subsequent issue of Zarja. A month-by-month report on the progress of the campaign will also be made—so, our membership campaign will be the biggest project of the year.

Our goal? That every Branch shows a fine representation in this campaign—and that every member enrolls at least one new member.

Albina Novak, Supreme Secretary

S. W. U. FUNERAL BENEFITS

Members shall be entitled to all the rights and privileges which the Union may be able to grant. The Union shall care for the deceased members as follows:

- a) Through the subordinate branches it shall provide for proper burial for its deceased members.
- b) The Union shall pay the following sums toward funeral expenses:

Class A: \$25.00 for a deceased member from acceptance until two years of membership. \$100.00 for a deceased member of two or more years standing.

Class B: \$50.00 for a deceased member from the time of acceptance until two years membership. For deceased members of two years or more standing will be paid the following benefits:

\$300.00 for all who joined between the ages of 14 and 30 years.

\$250.00 for all who joined between the ages of 31 and 40 years.

\$200.00 for all who joined between the ages of 41 and 45 years.

\$150.00 for all who joined between the ages of 46 and 55 years.

**Ohio's Governor Lausche—
Next President?**

Our popular Slovenian, Governor Frank J. Lausche, has been making headlines all over the country as a

possible presidential candidate. Outside his home state, Gov. Lausche has been acclaimed with the same pride Ohioans have voiced for him all through his years as their Governor and before that, as Cleveland's Mayor. Time Magazine has quoted his remarks on a recent television interview calling them "refreshingly candid." The Chicago Daily News has praised him for his Americanism in opposition to Partyism and in a fine description, the editor calls him a public servant not a politician, who has broken all rules of party policy and fought the directives of all opposed to his own thinking. This has made him a national figure of considerable importance. The Chicago Tribune, well-known as a staunch Republican press, has called Lausche: "far and away the best Democratic presidential candidate possible." We are certain that if he should be placed in this high office, Frank Lausche will be the most creditable, warm-hearted and "common sense" president since Lincoln; and the finest example of our Slovenian heritage.

WOMEN'S STAKE IN THE NEW SOCIAL SECURITY

Mrs. America has a bigger stake in Social Security than she used to have. The Social Security law now gives her more when she gets benefits and increases the instances in which she and her dependents are eligible for payments. All women should understand how Social Security affects them, whether they be insured workers themselves, or the wife, mother or widow of an insured worker. Even a divorced wife of a deceased worker may receive benefits if she were dependent on him for support.

Here, stated briefly, are some of the provisions of the Social Security law as they relate to women.

WIFE'S BENEFITS:

A wife of a wage earner entitled to benefits may be eligible for benefits if she has attained age 65, or if under 65, have in her care a child entitled to Child's benefits on the basis of her husband's wage record. She must be living with the wage earner at the time she files her application.

PARENT'S BENEFITS:

To the woman whose death would interrupt her support of an aged parent, it will be comforting to know that the parent's benefits will now be figured at three-fourths the worker's benefit instead of one-half as before.

WORLD WAR II:

The provision in the law granting wage credits for service in World War II will also bring new benefits to many women. This provision will enable many widows of servicemen, who have minor children in their care, to qualify for survivors' benefits even though they are also receiving payments from the Veterans Administration. Also, many widows of 65 or over are now eligible for benefits when World War II credits are added to their deceased husband's wage record. Another thing to remember, also, is that many former members of the armed forces such as WACS, WAVES, SPARS, and MARINES will receive a wage credit of \$160.00 for every month of active service in World War II. In some cases these

additional credits, added to previous credits on the wage records of women, will now give them a Fully and Permanently insured status.

HUSBAND'S BENEFITS:

In the past, a woman who was the chief support of her husband, because of her husband's disability, could only receive her own Social Security payments at age 65. The law did not recognize her contributions to her husband's welfare, and in many cases she couldn't afford to retire. This thinking is now relegated to the past, and the new law establishes Husband's Benefits. When Mrs. John Breadwinner retires, her dependent husband will receive an amount equal to one-half of her benefit when he is 65.

WIDOWS:

A widow aged 65 can receive Social Security benefits in an amount equal to three-fourths of what her deceased husband's benefits would have been. A widow under 65 may also receive benefits at any age providing she has a minor child of the wage earner in her care.

WIDOWERS:

As in the case of the "Dependent Husband", the law also now provides for Widowers payments at age 65 to the husband of a deceased woman worker. For instance, a woman worker is the chief support of a disabled husband now knows that in the event of her death, her contribution to her husband's support will be replaced in part.

CHILDREN'S BENEFITS:

Before the 1950 Amendments a child was eligible for benefits on the basis of his mother's wage record only if the father was neither living with the child nor contributing to the child's support. Under the new Amendments the child may be eligible for benefits if the mother was furnishing at least one-half of his support; or she had worked at least 1½ years during the three years immediately before she became entitled to benefits or died; or the mother was living with the child or contributing to his support, and the father was neither living with nor contributing to the child's support.

ACTIVITIES

No. 1, Sheboygan, Wisconsin. — Officers were elected when the annual meeting of the Slovenian Women's Union was held in St. Cyril and Methodius Catholic Church.

Those chosen were the following: Mrs. Frank Zavrl, president; Mrs. Joseph Godez, vice-president; Mrs. Roland Schmidt, financial secretary; Mrs. Anna Modiz, recording secretary; Mrs. Victor Turk, treasurer; Mrs. Ursula Marver, sergeant-at-arms; Mmes. Amalia Zunter, Anthony Fortuna Sr., Frances Melanz, auditors; Mrs. Max Krolnik, reporter.

Chairman of the nominating committee was Mrs. John Prislund.

Several topics for the coming year were discussed. Initiation of 6 new members also took place.

Refreshments were enjoyed by all.

We held our installation of officers at the January 10th meeting. We regret that Mrs. Theresa Zagozen, who most recently served as our president, who was our secretary for six years and two years as treasurer has left our staff of officers. Also, her daughter, Mrs. Mary Girdaukas, who served two years as treasurer deserves our heartfelt thanks. We wish them to know that we will be always grateful for their fine service all these years.

A monthly birthday party followed the meeting.

Mrs. Max Krolnik, Reporter

No. 2, Chicago, Ill.—Installation of officers, by our Spiritual Director, Rev. Alexander Urankar, O.F.M., took place at the January meeting. Also, we had our usual birthday party for this month. Every month, we have something to please everyone's palate. We want to thank all the birthday donors for the goodies, refreshments and gifts they so generously provide. The donations for this birthday club are used for the children's Christmas party every year.

Ladies, we wish to apologize to anyone we left out or missent cards for the birthday parties. In some cases members didn't receive cards because they were sent to the wrong addresses. This was due to their change of address or name. Please forward the changes to yours truly, Mayme Muller, 1846 W. 23rd St., Chicago 8, Ill. We would also like to be notified of any sick members so that a small remembrance can be sent to them.

The important topic for the branch is this year's Zveza Day in Lemont, which will be held on July 15, 1956. Plans are being formed for the celebration of our 30th anniversary also on that day. Please plan to be there and try to make a few of the future meetings when we will be making preparations.

Congratulations to our Supreme Secretary, Albina Novak who is now newly elected Recording Secretary.

Our thanks to Mrs. Frances (better known as our "Fanny") Zibert for the wonderful job she did in the past as our recorder.

Mayme Muller, Secretary

No. 2, Chicago, Ill.—We hope everybody had a very nice Christmas and a happy New Year.

We had a very good turnout for our mixed doubles which was held on December 3, 1955. Even though it was a very rainy night we had 60 doubles. This was 18 doubles more than last year. Thanks girls for helping to make this such a large turnout.

The winners were: 1st place Josie Squok, and Louis Dolmovic, 1264, and 2nd place Elsie Piszczor and Frank Possedi, 1243.

High Women's Game out of the money, Elsie Statkus 188, and High Women's Series out of the money, Lil Putzell 543.

Everybody had a very good time and next year we hope to make our doubles larger.

The Children's Christmas party was held on December 11, 1955. There was a little program in which a few of the children participated. All the children were given milk, cookies and candy. Santa Claus came and gave the gifts to all the children. Everybody had a good time.

We will have a new member drive to be held from January to December 1956. Our aim is 30 new members and 30 new juveniles for our 30th anniversary. A discussion was held for our 30th anniversary celebration which will be held in Lemont, Illinois in July. There will be more news about this affair in the Zarja as the committees get together.

The Mass for the living and the deceased members was held on the 18th of December at 10:30 a.m. at St. Stephen's Church.

The Birthday Club will continue for 1956. Liz Zefran will conduct the birthday club with the help of the ladies, and Mayme Muller who helps with the cards.

Election of officers resulted in the following: President Josephine Zeleznikar, Vice-President Clara Foys, Secretary Mayme Muller, Treasurer Mary Tomazin, Recorder Albina Novak, Auditors: Liz Zefran, Sophie Petrovic, Jennie Kovacic; Sergeant-at-arms Mayme Fabian; Spiritual Advisor Fr. Alexander, and English Recorder Lil Putzell.

Happy birthday was sung and everybody had coffee and cake.

The Sports club held their Christmas party at Liz Zefran's on December 15, 1955. Election of officers was held: President Liz Zefran, Vice-President Elsie Kroschel, Secretary Frances Kozel. We also picked our secret pals for 1956, and found out who our secret pals for 1955 were.

We are holding our second annual

ON THE COVER... a typical winter scene. It could be anywhere, but, this one in particular is in Slovenia, and it is called: "Mountain Lodge at Triglav Lakes". We view the resting place for skiers and mountain climbers... where the delicate edelweiss grows abundantly. Wintertime loveliness—temporary, but, unforgettable.

dance on February 11th, at the Polish Falcon Hall, 1921 W. Cermak Rd., with Jimmy Bovdik and his Melody Mates for dancing. Be sure to attend.

Well, bowling season is at the halfway mark already. We did not bowl the Mondays after Christmas and New Year. I hope the girls had a nice rest and we will see some good shooting now.

High Team Series is held by Reliance Federal 2260. High Team Game by Zefran Funeral Home 780. High Individual Series, Gloria Schiffler, 552. High Game, Leona Foys, 216. There were a lot of railroad pickups: E. Kroschel 4-7-9 and 5-10; A. Bovdik 5-7, 3-7-10, and 6-7; M. Kregul 5-10; J. Kovacic 8-9, 5-7, 5-8-10; E. Piszczor 3-10; L. Putzell 2-7; E. Jasien 5-10; G. Schiffler 3-10; S. Rybak 3-7-10. Dr. Grill's team is on top by only one game with Reliance Federal just behind.

Our Midwest S.W.U. Bowling tournament will be held in Milwaukee, Wis., this year on March 10th and 11th at the Greenfield alleys. We hope everybody will attend so we can have a big turnout. Lil Putzell, Reporter

No. 2, Chicago, Ill.—Choral Notes! "Christmas Day has come and went, and I have spent my last red cent!" So spoke many a husband and father the day after!

The Choral Club held their Christmas Party on Sunday, Dec. 18th. Gifts were exchanged and opened to choruses of "ohs and ahs". Delicious hot beef sandwiches were served, plus wonderful gelatin molds, a variety of pastries and a torte cake of superior delicacy to complete the supper. (We all are looking forward to seeing the recipes for these goodies in the near future in Liz Zefran's column!) When everyone had their fill of gaiety and food, a short meeting was called and new officers were elected. Here are the names: President, Josephine Zeleznikar; Vice-President, Mary Pol-den; Treasurer, Liz Zefran; and Secretary, Viola Strupeck. Humble thanks to the former officers for their hard work and interest which gave us the success we knew in the past.

Plans for a spring concert are still indefinite at this time; but, rehearsals for the group will be resuming on the first Tuesday in February under the direction of Mrs. Ann Cham.

It is with a happy heart I report Ann Cham's husband, Michael is back home again after a serious attack

which confined him to the hospital. We all wish him a very speedy and complete recovery.

It would be nice for all the readers, near and far, to drop a little note or card to our long-hospitalized member, Mrs. Lil Kozek. Just write to her in care of Illinois Research Hospital, 840 S. Wood St., Chicago, Ill. A little card would certainly cheer her up.

A "happy anniversary" to our former secretary, Lucile Kuta and her husband, Louis, who celebrate 14 years of wedded bliss on Valentine's Day. Viola Strupeck, Secretary

No. 7, Forest City, Pa.—It was a pleasure to see so many of the members who haven't been attending at the December meeting. We do hope to have as good an attendance during the remainder of the year.

Election of officers was held which resulted in the unanimous re-election of all present officers: Anna Kameen, President; Mollie Bechy, Vice-President; Christine Menart, Secretary; Rose Kotar, Treasurer; and Auditors, Margaret Kameen and Mary Kameen.

Following business, a social hour was enjoyed with delicious ham, potica and home made wines and prizes. We thought the time was well spent.

At this time I would like to remind the members who are behind with their dues to kindly take care of it at once. We will have to suspend all who are not prompt in paying their dues. It's much easier if each one takes care of her part. Try to cooperate and make the burden easier for me, please!

To all sick members, a speedy recovery and a brighter path in the new year. For our departed: May their souls rest in peace!

Christine Menart, Secretary

No. 14, Cleveland, Ohio.—At our January meeting, after Sister Antonia Sustar's minutes of the previous meeting were read and approved, the installation of the 1956 officers took place. Sister Matilda Ropret acted as Installing Officer, and the new officers repeated the solemn pledge after her. Then Sister Ropret placed the gavel into the hands of the new President, Sister Amalia Legat; and upon accepting the gavel, Sister Legat thanked all for their confidence in the new officers. The meeting then continued under the guidance of President Amalia Legat.

A discussion was on the floor as to what kind of social doing we could hold in order to increase our treasury. With the Lenten season starting the latter part of February, it was decided to obtain a date before Lent—that of Sunday, February 5th, for a Chicken Supper and Dance starting at 5 p.m. at the American-Jugoslav Center. More about this in the next issue.

Congratulations again to our new grandmothers! Sister Sylvia Milavec's

daughter, Sylvia, who is married to Sister Rose Ule's son, had a baby boy in December. Sister Mary Zele's daughter, Elsie Ljubi, had a baby girl on Christmas Day.

Best wishes for speedy recovery are extended to our sick members; namely, Sisters Jennie Rasperger, Antonia Smerke, and Frances Gerchman.

Sister Mary Strukel is again spending the winter in sunny California with her daughter who lives in Van Nuys, and she sends regards to all. Also spending some time in the warm climate of Florida are Sister Mary and Louis Rolih, and Sister Dolores and Emil Glavac.

Our next regular meeting will be held Tuesday, March 6th, at 7:30 p.m. at the American-Jugoslav Center. Following the meeting, a "Birthday Social" will be held in honor of our members celebrating birthdays in January, February, and March. All of our members are cordially invited to attend, so keep that date in mind!

Happy Birthday wishes to our following members celebrating their birthdays in February: Sisters Frances Cesen, Sylvestra Evatz, Frances Fortuna, Mary Grajar, Jean Gribbons, Anna Jelenic, Julia Jenko, Mary Jersin, Frances Keber, Mary Knez, Frances Kog, Mary Koren, Josephine Kovac, Anna Lazor, Jennie Longar, Frances Mezget, Sylvia Milavec, Julia Novak, Frances Pirc, Josephine Poje, Jennie Rasperger, Marian Rolih, Margaret Sadar, Frances Skufca, Marie Son, Caroline Stanonik, Jennie Stefanic, Katherine Tomazin, Anna Turk, Virginia Vance, Albina Vesel, Julia Vidrick, Anna Zadnik, Agatha Zajc, and Mary Zele.

Fraternal regards to all!

Dorothy Zele,
Secretary and Reporter

No. 16, So. Chicago, Illinois.—Our third annual Children's Christmas Party has gone down in history as the most successful one we've ever had. It's a joy to see the happy faces of the children as they hurriedly open their gifts from Santa and view their new toy—Christmas is truly the Children's Holiday. (Picture on Junior pg.)

The success of an affair such as this depends on the work and cooperation of many people and I hope I will not neglect to mention anyone who sacrificed their time and effort in preparing for this party. First of all our thanks to Elsie Starcevic who did an extraordinary job of selecting and purchasing the toys and gifts for the juvenile members. Elsie also made all of the favors for the children, gift-wrapped all of the gifts and donated the chocolate milk for them.

Our good member, Rose Skul, once again performed the important role of Santa—that's the moment all are waiting for when Santa Claus makes his grand appearance. It's interesting

THE ORGANIST FOR 25 YEARS at St. Mary's Help of Christians church in West Allis, Wisconsin, Miss Josephine Imperl, (second from right), was honored at a surprise party given at the church on November 29th. Present for this occasion were the members of Branch no. 17, West Allis of which Jo is an Auditor. Pictured here at the presentation of 25 silver dollars wrapped around a miniature piano are, Rev. Matthew J. Setnicar, pastor of St. Mary's, Mrs. Marie A. Floryan, secretary of No. 17, Jo, and her mother, Mrs. Frances Imperl. Our sincere wishes to the celebrant for many more years of happy service, for her church and her community! (Photo courtesy of Milwaukee Journal.)

to see the different reactions of the children and you'd be surprised how closely those little ones study Santa. One remarked last year "Look, Santa is wearing ladies shoes"—so Mrs. Skul solved that problem this year by wearing men's shoes with shiny boot tops trimmed with white fur—we must say she was a very charming Santa.

To the Spretnjak girls our thanks for the Christmas Tree favors for the adult members, to the wonderful ladies who donated all of the delicious, home-made bakery goods—to Ann Springer for handling the grab-bag distribution with Santa so efficiently.

We thank Mrs. Josephine Blasovich who showed us the colored slides of the trip she took to Europe last summer and Marge Spretnjak who showed us colored slides of our previous Christmas Parties.

The following list is the honor members of our branch for the year 1955, by that I mean those ladies who attended six or more meetings during the year: Mary Brebrick, Anne Buck, Gladys Buck, Emma Kralj, Josephine Kral, Mary Krznarich, Mary Matasick, Caroline Oberman, Anna Priesol, Mary Primozic, Rose Salakar, Jennie Sasek, Rose Skul, Marge Spretnjak, Sylvia Spretnjak, Ann Springer, Katie Triller, (Mrs.) Katie Triller, Antonia Yake and Katherine Zlogar.

The first member to be enrolled

during the present campaign is James Edward Grunhard, grandson of Elsie Starcevic. To celebrate Zveza's 30th Anniversary, the Campaign is extended for the entire year, so won't you try to enroll at least one member this year?

In addition to the four deceased members I reported in my last article, our branch lost Mrs. Helen Popovich making a total of five members for the year 1955. To the family we extend our deepest sympathy in the loss of their beloved mother.

Our February meeting will be held on February 9th at which time we shall have our Annual Valentine Party—hope you'll plan on joining us that evening. **Gladys K. Buck, Secretary**

No. 20, Joliet, Ill. — Bowling Report.—This report for inclusive November 28th finds the positions changing like that of a free lance slugging match. Mina's Health Shoppe is threatened by the fast climbing Kraus Radio TVs. Maybe Art's new stock of color television sets had something to do with their spurt from near the bottom to be only $\frac{3}{4}$ game behind. West Pinestoplers rank in the magic third spot whereas the American-Slovenian Home is in the same position the videos were. Northwest Recreation is steadily moving up and Sheps DX Service crawled out of the cellar. Fashion Shop is in the lucky 7th and Maricka's is not waiting enough

for her pillar stalwards. Turn them upside down and what have you? "Maricka's on top" says the congenial sponsor, "Makes no difference, just turn paper around."

In the averages it was interesting what happened to the top twelve. Dot Govednik 161.43 put on some fresh coal to place Jo Mlakar in second with 157.00. Marion Metesh 155.35 bowed to the leader. Jean Govednik moved into the coveted spot No. 4 from nowhere with 154.34 (Bill's been coaching her). Mollie Gregorich 152.22 took a tumble into 5th (she's getting a new ball—a Hoover). Babe Zarembo got a new ball (the pickup and splatter) crawled herself into No. 6 with 144.30. Kate Tijan slides down a little; its the pin boys she claims (no foot work) with 144.2. The President, Mary Rudman, in the captain's circle with 144.1. Rita Lightner with 143.29 is passing lovable Ann Mahkovec holding 143.20. Millie Plut with 142.3 and the 39er Mary Shepich 139.23 appeared in the magic twelve circle. Watch out for the dark horses coming through. My prediction is that Lill Berge, Mltzi Mrozek, Pauline Zagar and Jo Goran are edging ahead to be included in the next report.

Congratulations to President Mary Rudman who came on top in mixed doubles championship at LaSalle, Ill. Her partner was born on the alleys and owns them. What are you going to do with the \$500.00 Mary—we can guess, there'll bigger and better President's awards every three weeks.

All the girls are anticipating that the new year will take care of itself with bigger and better bowling.

Stow your pennies away. Pretty soon it'll be the big Tournament in Milwaukee. All 40 of us want to be there with Tammy. Josephine Sumic

No. 20, Joliet, Ill.—The Christmas Party held by the Slovenian Women's Union Bowling league Monday night at the Joliet Rivals Club was a most unique affair sponsoring features which were most timely and appropriate for the season.

The highlight of the pastime was the appearance of Santa Claus on a sleigh pulled by nine reindeers and a dwarf all in brilliant costume distributing the exchange of gifts. Speeches were made by the officers and prominent guests.

The excellent dinner was prepared by the social committee of the Slovenian Women's Union headed by Mrs. Martin Planinsek assisting Mrs. Steve Smrekar, Mrs. Anton Kunstek Sr. and Mrs. Frank Mahkovec.

Decorating the tables and preparing the favors was headed by Miss Josephine Mlakar with Mesdames John Rudman, Frank Goron, Edward Nickleski and Harold Berge assisting.

In the Santa Claus retinue were Mrs. Rudolph Ramuta, Santa Claus,

Mrs. Francis J. Sumic, dwarf, with reindeers Mesdames Richard Rothlisberger, Edward Nickleski, Gerry Stiteley, Betty Kubinski, Francis Suski and Misses Helen Rozich, Mary Skrinar, Josephine Mlakar and Babe Zarembo.

In the Christmas Sweepstakes the winners of prizes were Mesdames Max Mrozek, John Rudman, Anthony Senfner, Joseph Shepich, Francis Suski and Misses Bernice Valek, Dorothy Nemanich and Dorothy Bostjancic. It was a gay and festive occasion during which Christmas Carols were sung.

The winner of the President's award was Miss Josephine Mlakar for her outstanding split pickup.

The officers of the league during its 23rd successive season are Mrs. John Rudman, President; Miss Jean Govednik, Vice-President; Mrs. Edward Nickleski, Secretary and Treasurer; Mrs. Joseph Nahas, Sergeant-at-arms and Mrs. Francis J. Sumic, Publicity. Josephine Sumic

No. 23, Ely, Minn.—Dawn Club.—Everyone had happy holidays here, and for our December meeting, we enjoyed a turkey dinner at the Community Center. As everyone delved into the food, they exclaimed praise to the cooks and waitresses.

The regular meeting was held after dinner, with reports read and the by-laws read and acted upon. Reports were then made by the Dawn bowlers, composed of: Mesdames Joseph Markovich, George Ferderber, Stanley Lobe, Frank Vidmar, John Miklaucic, Joseph Starkovich and Frank Presherin. An exchange of gifts from Santa followed.

A new slate of officers was voted with Mrs. John Pecha as President, for the ensuing year and, Vice-President, Mrs. Leo Erchul; Secretary, Mrs. Lyle Brennan; Treasurer, Mrs. Joseph Grahek; Auditors, Mrs. Frank Kosir and Mrs. Joseph A. Pucel. The new reporter is Mary Shikonya, yours truly having had the job for quite a few years. I really did enjoy my job, so thanks to all for bearing with me.

A donation was made to the church and radio station. And the officers and members wish a speedy recovery to Mrs. Joseph A. Pucel.

The lunch committee for January was: Mesdames, Steve Seliga, Joseph Starkovich, Joseph Skufca, John Skubitz, Anthony Skradski and Mary Stubler and Mary Shikonya.

The door prize was received by Mrs. Joseph Jamnik.

The ladies deserve a lot of thanks for the beautiful job done for the Christmas party. They were: Mesdames Joseph L. Pucel, John Richards, John Rosandich, Joseph Pishler, Uno Sarri, William Rowe, Frank Presherin and Frank T. Pucel. The meeting was then closed with Christmas carols sung by the members, accom-

panied by Mrs. Charles Merhar, Jr., at the piano.

Our wish to you all for a very happy new year and lots of luck.

Mrs. Anthony B. Skradski, Reporter

No. 27, No. Braddock, Pa.—Last month at our regular monthly meeting we had a fine time. Besides collecting dues and celebrating New Year's Day, we also celebrated my birthday which falls on New Years. The new secretary, Frances Kucic took over and we find we have quite a few members that are delinquent. Please try to pay your dues on time, members. If for any reason you cannot pay promptly, please call me, or the secretary or the president, and let them know. It is difficult to know what to do when so many members neglect to pay on time.

We wish a happy New Year to all our members; good health to all our ailing members. We would like to have a better turn-out at the meetings, also. We know that Sunday afternoons are pretty busy for most of us, but, one Sunday a month away from the kitchen stove will do you good. Let's get some spirit into our branch! We would like to thank our retiring secretary, Mrs. Mary Stefancic, for her untiring work in the past. Our branch would like to congratulate the newlyweds, Mr. and Mrs. Ludwig Leskovar on their recent marriage. May they live long and happily. (Thank you! C.L.) Ursula Pierce

No. 28, Calumet, Mich.—At our December meeting, a delicious turkey dinner was served to 60 members of our local branch. President, Ann Heinemann and her staff prepared the dinner which was really enjoyed by all. After the dinner, Santa (Edna Fink), distributed gifts and a surprise party was held later in the evening.

Due to the untiring efforts of Rev. Fr. Joseph A. Kichak and a few male members of St. Joseph's church, an entire new kitchen was built in the church hall. It certainly is something to be proud of and has been needed in our community for a long time.

Election of officers also took place at the last meeting, and all the officers were re-elected for another term.

Our snowfall in the Copper Country has reached over 100 inches in December; but, since the New Year, the weather man has been most kind to us with little new snow falling during the past two weeks.

We wish the members of the S.W.U. a Happy and Prosperous New Year.

Teresa Bagatini, Reporter

No. 34, Soudan, Minn.—Thirty-one members of Branch 34 gathered together at the Catholic Men's Clubrooms on Wednesday evening, Jan. 18, for a delightful post-Christmas party commencing with a baked ham supper including a variety of potatoes, salads,

rolls, cookies, poticas etc., at 6:30 P.M. The tables were arranged cozily (4 ladies to each table) with serving buffet style. Mrs. Louis Chiabotti, Mrs. Ronald Morcom and Mrs. Joseph Jamnick were the committee in charge who did such an efficient job of planning, decorating and serving.

After the delicious meal a social hour was enjoyed with prize winners at "Cootie" being Mrs. John Tekautz, Mrs. Eugene Berglund and Mrs. Ludwig Mesojedec. At "500" the winners included Mmes. Frank Plantan, John Bobence and Louis Chiabotti.

Following the awarding of prizes the business meeting was held at which time the entire slate of officers was unanimously re-elected these being, Mrs. Joseph F. Erchul, president; Mrs. Jacob Pavlich, vice-president; Mrs. Mary Pahula, sec'y-treasurer; Mrs. John Pahula, sgt.-at-arms; and Mmes. Frank Plantan, John Zavadnick and Anton Poderzay as trustees; and Mrs. Anthony Yapel, reporter.

A two dollar donation was voted to the March of Dimes fund.

The enjoyable evening was concluded with ice cream, cookies and coffee. The next meeting will be held on Tuesday, Feb. 14, everyone being expected to "dress-up" for the affair, it being the night before Ash Wednesday, and the hostess committee will be Mmes. Louis Chiabotti, Frank Plantan and John Zavadnick.

Mrs. Anthony F. Yapel, Reporter

No. 43, Milwaukee, Wis.—Our December meeting was very well attended as we held the election of officers for the coming year. By unanimous decision we re-elected all officers with the exception of a new Sergeant-at-Arms. They are as follows: Pres. Mary Tratnik; Vice-Pres. Ceil Groth, Secretary Rose Kraemer, Treasurer Ann Hren, Rec. Sec'y. Mary Ribbich, Sgt.-at-Arms: Elizabeth Korbar; Auditors: Mary Graasch, Shirley Groth, Cecelia Vachetz. We extend our sincerest wishes to the officers for another successful year. Let's back our officers by attending more meetings and promoting our welfare.

Our Christmas party for the Juvenile members was a gala affair indeed. I am sure they were well pleased with the entertainment and gifts they received. Thanks to all who worked so diligently and especially to Santa for a job well done.

We are now busy planning for the bowling tournament, which is going to be held in Milwaukee this year. It is going to be held at the Greenfield Arcade, 1400 So. 7th Street, on March 10 and 11. All members who are interested in bowling in this event contact Rose Kraemer, or attend the meetings to obtain all the necessary information. We also wish to organize a Grandmothers' team to be represented in this event.

All bowlers participating in the Midwest Annual Bowling Tourney are invited to attend a party to be held in their honor on Saturday evening, March 10, 1955. The place is Karlovich's Upper Hall, 536 So. 6th St. Music, refreshments and lunch will be featured to provide an atmosphere of friendliness. All are welcome!

Come one and all and join in this fun-loving sport. Our branch is playing host and we wish to welcome all of the visiting teams to our fair city. We are also going to give away a beautiful linen chest at that time. We are looking forward to seeing you all at the tournament.

Mary Ribbich

No. 52, Hibbing, Minn.—Our meeting of January 4, 1956 was opened with a prayer. Minutes were read by our Secretary, Sister Rose Choidi in the absence of Sister Rose Zidarich, our recorder. The financial report was read by our secretary. Initiation also took place at our meeting of our new members. Accepted by our branch no. 52, of Kitzville were, Sisters Mrs. Dorothy Russo, Mrs. Frances Oswald, Mrs. Alberta Russo, Mrs. Carmella Bonazzo and Jennifer Music.

Lunch and cards followed the meeting, with prizes being given to the following: Mrs. Mary Musich and Mrs. Frances Bachnick, in bunco; Mrs. Dorothy Russo and Mrs. Betty Strazishar in smear; Mrs. Julia Mancuso and Ann Russ for bridge. Lunch was served by the following hostesses: Mrs. Josephine Oswald, Mrs. Mildred Barbato, Mrs. Rose Zidarich, and Mrs. Rose Choidi. We hope we will see more members at our meetings.

What happened to our gang from Powers Road? Have you all gone into hibernation for the duration of the winter? Hope the weather improves so that we will be seeing you all again real soon.

We also hope that our apology will be accepted by Mr. & Mrs. Michael Batinich of St. Paul, Minnesota, who were omitted in as out-of-town guests in the write-up of Mr. and Mrs. John Strazishar's Golden Wedding. We are very sorry that error was made.

God bless you all and we wish you all the best for the New Year.

Gertrude Kochevar, Reporter

No. 55, Girard, Ohio.—Sorry to have missed a month on reporting to you but in the hustle and bustle of Christmas and New Year why I just completely forgot about it. We had a wonderful attendance at both our Christmas Party and December meeting, at which time we exchanged gifts and had a most enjoyable time. Thanks to Ann Racich, Beatrice Breyer, Theresa Lozier and Angeline Hlasta for their efforts in making the Christmas Party the success it was.

Congratulations this month to Mary Lozier on the birth of a new baby boy which has been named, Raymond Thomas, and is the first new member of our Branch for 1956. Also congratulations to Beatrice Matuszovski on the birth of a baby girl on January 9th. We have one member in the hospital at the present time, Anna Yaklevich, and we do hope that by the time this article is printed she will be well on her way to a complete recovery.

At January's meeting year books were distributed showing when each member will be asked to serve on the Luncheon Committee for our meetings. Try and come up to February's meeting and pick yours up, thus making it easier for the Chairladies to get their plans made as to what they will serve, etc.

We are planning something special for our February meeting since it is so close to Valentine Day. We are going to have a 50¢ miscellaneous gift exchange. Why don't you plan on attending? We have been having wonderful turnouts at our meetings and some very nice times. Try coming out once; you'll be doing yourself a wonderful favor. At this same meeting plans will be made for our social activities for the next six months.

Guess that this brings you up to date on all our activities for the present. And since I didn't get anything written for the New Year I don't want to miss wishing everyone in our Branch a most Prosperous and Blessed New Year from all the officers, Theresa Lozier, Angeline Hlasta and Dorothy Magill, and yours truly.

Dorothy Robsel

No. 56, Hibbing, Minn.—Another year has passed and a new one has begun, so I guess I'd better get on my toes and do some writing. The same officers will guide us as in 1955.

Our Christmas party was a success and was very well attended. As usual, we had our turkey supper, exchanging of gifts and Santa was present to give out goodies. Christmas Carols and songs were enjoyed as well as instrumental music by a trio.

Plans for our trip to the shrine of St. Anne de Beaupre in Quebec are progressing. So, any of you who still have intentions of going, please notify our president Frances Puhek. Our local ladies are trying to raise some of the funds and so far have had two successful bake sales. More about the trip as the year progresses.

We have had several members on the sick list and we wish them a speedy recovery. We also extend our deepest sympathy to Mrs. Anna Bayuk on the loss of her daughter Marion. Our branch prayed the rosary for the deceased. Greetings to all!

Anne B. Satovich, Reporter

STRABANE COUPLE WED IN NOVEMBER

MR. AND MRS. FRANK VALENCIC

It is our pleasure to congratulate the newly married couple, Mr. and Mrs. Frank Valencic, the bride being the granddaughter of our faithful and beloved Supreme Vice-President, Mrs. Mary Tomsic of Strabane, Pa. We're certain that life will hold many blessings and happy years for the newlyweds, and we offer our heartiest congratulations!

A beautiful gown of white lace and satin was worn by Miss Marjorie Jean Tomsic for her marriage on Saturday, Nov. 19, to Frank Valencic.

The bride is the daughter of James Tomsic, 433 Chartiers St., proprietor of the Tomsic Motor Co., and the late Jennie Tomsic, and the bridegroom is the son of Mr. and Mrs. John Valencic, 161 Hallam Ave., Meadowlands.

The couple was united in holy matrimony at a double ring ceremony at St. Patrick's R.C. Church. The nuptial high mass was conducted by the Rev. Francis C. Soisson, with special wedding music, including Schubert's "Ave Maria," played by the church organist, Mrs. Mary Modrak. Before the ceremony, the bride placed a bouquet of pink carnations at the foot of the Blessed Virgin Mary statue.

Her wedding gown featured long pointed sleeves and fitted bodice of lace with a bouffant satin and lace

skirt which had tiers of lace ruffles running down the back from the waist to the edge of the chapel train. A scalloped-effect lace trim with rosettes of sequins and pearls was used in the front panel of the skirt and the deep square neckline.

A fingertip veil of illusion was secured to her head by a tiara of sequins and pearls which matched the decorations of the gown.

She carried a cascading bouquet of white orchids, stephanotis, and fleur d'amour enhanced with white satin streamers.

Her cousin, Joyce Tomsic, was maid of honor. Bridesmaids were Jennie Valencic, sister of the bridegroom; Marlene Rupnik, Dolores Slabe, and Juliann Telesko.

The attendants wore identically styled gowns with full skirts and strapless, form-fitting bodices with matching stoles, mitts and velvet half-hats. The gowns were of chiffon with the maid of honor wearing Nile green and carrying a cascading bouquet of salmon carnations, and the others wearing salmon apparel and carrying cascading bouquets of green carnations. Choker pearls, which accented their costumes, were gifts of the bride.

Serving as best man was Dave Bier, while ushers were John Tershel, Andy

Cherpak, Walter Raspet and Mickey Frank.

The bridegroom's mother wore a black lace dress for the wedding. The bride's paternal grandmother, Mrs. Ignatz Tomsic, chose a rose lace frock, and her maternal grandmother, Mrs. John Tershel, wore navy wool crepe. All three wore shoulder corsages of white carnations.

Seven hundred persons attended the evening reception at the SNPJ hall in Strabane. Out of town guests were from Ann Arbor, Mich., Cleveland, Ohio, New Castle, New Kensington, Pittsburgh, Carnegie, Washington, Midway, and Ellsworth.

The couple left for a wedding trip to Washington, D.C. and since their return have taken up residence at the home of the bride. The bride is a graduate of Canonsburg High School. The bridegroom is a graduate of Chartiers High School and is employed at the Vitro Chemical plant.

No. 72, Pullman, Ill. — Election of officers took place at our December meeting, and we are happy to announce that all of our former officers were re-elected to the same offices. We thank them for the work they have done for us, but ladies, you can show your appreciation by attending the meetings a little more frequently. Meetings are being dispensed with during the months of January and February, but we will start again in March, and our first meeting will be on March 21st.

I am happy to announce that I became a grandmother on December 22nd. My daughter gave birth to a baby girl, Lora Susan. This being our first grandchild, naturally we are quite thrilled.

Our deepest sympathy to Mrs. Andolshek and her family on the loss of her husband. He was well known and well liked, and will be missed by all his friends.

Our sympathy also to Mrs. Zadnik on her most unfortunate accident. She fell in her home and broke her leg—the same leg that was broken in the automobile accident they had some time ago. All our good wishes go to her for a complete and speedy recovery.

Wilma Zagar

No. 73, Warrensville, Ohio.—Hello, members! I hope the holidays were happy and pleasant ones for all. Before we start the new year, I think it would be nice to preview the happenings of the past, in 1955.

Our big events of the year were the St. Patrick's Day Luncheon for the benefit of St. Jude's church; our birthday dinner held in October at Heights Tavern at which time we celebrated all our members' birthdays; and our Christmas Party held on December 11th at C & B Hildway.

We lost one member in 1955, when Mary Gorisek passed away after a long illness. We would like to express our deepest sympathy to the following members whose dear ones also were taken from them during the past year: Ann Butorak and Helen Dusek—their father; Martha Herak and Ann Predovec—their mother; Rose Zbasnik and Dorothy Erdlich—their husband and father; and Ann Rogel—her two grandchildren. On All Souls' Day, Holy Mass was offered for all deceased members.

Among the happy events of 1955 were the two weddings in October of our President, Mary Juratovac's daughter Betty and Mary Pabuda's daughter, Ann Marie.

Congratulations to Evelyn Majercik on the birth of a son; and congratulations also to Jim and Ann Statuta, on their 25th Wedding Anniversary.

All officers for 1956 were re-elected with the exception that I am your new reporter and recording secretary.

Rosemary Mauer, Reporter

No. 79, Enumclaw, Wash. — Our meeting of the month was held at the home of Mrs. Mary Mihelick at which time the election of officers was held. Officers re-elected for 1956 are: President, Mrs. Josephine Richter; Vice-President, Mrs. Mary Mihelick; Secretary, Fannie Ramshak; Recording Secretary, Mrs. Anne Sturn, and Treasurer, Mrs. Jennie Beaver.

As we didn't have a meeting in December, we had our Christmas gift exchange and candy and nuts for the children. Everyone enjoyed the pot-luck lunch which was served after the close of the meeting. Thanks to Mrs. Mihelick and all the members who let us have our meetings in their homes during the year.

We hope to see more members at the home of Mrs. Mary Barquist on March 11th. A happy New Year 1956!

Fannie Ramshak, Secretary

No. 89, Oglesby, Ill. — Our December 12th meeting was very well attended. The officers for the year were re-elected by the membership. They are: President, Mrs. Frances Nemeth; Financial Secretary, Mrs. Celia Hobneck; Recording Secretary, Miss Mary Kernz and Treasurer, Mrs. Anna Stor. After the meeting, we had a pot-luck supper. We also had the Children's Christmas party on Dec. 9th. Santa presented them with gifts, as also the adults. We thank our visitors from the LaSalle branch, Mrs. Mary Krogulski, Mrs. Angela Strukel, Mrs. Anna Kastigar, Mrs. Justine Anglover, Mrs. John Uronich. They also were presented with gifts. Our ladies are very active members. The officers all thank them for a wonderful and successful past year. Thank you all. **Mrs. Anna Stor, Treasurer**

WOMEN'S ACTIVITIES

By **Elizabeth Zefran,**
Director Women's Activities

1941 W. Cermak Rd., Chicago, Illinois

The days are growing shorter, and closer to our Tourney to be held at Milwaukee, Wisconsin on March 10th and 11th, and I'm hoping that all the bowlers are planning to attend. Bowlers, do not just plan on team events only, but also try for the singles and doubles and find out the fun we have on Tournament Saturday, singing and dancing and what have you! Anyone having any unusual verses to songs please mail them to me so that copies can be made and distributed to the girls, so that everyone can get in on the singing. Important dates for March are the 10th and 11th in Milwaukee at Greenfield Alleys. We're hoping to see many of the old and new bowlers!

"Favorite recipes"—correction on the **Holiday Cranberry Mold**: The sugar was left out so I'm correcting the whole recipe:

- 1 lb. fresh cranberries
- 1 orange
- 2 cups sugar
- 2 pkgs. strawberry or cherry jello
- 3 cups boiling water
- 1 cup diced celery
- 1 cup diced apples
- ½ cup walnuts chopped

Wash cranberries and put through food chopper. Grate rind of orange, then peel and put through chopper. Add sugar and orange pulp to cranberries and let stand. Dissolve jello in boiling water and let set until slightly jelled. Then add all other ingredients, pour into large ring mold and chill until set.

Strudellets (24 flaky pastries sent to me from Angela Kurent, Br. no. 2, Chicago, Ill.)

- ¼ lb. butter
- 1 cup of flour
- 3 egg yolks, slightly beaten
- 2 tablespoons lemon juice
- 1 tablespoon grated lemon rind

Filling:

- 3 egg whites, beaten stiff
- ½ cup sugar
- ¼ lb. walnuts or pecans ground

Method of mixing: Cut butter into flour with a pastry blender until evenly mixed. Add remaining ingredients and mix lightly with fork until all the flour is moistened. Gather dough together and press into a ball.

Divide into 24 uniform pieces and roll each into a ball. Place in refrigerator over night. Roll each piece on a floured pastry cloth into a circle about 4 inches in diameter. **Filling:** beat sugar into egg whites gradually using electric mixer. Fold in nuts. Place spoonfull of mixtures on each circle and spread over all gently. Roll like a jelly roll. Place on ungreased cooky sheets, bake in a moderate oven (350) for 20 minutes or until golden brown.

The S.W.U. Sports Club of Chicago is holding the 2nd annual dance on February 11th at the Polish Falcon Hall, 1921 West Cermak Road, with Jimmy Bovdik and his Melody mates. There will be plenty of refreshments for your dry throat, and goodies for your figure, so plan on attending and having a good time singing and dancing, or eating or just watching everyone dancing.

Important date for ladies! Save your money and come to our Easter Bonnet hat sale to be held on the 3rd and 4th of March, 1956 at the St. Stephen's Church hall, 22nd Place and Wolcott. The hats will go on sale at 1:00 P.M., on Saturday and will be sold until 8:00 P.M., and Sunday after the 7:30 A.M. Mass. Coffee and goodies will be on hand.

In closing for the month, I would like to express my hopes that the tourney in Milwaukee will be one of the biggest entries, with many teams such as juvenile, grandmothers, and regulars, also the doubles and singles. Also, everyone is welcome to come and root for the bowlers—the more the merrier!

So easy, a child can cook!

That's right! Our cookbook is full of easy-to-follow recipes. — Whether you are looking for a fancy dish—or a just plain good one, (like mother used to make—) you'll find it easy to make—in our famous cookbook:

WOMAN'S GLORY—THE KITCHEN

Order your copy today! Send \$2 in check, money order or cash to:

ALBINA NOVAK
1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

CHAPTER FROM A HEALTH BOOK

By Marie Prissland

TAKING IT EASY physically is the first step for a healthful life. Taking it easy mentally is the next step. This is rather difficult. It is not easy to learn how not to get excited, how not to worry. Unfortunately, there just "ain't" no short cuts to such knowledge. However, there are several things one can do that are helpful.

Rule 1. Accept the fact that nothing and nobody is perfect. Neither are you for that matter, even if you won't admit it to yourself. If you are perfect, you would be able to control your temper.

This rule is for those people who are continually finding fault with things and with people. Things and people just are not perfect! Instead of bursting with rage at peoples' incompetency, feel a little sorry for them. Laugh at their small struggles and petty jealousies.

Rule 2. Don't look for trouble. Actually, if you sit still and mind your own business, nine times out of ten, trouble will pass you by.

Rule 3. Don't try to do more than one thing at the time. Fortunately, we live one day at a time. We should also think about one day at the time. Forget the worries and tension of yesterday; concentrate on the chores of today, and tomorrow will take care of itself.

Rule 4. Learn how to accept your troubles, sickness and limitations. When you feel in lowest spirits and most sorry for yourself, you might repeat the following oft-quoted statement:

"God grant me the serenity to accept the things I cannot change, courage to change the things I can, and the wisdom to know the difference."

Rule 5. Never give up hope. If you are sick, remember that new treatment and new drugs are discovered daily. It is impossible to state that a condition which does not respond to treatment today may not be completely curable a year from now or even sooner.

Rule 6. If something unpleasant must be done, do it as soon as possible. You'd be surprised how often headache and nervous tension are due to some unpleasant task hanging over your head.

"To be happy in life is to be at peace with itself. — In a happy condition, one seems to carry all the tasks before him lightly, as if borne along on a great tide; and in the opposite state one can hardly tie shoestrings.

It is true that a large part of our life consists in learning how to simplify our living, but life is not a simple matter especially for a mother and wife.

It involves a house and either household drudgery or household help which wavers between scarcity and non-existence. It involves food and shelter; meals, planning, marketing, bills and making the ends meet in a thousand ways. It involves not only the butcher, the baker, the candlestickmaker but countless other experts to keep the modern home with its modern "simplifications" as electricity, plumbing, refrigerator, gas stove, oil burner, dish-

washer, radios, cars and numerous other devices functioning properly. It involves: doctors, dentists, appointments, medicine, cod-liver oil, vitamins, trips to the drugstore. It involves education, schools, car pools, extra trips for basketball or orchestra practice, tutoring, camps and transportation. It involves clothes, shopping, laundry, cleaning, mending, letting the skirts down and sewing on buttons, or finding someone else to do it. It involves friends—my husband's, my children's and my own—and endless arrangements to get together; letters, invitations, telephone calls and transportation to the meetings and club affairs.

Life in America is based on ever-widening circle of contact. It involves not only family demands but community demands, national demands, international demands on the good citizen, through social and cultural pressures, through newspapers, magazines, radio programs, political drives, charitable appeals. Our mind sometimes reels with it.

This is not a life of simplicity, but the life of multiplicity that doctors warn us of. It does not bring grace and peace but destroys the soul. It is the life of millions of people in America, difficult for them to achieve a balance in the midst of all these contradictory tensions, and yet necessary for the proper functioning of our lives.

Unless we learn how to simplify life, we will not be able to remain whole and healthy."

(Excerpts from "GIFT FROM THE SEA", by Anne Lindbergh.)

* * *

My friend had raised nine children on a Wisconsin farm; fed them and the farmhands; done all her own housework and helped with the outdoor chores. And she had never been ill in her life. Finally her family doctor asked her: "I constantly see young women," he said, "who have only one or two children and whose homes are full of gadgets to lighten their work, but who suffer from nervous exhaustion and pains. How is that you managed never to have a nervous breakdown?"

"You know doctor," my friend said, "I've always wanted to have a nervous breakdown. But every time I was about to get around to it, it was time to fix somebody a meal."

* * *

Two men in a car went right past the traffic lights when they were red, and were stopped by a policeman.

"I am sorry officer," said the driver, thinking quickly. I happen to be a doctor and I'm taking a patient to an insane asylum in a hurry."

The policeman was suspicious—but the passenger was also as quick as the driver. Looking up at the constable with a seraphic smile, he whispered: "Kiss me, darling!"

The policeman waved them on!

20th ANNUAL

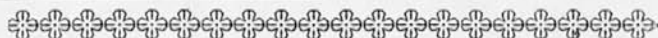
S.W.U. MIDWEST BOWLING TOURNAMENT March 10 and 11, 1956 in Milwaukee, Wis.

Greenfield Bowling Alleys,
7th and Greenfield Ave.,
Milwaukee, Wis.

Hostesses:

Br. no. 43, Milwaukee, Wis.

HAPPY BIRTHDAY IN FEBRUARY!

Supreme Officer:

Feb. 6 — Mary Otonicar, Supr. Auditor, Cleveland, Ohio.

Branch Presidents:

Feb. 8 — Mary Kuzma, Br. no. 88, Steelton, Pa.

Feb. 10 — Bertha Brandt, Br. no. 78, Leadville, Colo.

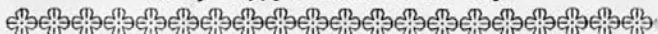
Feb. 11 — Frances Sletzt, Br. no. 50, Cleveland, Ohio

Feb. 12 — Josephine Schlosar, Br. no. 17, West Allis, Wis.

Feb. 12 — Anna Nemec, Br. no. 90, Oakmont, Pa.

Feb. 28 — Katherine Slogar, Br. no. 23, Ely, Minn.

Many happy returns of the day!

Naša sedanja kampanja

Drage odbornice in članice:

Dva meseca sta potekla, odkar se je pričela naša kampanja za 30-letnico, toda doslej so se pokazali samo malenkostni uspehi. Praznična doba je bil eden izmed razlogov, da je bila naša kampanja v precejšnjem zastoju. Sedaj je vse to mimo in naša pozornost mora na vsak način biti posvečena kampanji.

Z mesecem februarjem stopamo v naš tretji mesec, in čeprav radi opravimo velike stvari v naglici, vseeno zgodnji ptič prejme „POSEBNA DARILA“. Za druge nagrade čitaj Zarjo (Članska kampanja za 30-letnico).

V zvezi s to našo 30-letnico kar najbolj pozivam vse zveste članice, kakor tudi vse glavne in podružnične odbornice, da si podamo roke in gremo na delo z največjim navdušenjem. S skupnim delom v preteklosti smo dvignile organizacijo v članstvu in finančni moči ter smo priznane kot velika organizacija. Toda to leto je naše posebno leto, je 30-letnica ustanovitve, zato praznujmo to priliko s kar največjim vpisom novih članic. Vaše sodelovanje je bolj potrebno kot kdajkoli poprej in hvaležna bom za vsako vaše prizadevanje.

Februar je mesec važnih rojstnih dnevo in je najkrajši mesec leta. Vseeno ima polno narodnih in verskih praznikov. 2. februarja je Svečnica; 3. febr. je Blažev dan (blagoslovitev grl); 14. febr. je dan sv. Valentina in 15. febr. je pepelnica (pričetek posta); 12. febr. je rojstni dan predsednika Lincolna; 22. febr. rojstni dan

Washingtona, ki je bil prvi predsednik Amerike; 3. febr. je rojstni dan Elizabete Blackwell, prve ženske, ki je dobila zdravniško diplomu 1. 1849; 15. febr. je bil rojstni dan Susan B. Anthony, katera se je borila za žensko volilno pravico. Ona ni dočakala sadov svojega dela, ker je šele 14 let po njeni smrti bil leta 1906 sprejet 19. amendment, ki je dal ženskam volilno pravico. Ta amendment k ameriški ustavi je tudi po pravici nazvan „Susan B. Anthony amendment“. Zato bi ta dan moral biti praznik za ženske.

Po sklepu Glavnega odbora je urednica objavila angleški del Zarje na prvih straneh, in to samo za določen čas. Vsaka članica bi morala čitati našo mesečno revijo od začetka do konca, ker bo potem bolje poznala svojo organizacijo in izvedela, kaj delajo druge članice po širni Ameriki. Mnogo se boste naučile pri čitanju „Zarje“.

Ob zaključku želim izreči prisrčno zahvalo za številne prijaznosti, razveseljive pozdrave, voščila in izraze vdanosti, katere sem v izredno veliki meri dobila v zadnjih dveh mesecih. Vaša pozornost je v veliki meri povečala mojo srečo in je vir vzpodbude, da še z večjim veseljem nadaljujem naše delo. Naj bi to leto bilo za vsakega izmed vas pomembno in naj bi Vam prineslo osebno zadovoljstvo, uspeh in srečo.

Najbolj iskreno Vaša,

JOSEPHINE LIVEK, glavna predsednica

JUBILEJNA ČLANSKA KAMPANJA

od 1. decembra 1955 do 31. decembra 1956

Za vsako novo članico, ki bo vpisana v letu 1956 — to je do 31. decembra 1956 — bodo podeljene sledeče nagrade:

Za novo članico v razredu A Enomesečni PROST ASEMENT (ali 35¢)
Za novo članico v razredu B Enomesečni PROST ASEMENT (ali 60¢)
Za vpis v mladinski oddelk Dvomesečni PROST ASEMENT (ali 20¢)

VSAKA ČLANICA, KI VPIŠE 30 NOVIH V KATERIKOLI RAZRED, PREJME ŠE POSEBNO NAGRADO!

KATERA BO PRVA DOSEGLA 30?

Prva članica, ki vpiše 30 novih članic v katerikoli razred, bo prejela več posebnih poklonov, med temi bo njena slika priobčena v naslednji Zarji.

Mesečno poročilo o napredku kampanje bo tudi tiskano v našem glasilu — naša članska kampanja bo torej naš največji načrt za leto 1956.

NAŠ CILJ? VSAKA PODRUŽNICA NAJ BO ČASTNO ZASTOPANA V TEJ KAMPANJI IN VSAKA ČLANICA NAJ VPIŠE VSAJ ENO NOVO!

—ALBINA NOVAK, gl. tajnica

POGREBNA IZPLAČILA

Članice so deležne vseh pravic in ugodnosti, ki jih organizacija po možnosti deli. Za umrle članice Zveza skrbi na sledeči način:

- Potom svojih podružnic poskrbi za dostojen pogreb.
- Za pokritje stroškov pogreba Zveza plača sledeče vsote:

Razred A: \$25 za umrlo od pristopa do dve leti včlanjenja in \$100 za članico, ki je bila včlanjena nad dve leti.
Razred B: \$50 za umrlo članico od časa pristopa do

dve leti včlanjenja. Za umrle, ki so bile članice Zveze nad dve leti, se plačajo sledeče vsote:

- \$300 za vse, ki so v ta razred pristopile med 14. in 30. letom;
- \$250 za one, ki so v ta razred pristopile med 31. in 40. letom;
- \$200 za one, ki so v ta razred pristopile med 41. in 45. letom;
- \$150 za tiste, ki so v ta razred pristopile med 46. in 55. letom.

Zdravje in bolezen

FRANK J. KERN, M. D.

Srčna kap. Angina.

Zadnjič sem opisal možgansko kap. Omenil sem, da jo v večini primerov povzroči ali počenje krvne žile v možganih ali pa njene zamašitve vsled otrdelosti žilovja. Nekaj sličnega najdemo pri srčni kapi. Večja ali manjša žila dovodnica (arterija) poapni, otrdi, se zamaši ali celo počl. Dotični del srca, katerega bi morala poškodovana žila zalagati s krvjo, seveda oslabi ali celo odmrje, slično prstu, če bi ga z vrstico tesno zavezali, da bi postal moder (plav) in bi končno odpadel. Natančnejše opise znakov ste bržkone brali, ko je predsednik Eisenhower naenkrat zbolel na „srčni kapi“ (coronary disease, thrombosis, occlusion).

Srčna kap zadene največkrat osebe stare nad 50 let, vendar naletimo na primere pri mlajših ljudeh. Ženske so manj podvržene tem napadom kot moški; razmerje je nekako ena ženska na tri moške. Ženske iz neznanega vzroka manj trpijo na poapnenju žilovja, imajo mehkejšo tkivo.

Preden pride prav hudi napad srčne kapi, bolnik že prej dostikrat občuti tesnobo in manjše bolečine okoli srca in v prsih pod prsno kostjo, zlasti pri malo hitrejši hoji ali težjem delu. Te manjše napade imenujemo angina pectoris. Nekateri bolniki pa trpijo na angini po več let brez hujših posledic. Poleg bolečin in „tesnobe“ v prsih mnogo bolnikov čuti obenem bolečine po levi roki ali okoli vratu. Počitek navadno odstrani bolečine. Tablete nitroglicerina, katere raztopimo pod jezikom, pravtako odpravijo bolečine v par minutah. Najbolje je nositi te tablete s seboj, da jih imamo pri rokah ob vsaki priložnosti.

Hujši napadi srčne kapi pa pridejo nepričakovano, včasih ko se je oseba izredno dobro počutila. Mnogo primerov se pripeti po obedih in banketih. Bolnik začuti hudo bolečino v prsih, pobleđi, težko diha, „lovi sapo“ ter se boji, da bo vsak čas po njem. Nekateri bolniki izdihajo v par minutah, dočim drugi sčasoma okrevaajo več ali manj. Pri večini ostane srce stalno oslabele, a poznamo bolnike, ki so imeli hudo boleč napad pred desetimi leti, pa se zdaj kar dobro počutijo in opravljajo svoje redno delo. Jakost bolečin ni vedno merilo srčne poškodbe: so primeri z majhnimi bolečinami, pa so vseeno smrtonosni.

Kako zdraviti srčno kap?

Iz gornjih besedi je lahko razvidno, da delu srca po napadu srčne kapi pri-

manjkuje zadostnega dotoka krvi. Možnost je, da se sčasoma druge žilodovodnice v okolici poškodovanega dela razširijo ter vsaj deloma prodrejo v brezkrvni prostor. To zahteva precej časa, zato je že splošno zdravniško mnenje, da mora tak bolnik počivati v postelji ali pa v sobi vsaj šest tednov. Po šestih tednih šele naj poizkuša z večjimi telesnimi naporji, s počasno hojo po kratkih stopnicah, s kratkimi sprehodi itd. Bolnik lažje ve, koliko napora prenese srce, kot celo njegov zdravnik. Nekateri bolniki morajo počivati za dobo šest mesecev in dalje. Prav učinkovitih zdravil za akutne napade nimamo; narava se sama potrudila pri zdravljenju, kolikor ji je mogoče. Seveda imamo leke za olajšavo bolečin, zoper napade angine in zoper visok krvni tlak, ki lahko povzroči ponovne napade vsled poapnenja žil.

Kako preprečiti srčno kap?

Precej verjetno je, da naletimo na poapnenje žil, na možgansko in srčno kap bolj pogosto med ljudmi, ki že z mladega uživajo dosti maščobe. Predebele osebe so še posebno podvržene tem boleznim. Med zadnjo vojno, ko je manjkalo hrane, je na Angleškem dosti manj ljudi umrlo za srčno kapjo kot v normalnih časih. Koliko imajo opraviti pri tem dnevne skrbi in umski naporji, nam ni znano, vendar brez dvoma igrajo možgani veliko vlogo, ker je celi telesni sestav pod vplivom živčevja.

Kot pri možganski kapi je tudi pri srčni kapi priporočljivo, da pustimo prve ure bolnika pri miru in ga ne še bolj razburjamo z vsemi mogočimi preiskavami v bolnišnici. Predsednika Eisenhowerja so šele drugi dan prepeljali iz njegovega stanovanja. Seveda, če ni mogoče v kratkem dobiti zdravniške pomoči na domu, da bi se olajšale bolečine, je hiter prevoz v bolnišnico priporočljiv.

Po zadnji srčni bolezni predsednika Eisenhowerja so se vsled obširnih poročil po časnikih in revijah o srčnih napakah vsled „koronarne“ (coronary) skleroze (poapnenja) mnogi ljudje močno prestrašili ter so tudi manjše bolečine okoli srca, na levi prsni strani, smatrali kot znak srčne kapi. V dolgoletni praksi sem naletel na večje število bolnikov, pri katerih so drugi zdravniki diagnozirali lažjo srčno kap ter nekatere zdravili več mesecev ali celo več let. Pri nekaterih je bil celo elektrokardiogram (EKG)

nenormalen. V resnici so pa trpeli na takozvani nevralgiji (neuritis) levega prsnega koša. Če so prizadeti boleči živci, ki zalagajo s čutili del prsi nad srcem, lahko čutite hude bolečine zlasti po težjem delu z rokami ali ob spremembi vremena. Vendar ni težko ločiti nevralgije od prave srčne kapi ali angine. Pri angini pridejo napadi pri manjšem ali večjem naporu; če je bolnik pri miru in ni razburjen, navadno nima bolečin. Pri nevralgiji lahko sami otipate boleče točke s prsti med rebri in srcem kak palec (colo) levo od prsne kosti. Pri angini prsni koš na pritisk ni boleč razen morda med napadi. Vzrok nevralgije je navadno vnetje mišic in živcev ob hrbtenici, odkoder izvirajo prizadeti živci, zato mnogi teh bolnikov trpi na bolečinah v zgornjem hrbtu med lopaticama. Živčno vnetje lahko povzroči kaka poškodba, revmatizem, prehlad itd. Nevralgija lahko trpinči bolnika leta in leta. Vsaka bolečina nad srcem ni angina in ne srčna kap!

LINCOLN IN LASTOVICE

ABRAHAM LINCOLN je v svojih mladih letih mnogo potoval. Bil je advokat in je večkrat jezdil z večjodružbo svojih tovarišev k raznim razpravam. Ti advokati so se med potjo radi šalili in zabavali.

Ko so se nekega dne vračali od razprav, so zagledali pred hišo na tleh dve mladi lastovici, ki sta padli iz gnezda in nista še mogli zleteti, ker sta imeli prešibka krila.

Vsi so jezdili mirno dalje.

Abraham Lincoln je pa ustavil svojega konja.

„Kaj hočeš?“ ga je vprašal eden tovarišev.

Poiskati moram gnezdo teh mladičkov, da ju vrnem njuni materi,” je odvrnil veliki mož in pobral tresoč se lastovici.

„Bodi no pameten!” je rekel drugi. „Pozno je že in mrači se. Zamudili bomo našo skupno večerjo. Pojdi! Pojdi!”

Lincoln se za te besede ni zmenil. Ker so njegovi prijatelji videli, da mu zastoj prigarajo, so odjezdili in ga pustili samega.

Lincoln je našel lastovičje gnezdo in položil vanje oba mladička ter zadovoljno odjezdil dalje.

Šele čez eno uro je prišel za svojimi tovariši, ki so že sedeli pri večerji in se veselo gostili. Pričeli so se šaliti in ga dražiti, češ da je preveč usmiljen.

Lincoln jim je resno odgovoril:

„Prijatelji! Vso noč bi ne mogel zatisniti oči, ako bi ne bil vrnil lastovici njuni materi!”

Smeh je potihnil.

Kasnejša leta strašne meščanske vojske pričajo o plemenitem trdnem značaju in dobrem srcu Abrahama Lincolna.

Marie Prislant:

Kje rojstni kraj je moj?

LJUBLJANA

Stoji, stoji Ljubljan'ca,
Ljubljan'ca, dolga vas ...

— se je v moji mladosti razlegalo po vasi iz mladih fantovskih grl. Pevci morda mesta Ljubljane nikdar videli niso, a popevka je bila jako priljubljena, zlasti na deželi.

Da, LJUBLJANA je dolga vas! Razširila se zlasti je leta 1935, ko so se mestu pridružile sosedne občine, kot: Moste, Vič, Zgornja Šiška in Zapuže ter del občin Dobrunje, Ježice in Polje. Prebivalstvo Velike Ljubljane je takoj narastlo na 85.000. Ljubljana danes šteje okrog 150.000 prebivalcev.

Ljubljana je bila obljubljena že v kameniti dobi. Na tleh mestnega teritorija so izkopali številne predmete iz dotične dobe. Na ljubljanskem Barju so takrat živeli mostiščarji. V železni dobi je stala na mestu Ljubljane rimska naselbina z imenom Emona. Ustanovljena je bila okrog 30. leta pred Kristusom. Cesar Avgust je rimski tabor v Emoni obdal z močnim zidom, ki je še danes ponekod ohranjen. Rimljani so deloma osušili ljubljansko Barje, regulirali reko Ljubljanico ter prepletili ljubljansko ravnino s trgovskimi cestami. Emona se v zgodovini zadnjikrat omenja leta 407.

Ob Ljubljani se je brez dvoma kmalu razvilo slovensko čolnarsko naselje, a vendar se Ljubljana v zgodovini prvokrat omenja šele leta 1144 in sicer z imenom Laybach, leta 1146 pa z slovenskim imenom Lubigana.

Ljubljana je že v srednjem veku zavzela vodilno vlogo na Kranjskem. V 12. stoletju je postala sedež deželni glavarjev. Leta 1265 se omenja kot trg in leta 1269 kot mestna občina s sodnikom na čelu in mestnimi pravicami.

Turki so Ljubljano napadli desetkrat, ter jo vsakokrat več ali manj porušili. Prvikrat so se pokazali leta 1415, zadnjikrat v letu 1598. — Tudi kuga je v mestu razsajala in sicer v letih 1564—1601. Deželni stanovi so takrat pred kugo bežali iz mesta v Kranj in pozneje v Kamnik.

Ljubljana je postala slovensko kulturno središče, ko je leta 1575 dobila prvo slovensko tiskarno (Mandelčev). Z nastopom protireformacije in s prihodom Tomaža Hrena na škofijsko stolico je Ljubljana postala tudi versko središče za vso Slovenijo.

V dobi francoske okupacije je Ljubljana postala prestolnica novo-ustanovljene Ilirije (1809—1813). Francoska Ilirija je zelo oživila slovensko narodno zavest, poslovenila ljudstvo in slovensko šolstvo. — Leta 1843 je v Ljubljani pričel izhajati prvi slovenski politični list NOVICE, pod uredništvom dr. J. Bleiweisa, leta 1862 pa je bila ustanovljena ljubljanska mestna čitalnica, ki je postala iniciator za vsa politična stremeljenja.

Ljubljana je bila leta 1895 od potresa silno porušena, a mesto si je sčasoma opomoglo ter se pričelo razvijati znova. Ljubljana je 29. oktobra 1918 praznovala osvoboditev Slovencev izpod avstrijskega jarma, 1. decembra pa Združenje Slovencev, Hrvatov in Srbov v eno državo, sedanjo Jugoslavijo.

Ljubljanska škofija je bila ustanovljena leta 1461. V mestu se nahaja osem katoliških cerkev, izmed katerih je cerkev sv. Miklavža stolna cerkev. Prvotna cerkev je bila postavljena že v sedmem stoletju, ki je pozneje pogorela. Novo cerkev so porušili Turki. Sedanja baročna stavba je bila zgrajena leta 1707. — V mestu se nahaja tudi ena pravoslavna in ena evangelijska cerkev.

Ljubljanski grad, nekak čuvaj mesta, je bil zgrajen v

devetem stoletju ter pozneje večkrat porušen in spet obnovljen. Zadnjikrat je bil popravljen leta 1848.

V ljubljanski okraj, ki je največji v Sloveniji, spadajo sledeče občine: Borovnica, Brezovica, Črni vrh, Dobrova, Dobrunje, Dol, Grosuplje, Horjul, Ig, Ježica, Log, Medvode, Polhov Gradec, Polje, Preserje, Rakitna, Rudnik, Šmarje, Šmartno pod Šmarno goro, Št. Jošt, Št. Jurij pri Grosuplju, Št. Vid nad Ljubljano, ki je rojstni kraj naše bivše aktivne in skrbne glavne tajnice Josephine Erjavec — ter Tomišelj, Vrhnika in Želimlje.

Sedanja Ljubljana je veliko in skoro industrijsko mesto. Ljubljana je nedvomno politično, gospodarsko in kulturno središče vse Slovenije. Mesto je zadnje čase silno povečalo svoj tujski promet. Čeprav v mestu primanjkuje hotelov je statistika lanske leto zaznamovala 103.000 tujcev-turistov.

Ljubljana ima zelo razvito šolstvo, znanost in kulturo. V mestu se nahajajo: univerza, 17 gimnazij, 27 osnovnih šol ter več srednjih in nižjih strokovnih in vajeških šol in devet umetniških glasbenih šol. Ljubljana ima 15 ljudskih knjižnic, kjer je na razpolago 163.000 knjig. Mesto ima tudi štiri stalna gledališča ter 30 amaterskih igralskih skupin, ki so lani priredile 366 predstav.

V ljubljanski industriji je zaposlenih 20.000 delavcev, približno isto število v obrti in gradbeništvu. V gospodarstvu Ljubljane je točasno zaposlenih skupno 53.000 delavcev in uslužbencev.

Vsled naglega porastka prebivalstva v Ljubljani zelo primanjkuje stanovanj. Zgradilo se je že 3.000 novih stanovanj, kar pa še zdaleka ne zadošča potrebam. Tudi transportacijska sredstva so nezadostna, zlasti v zvezi z razvojem tujkega prometa. Velike naloge še čakajo „Belo“ Ljubljano do izpolnitve in zadostnega razmaha svojega gospodarskega stališča.

Med znamenitimi ljubljancami, ki jih LEKSIKON navaja, je omenjeno ime našega poznanega in priljubljenega slovenskega Amerikanca, č. g. Vitala Voduška, župnika slovenske fare v San Franciscu, California. Omenjen je kot lirski pesnik. Rev. Vodušek je kot študent v Ljubljani izdal svoje pesmice v knjižni obliki. V Ameriki jih v javnosti še nismo videli. Zakaj ne, Father?

V Ljubljani rojene so bile sledeče znamenite žene: Pisateljice Zofka Kvedrova, Marija Grošelj, Ernestina Jelovšek, Prešernova hči, ter pesnica redovnica Marija Elizabeta Kremžar in ameriškim Slovencem dobro poznana operna pevka Pavla Lovšetova.

Mesto Ljubljana ima mnogo spomenikov. Naj omenim le nekatere: Spomenik pesniku Francetu Prešernu je postavljen na Marijinem trgu. Znamenit je steber sv. Trojice na Kongresnem trgu; na koncu Cojzove ulice stoji Cojzova piramida. Na mestnem trgu stoji monumentalni mramornati vodnjak z visokim obeliskom in tremi vodnimi možmi, predstavljajoči tri glavne reke na Kranjskem: Ljubljanico, Savo in Krko. Vodnikov spomenik stoji na Vodnikovem trgu, Valvazorjev pa pred muzejem. Na Bleiweisovi cesti je Trubarjev spomenik, na Napoleonovem trgu pa stoji Ilirski steber. V spomin so se mi vtisnile besede, na tem stebru padlim Francozom vklesane:

Ne vemo kje si se rodil,	Za nas si pal,
Ne kje te je vihar podiv.	Da je naš narod
Pri nas si pal,	Iz mraka vstal!

V PRIZNANJE SŽZ

ČESTITKE TEM, KI JIH ZASLUŽIJO. — Že večkrat namenjen, da bi dal izraz priznanja ženam in dekletom, v sodelovanju na literarnem odseku (dopisovanju) v Zarji, naj to enkrat storim.

Že od zadnje konvencije v Clevelandu sem spoznal navdušenost in zavzemanje Zvezine predsednice, Mrs. Josephine Livek, kako navdušuje članice za redno sodelovanje za Zvezo. Redno pa dopisuje tudi članke in vzpodbuja tudi bivša predsednica Mrs. Marie Prislund, sedaj častna predsednica in finančna tajnica. Da ne omenjam tudi neugnane glavne tajnice Mrs. Albine Novak, ki je na čelu vsega tega ženskega gibanja.

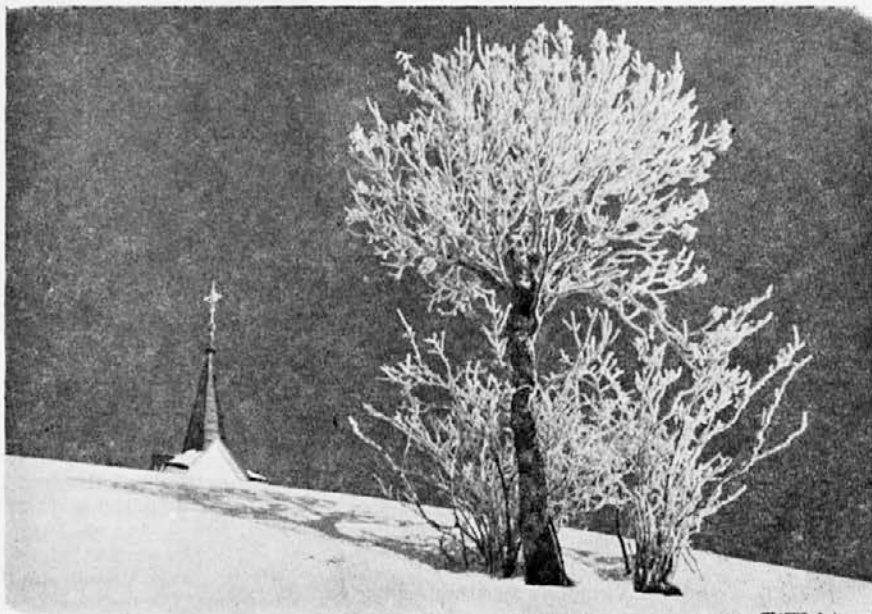
Da omenjam te zaslužne in odločne ter točne delavke, je vzrok, ker vidim v tem uspehu Zveze. Domišljam si, kje bi bila Zveza, če bi teh zbranih moči Zveza ne imela. SŽZ je bila poklicana v življenje, ko smo imeli Slovenci v Ameriki največjo nevarnost razpota. Da, razpota je bilo, da bo neka namišljena „prosvetnost“ zagospodarila našemu, vernemu slovenskemu narodu in ga postavila v odpad in v brezverstvo. Na čudovit, nam takrat nejasen način, se je v istem času rodila organizacija SŽZ, katera je imela vidik tega, kar se danes v njenih vrstah uresničuje. Lahko bi raztegnil v popisu vse, kar je Zveza šla skozi za tem ciljem, ki ga danes izvršuje, toda bodo časi, ko se bo moralo vse to obelodaniti. Za danes naj velja le to, kar že danes lahko otipujemo, da je Zveza že dosegla v teh njenih letih, in to po zaslugi takih, tako odločnih uradnic in temu sledečih članicah. Bili so časi, ko se Zveze ni bilo in v teh časih so javnost motili z drugačnimi dopisi in članki v kolonah časopisov, katerih danes ni več, ali pa že odnehujejo. Ženska Zveza pa, ki je izšla iz slovenske verne žene, bo ostala z vsakim dnem močnejša in solidnejša in bo ohranila marsikaj v hišah slovenskega naroda, ki je naroda vredno in dragoceno. Z velikim spoštovanjem Vam uradnice ter Vam članice, ki sledite svojim uradnicam, čestitam! V takem združenju je moč, ki se ne bo nikoli uklonila liberalnemu duhu, kakršen je vladal predno je nastala SŽZ. Ponosni na Vas smo tudi možje. Še enkrat, iskrene čestitke! Anton Grdina

MORDA ŠE NE VEŠ...

...da imamo v Severni Ameriki jezero, ki leži v žrelu ugaslega ognjenika. Jezero nima nobenega pritoka in odtoka, pa je vendarle 1500 čevljev globoko.

...da jedo domačini v Srednji Afriki mravlje, česar si vi niti misliti ne morete. Pečejo jih na olju in pravijo, da so zelo okusne. Pripomniti moramo, da so tam mravlje mnogo večje od naših.

...da je ravna drža prvi pogoj za zdrava pljuča.

Narava v zimskem čaru.

TO in ONO

Plemenitemu delu — Noblova nagrada

NAJŽALOSTNEJŠI ostanki zadnje svetovne vojne niso pogorišča in razvaline, ampak človeška bitja, katera imenujemo brezdomce. Menda ni nobena prejšnja vojna pregnala toliko ljudi iz njihovih domov in domovin ter jih razkropila na vse strani sveta, kakor se je to zgodilo tekom zadnje svetovne vojne, katero so začeli Nemci pod svojim voditeljem Hitlerjem. V tej grozni vojni ni trpelo samo vojaštvo, v nevarnosti so bili tudi prebivalci, čeprav niso nosili uniform, ne orožja. Človeško življenje je velika dragocenost, katero vsak posameznik skuša ohraniti, zato ni nič čudnega, če so ljudje bežali, kjerkoli jim je začela pretiti nevarnost. Rešiti vsaj golo življenje iz smrtna nevarnosti, je bil cilj tistih, ki so se znašli v vojnem vrtincu.

Hujši od orožja pa je bil strah pred komunizmom, ki ima danes v svoji oblasti skoro polovico sveta. Čeprav smo že zaključili prvo desetletje po tej grozni vojni, je še na tisoče in tisoče ljudi, ki v raznih taboriščih čakajo odrešenja. Mednarodna organizacija, znana pod značko IRO, je v začetku leta 1952 zaključila svoje delo v tem oziru. Begunci so ostali in skrb zanje je prevzela posebna komisija, ki je del Zveze narodov. To je velika odgovornost, ki zahteva tudi kapital, katerega pa niso imeli kje vzeti. Ravnatelj te komisije je Nizozemec dr. G. J. Van Heuven Goedhart, ki si na vse načine prizadeva rešiti ta problem ter najugodnejše in najhitreje spraviti begunce do stalnega zaslужka in do-

movinske pravice. Zainteresiral je razne posamezne države in tudi njegova domovina je že precej prispevala v ta fond. Za letošnji potrošek (l. 1955) bi rabili okrog 4.200.000 dolarjev. Ker je v blagajni le polovica te vsote, potem vemo, kako potrebna je še nadaljnja pomoč.

Odbor za delitev Noblovih nagrad je bil opozorjen na plemenito delo te komisije in na njen finančni položaj. Spraviti take velike množice ljudi v normalne razmere, najti zanje novo domovino, kjer bi si mogli služiti svoj kruh, je v resnici velikodušno delo, ki iz vsakega vidika pripomore do svetovnega miru. Spričo tega dejstva je bila Noblova nagrada podeljena tej komisiji. Upamo, da bo ta nagrada vsaj nekoliko olajšala položaj tistih, ki čakajo odrešenja.

Učenje jezikov je prišlo do svoje veljave

MENDA je vojna veliko pripomogla, da so se tudi v Ameriki začeli zanimati za učenje jezikov. Nekaj nepričakovane je slišati, da so odprli tečaje za ruščino. Včasih je bil človek v nevarnosti, ako je samo usta odprl in izgovoril ta samostalni. Danes pa veje drugačen veter in praktični ljudje so začeli spoznavati vrednost tega, nam Slovincem sorodnega jezika. Znanje jezika vodi do boljšega razumevanja dotičnega prebivalstva.

Predno se je začel pouk ruskega jezika, se je dotični odbor posvetoval z American Legion in z Daughters of American Revolution. Te so bile gotovo najbolj merodajni faktor za tak pouk. Pouk jezika je omejen na en dan v tednu. Učencem se jezik ne zdi preveč težak, posebno potem, ko so se privadili cirilici. Bogata ruska literatura in zgodovina nudita dovolj zanimivega čtiva za nižje in višje šole. Tisti slovenski otroci, ki se niso sra-

movali svojega materinskega jezika in razumejo in govorijo s svojimi starši, bi imeli lepo in dobro priložnost, obogatiti svoje znanje v takih jezikovnih krožkih. Marsikomu bi koristilo v poznejših letih do boljšega zaslужka in odličnejše pozicije. Poskusite, ne bo vam žal.

Pages from the Ages

IZMED tri tisoč petsto naslovov za letošnje cvetlično slavnost v Pasadena, je predsednik dr. Alfred L. Gerrie izbral gornji naslov. Kakor strani v ilustrirani knjigi, so se nam prikazovale prekrasno in umetno sestavljene slike, ko se je pomikala šest milj dolga povorka rožnega festivala po cestah mesta Pasadena v Kaliforniji. Novo leto nas je pozdravilo s toplimi žarki in nam dalo upanja za enako prijeten dan na ponedeljek, katerega so določili za ta nenavaden cvetlični praznik. Kmalu po devetih zjutraj so množice gledalcev začele pozdravljati velikega maršala, obrambnega tajnika Charles E. Wilsona in njegovo soprogo, ki sta se peljala v prvem avtomobilu, okrašenim s pet tisoč vrtnicami. Si morete misliti to lepoto, ko je vsa „kara“ pokrita s prekrasnim cvetjem vrtnic. Za tem se je vozil predsednik turnamenta dr. Alfred L. Gerrie in njegova žena. Ta predsednik je danes žel uresničenje svojih dolgoletnih sanj. Še kot mlad deček je nosil bandero v novoletni procesiji in že tedaj je sklenil, da se bo enkrat tako odlikoval in se vozil kot predsednik. Gotovo se mu je dobro zdelo, ko je s svojo ženo zavzel tako odlično mesto. Vsa kara je bila pokrita z vrtnicami. Pišejo, da jih je bilo deset tisoč, kar je verjetno.

V četrtek večer pred Novim letom je g. Wilson položil dragoceno krono na glavo gdč. Joan Culver, ki je žarela od sreče in veselja. Prisrčno se je vsem zahvalila za to čast in jih zagotovila, da je to njen najlepši večer, ki ga ne bo nikdar pozabila. V sprevodu je kraljica sedela na krasnem prestolu, obdana od šestere enako krasnih kraljčin ali princezinj. Ves voz je bil pokrit s cvetjem vrtnic in raznih drugih cvetlic. Mahanja z rokami in pozdravljanja na vse strani ni bilo ne konca ne kraja. Srečo teh lepotic je občutilo občinstvo ob cestah, ki so bile zasedene do zadnjega prostorčka. Računali so, da je bilo blizu dva milijona zbranega ljudstva, ki so prišli tudi iz zunanjih krajev in mest. Nekateri so kar na prostem prenočili, da so si na ta način zagotovili najboljši razgled na rožni turnament.

Med posameznimi vozovi so stopale številne skupine godbenikov, ki so igrali ubrane koračnice. Med temi je bila godba od Salvation Army posebno dobra. Različne šole so poslale svoje godbe in tako z ubranimi melodijami razveseljevale vse udeležence.

V Kaliforniji imajo posebno lepe

konje—palomine. Policija iz mesta Long Beach je poslala dvaintrideset konj. Vsak jezdec-polica j je nosil v roki svilen ameriško zastavo, ki je v resnici povečalo to slavnost. Ti konji so bili poslani tudi v mesto Washington za časa ustoličenja predsednika Eisenhowerja, potem si lahko mislite, da so res nekaj posebnega in odličnega. Med poroko so se vrstile še druge konjske skupine z bogato opremo, ki jo cenijo na poldrugi milijon dolarjev. Vse se je blesketalo in svetilo kot sami briljanti in zlato. Jezdec so bili oblečeni v dragocene noše vse obšite z dragocenimi umetninami. Pri tem ni bil en sam, ampak bilo jih je dvesto. Tudi ženske jahačice so bile precej dobro zastopane. Težko je opisati vso to eleganco in bogatijo, ki je bila zbrana ta dan v Pasadena. Ves spored se je vršil brezhibno brez posebnih nesreč. Za varstvo in red je skrbelo čez tisoč lepo uniformiranih policajev. Ko so utihnili zadnji zvoki godbe je bilo marsikomu žal, da se je ta prekrasna predstava vse prehitro končala. Za športnike pa so priredili žogometno igro v posebnem igrišču Rose Bowl, kjer je bila tekma za prvenstvo med zapadnimi igralci in onimi iz vzhodnih mest Amerike.

Kraljica je odločila krono, zaprla vse svoje lepe spomine v svoje srce ter se sprijaznila z mislijo, da bo treba zopet v resnično življenje, kjer jo čaka nadaljevanje njenih študij. Gdč. Joan Culver živi v mestu La Canada in obiskuje kolegij v Pasadena, kjer se pripravlja za učiteljski stan. Je zelo aktivna in godbeno nadarjena, kakor je njena mati in mlajša sestra Diane. Radi dijete nima nobenih težav, ker tehta samo 112 funtov. Pravi, da je preveč zaposlena, in zato se ne boji, da bi se zredila. Lepa blondinka se bo gotovo kmalu znašla pred oltarjem, kakor so se njene prejšnje vrstnice, ki so stopile pred javnost. Vso srečo, lepa Joan!

Ženske v Južni Afriki žalujejo

PRAV na južnem koncu Afrike se nahaja samostojna država, znana kot „Union of South Africa“. Njeno prebivalstvo je mešano z Angleži in Nizozemci, ki tvorijo manjšino, a imajo vso oblast nad domačini, kateri jih daleč presegajo po številu. Domačini črnega plemena nimajo tukaj prav nobene zaslombe. Tukaj je krivična segregacija v velikem obsegu. Poseben politični odbor je predložil ta problem Zvezi narodov, in tedaj se je oglašil delegat W. C. du Plessis, kateri zastopa Južno Afriko, sklicujoč se na gotove paragrafe, po katerih se Zveza narodov ne sme vmešavati v notranje zadeve njihove ali katerekoli druge države. Vzel je klub in odšel iz dvorane, pa je bila debata o pravici končana. Nekaj podobnega se je zgodilo tudi l. 1951, ko je Zveza narodov hotela prevzeti mandat nad Zapadno Afriko, katero ima

Južna Afrika še od Lige narodov. Vse druge province, ki so bile od Lige narodov dane kot mandati raznim državam, so danes ali popolno samostojne ali pa so pod varstvom Zveze narodov. Edino Zapadna Afrika še ni rešena svoje slabe sosede, Južne Afrike. Nacionalist Johannes Strijdom je gotovo mož brez srca. Ženske so se oglasile z veliko večino, da bi preprečile hudobne namene ministerskega predsednika ter obvarovale konstitucionalno vlado. Pred vladno palačo v Pretoria ženske piketirajo. Opasane s črnimi trakovi stojijo pred vrati vladnih funkcionarjev in opozarjajo ljudi na pretečo nevarnost, ki hoče uničiti konstitucionalno vlado. S svojimi nastopi so ženske opozorile širšo javnost, posebno pa še članice Zveze narodov.

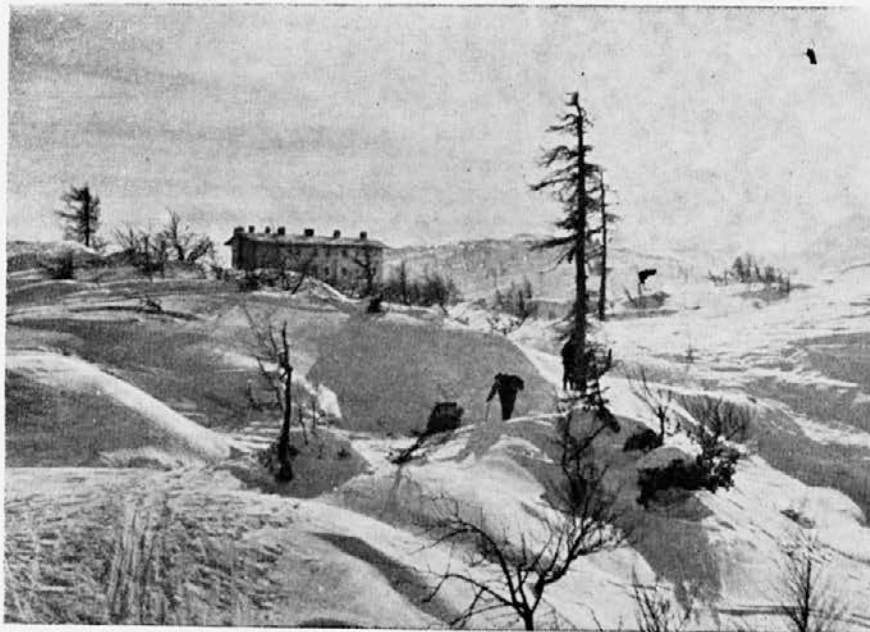
Anglija smatra to državo kot svoj dominion, ki ji je prinašal ogromne koristi in velike dobičke iz njenega zemeljskega bogastva. Tam se nahajajo neizmerni zakladi diamantov, platine, bakra itd.

Ameriška kongresnica ga. Frances Bolton se je lansko poletje ustavila tudi v Južni Afriki. Hotela se je osebno prepričati o krivičnem sistemu, katerega je vpeljal sedanji ministerski predsednik Strijdom, mož brez čute pravčnosti in človekoljubja. Naj bi report te razumne gospe kongresnice pripomogel do boljših razmer za domače črno prebivalstvo Afrike.

Hrana za milijone lačnih

HHRANA je podlaga našega življenja. Za hrano se trudimo in delamo in vzrok vojska po svetu je bil mnogokrat pomanjkanje živeža. Hrana je bila od nekdaj problem in ljudje, ki ne mislijo samo nase, ampak želijo pomagati tudi drugim, so premišljevali, kako in kje bi dobili zadostno in ceneno hrano za reveže.

Leta 1945 je dr. Henry Borsook, profesor biokemije v California Institute of Technology začel uresničevati svojo idejo o ceneni, a vendar zadostni hrani. Dalj časa je iskal visoko kvalificirano proteinsko hrano, katere bi bila poceni in bi ustrezala ljudem različnih okusov in različnih navad. Podlago za to akcijo je dal restavratore Clifford E. Clinton iz Los Angeles-a, ki je dal za začetek nekaj potrebnega denarja. Njemu so sledili ženski klubi, razne cerkvene skupine in razne civilne organizacije. Za tajnico te dobrodelne organizacije je bila nameščena gdč. Florence Rose. Ona je na svoje stroške storila mnogo dobrega med ljudmi. Kot članica „Multi-Purpose Food“ skupine, je prepotovala več dežel, posebno takih, kjer je pomanjkanje hrane bolj akutno. Dasi ni potovala kot vladna zastopnica, ampak kot tajnica privatne dobrodelne družbe, je vendar bila povsod prav toplo sprejeta. Na lastne oči se je prepričala o mizernih razmerah ljudi, ki si niso še znali, niti mogli priboriti boljšo hrano. Ljudje, ki niso bili ni-

Smučarska izletna točka — Dom na Komni.

kdar siti, so se zahvaljevali. Vladni funkcionarji se niso upirali tako potrebni rešitvi prehrane njihovega prebivalstva. Omeniti moram, da ta mala privatna skupina ni v stanu prehraniti vse številne množice sveta. Njihov namen je obuditi zanimanje dotičnih dežel, kjer ljudstvo trpi pomanjkanje. V vsaki deželi so gotovi pogoji in sredstva, da se napravi zadostna in cenena hrana in v tem oziru je predvsem potreben pouk o izdelavi take hrane. Organizacija sama je do sedaj že razdelila nad štirideset milijonov zavitev take posebne hrane, ki velja samo tri ameriške cente za vsak zavitek. Nič čudnega, če je bila tajnica povsod jako dobrodošla. Povsod bi radi dvignili življenjski standard, posebno še v oziru prehrane ljudstva. Zadostna hrana odvrne nezadovoljnost, upor in prepreči razne bolezni. V Indiji je časopisje pisalo, koliko več živeža so pridelali, ker so s pomočjo namakanja odprli velike komplekse prej nerodovitne zemlje. To je resnica, ampak ta hrana je vseeno pomanjkljiva, ker ji manjka proteinskih snovi. Junija meseca so v mestu New Delhi ustanovili organizacijo „Meals for Millions“ po vzorcu prve začetnice v Los Angeles. V Indiji je podlaga te cenene hrane soja-fižol, katerega veliko pridelajo. Dodatne polizkuse pa delajo tudi s pinaci, katerih Indijci niso vajeni. Tam bi lahko imeli tudi mesno hrano, ampak njihova vera in tradicija jim to prepoveduje. Krave so tam svete živali. Pomislimo, kakšni veliki grešniki smo mi drugi, ki mislimo, da nismo siti, če nimamo na mizi mesa.

V Iraku bodo porabili datelje, ki tvorijo njihov bogat pridelek. Poleg teh pa pridelujejo rastlino sesami, ki daje jako okusno seme „sesami“. Tudi ta zrna bodo porabili za zmes z da-

telji, ki bo zelo izdatna hrana za ondotne prebivalce. Po veliki večini so Arabci, katerim bi najbrže kislilo zelje ne prijaio tako, kakor nam, ki smo ga navajeni. Na Filipinih so se tudi oprijeli te ideje, da bi pripravili ceneno, a pri tem zadostno hrano za številne množice revnega prebivalstva. Ker je dežela obdana od morja, so začeli izdelovati prašek od rib, katerih jim ne manjka. V Braziliji je to idejo cenene hrane podprl dr. Josue de Castro. On je predsednik organizacije za hrano in kulturo, znano pod CFAO, ki spada pod Zvezo narodov. De Castro je osnoval latinsko-ameriške skupine za izdelavo cenene hrane, katero bi si lahko kupilo revnejše prebivalstvo. Brazilija je bogata dežela. Manjka pa ji cest in komunikacij, kar ovira, da ne pridejo deželjski pridelki na trg med bolj obljudene kraje. Novo-izvoljeni predsednik Juscelino Kubitschek ima v svojem načrtu vse tozadavne probleme, da spravi deželo in njeno 60-milijonsko prebivalstvo v boljše ekonomske razmere.

Začetek izdelave cenene hrane je pokazal velik uspeh in sedaj se vršijo razni poskusi po številnih laboratorijih, ne samo tukaj, ampak tudi po drugih deželah, kjer imajo sredstva na razpolago. „Prazen žakelj ne stoji pokonci“ ta ljudski pregovor velja seveda tudi za prazen želodec. Človek, ki nima zadostne hrane, je slab delavec in hitro podleže raznim boleznim.

Šestnajst novih članic v družini narodov

ČELIH pet let ni prišlo do nobene spremembe v članstvu Zveze narodov. Pred petimi leti je bilo združenih 60 članic in dasi so se od časa do časa priglasile razne države za vstop, jim ta ni bil dovoljen. Vedno so se našle kakšne ovire, ki so bra-

nile, da bi se Zveza narodov pomnožila v svojem članstvu. Lani pa se je zgodilo nekaj nenavadnega. Nekomunistične dežele so predlagale 13 njim prijateljskih dežel in Rusija pa je hotela pritegniti pet komunistično orientiranih dežel. Vsled te neenakosti je bilo mnogo nesoglasja v dvorani Zveze narodov. Posebno „trn v peti“ je bila Zunanja Mongolija, katera tudi danes še ni dosegla te časti, da bi sedela med to zbrano družbo narodov. Dolgo časa se je vlekle debatiranje in končno je le prišlo do kompromisa med Ameriko in Rusijo, oziroma med nekomunističnimi in komunističnimi državami. Rusi so klonili zahtevam, ampak pod enim pogojem, in ta je bil: „Ako ne sprejmete Zunanje Mongolije, potem morate črtati Japonsko na vaši listi.“ To se je v resnici zgodilo. Narodna Kitajska je vetirala sprejem Zunanje Mongolije in Sovjeti so postavili svoj veto zoper sprejem Japonske. Rekli bi, da je bil tako volk sit in koza cela. Ta poraz je bil hud udarec za Japonsko in kdaj ter kako naj nekomunistične dežele popravijo to krivico, bo pokazala bodočnost. Sprejete države so sledeče: Irska, Portugalska, Italija, Avstrija, Finska in Španija — vse evropske dežele. Države v Afriki in Aziji so sledeče: Libija, Jordan, Ceylon, Nepal, Cambodija in Laos. Predsednik Generalne skupščine Jose Maza iz Chile je po sprejemu napravil primeren govor, da je pozdravil sprejete kandidatke v družbo narodov. Glavni ameriški delegat, Henry Cabot Lodge, je izrazil veselje nad uspehom dežel, katere je podprla tudi Amerika.

Za novo članico v Varnostni svet so napravili kompromis in sprejeli Jugoslavijo za prvo leto in Filipine za drugo polovico termina. Tu je res Salomonova modrost prišla do veljave.

NOVI SVET

Družinski list za Slovence v Ameriki, mesec januar 1956, prinaša sledečo vsebino: V novo leto (dr. L. Leskovar); Slovenska pesem (dr. Grampovčan); To in ono (J.M. Trunk); Po 43. letih zopet doma (J. Gottlieb); Stoletna pesem (A. Wencel); Onstran reke (K. Mauser); Ovčar Marko (J. Jalen); Razbita družina (Vrhovčan); Dr. Koroščeva oporoka Slovincem; Književna poročila; Pregled obrambnih zamisli (E. Gobec); Glasovi naročnikov; Kratke vesti. — New World Herald: In the New Year (L. Leskovar); Resumé of Radio Club Activities of 1955 (M. F. L.); S.A.R.C. Folk Dancers (A. Podlesnik & M. Chernich); Watz Noo (I. Schnoffletzt); Another Native's Return (J. Gottlieb); News.

Naročnina \$4.00 letno. Naslov: Novi Svet, 1845 W. Cermak Road, Chicago 8, Illinois.

Na naslednji strani pričenjamo z novo povestjo „Mlinar Bogataj“.

MLINAR BOGATAJ

NE MOTOVILI se tako počasi, lakota pretegnjena!" je zatulil žagar in mlinar Bogataj; Katra, že zgarana, pa ne še stara dekla, ga je ošvrknila s svojimi drobnimi očmi, treščila perilnik po tleh in se razkoščila pred možakarjem.

"Babjak sitni, saj vem, da sem ti na poti. Vem, da ti diši onegava Agata, pa ji bom že podkurila in ji dopovedala, kakšen svetnik si, grdaviš nemarni!" Hitela je, da se ji je jezik kar zapletal, in od jeze so ji polzele solze po licih.

"Boš, kvatrnica kvatrna, boš!" se je togotil mlinar, pograbil oklešček in ga zalučal proti njej.

"Ubi me!" je vekala Katra in bežala v hišo.

"Kar poberi se!" je hropel mogočnej in odkoracal v mlin, kjer so enakomerno natepale svojo pesem stope in je škripalo kolesje in so se mahedravo premikala in tresla sita. Čudno se je v to pesem mešala pozvanjajoča žaga, ki je hrustala in sikala.

Bogataj, že priletel mlinar, žagar in gruntar, je sedel na stolico in nekam nerodno mu je bilo zaradi Katre. Po vsej vasi in po vsej soseski bo razklepetala, kako je bilo z njo in kako je bilo z drugimi pred njo. Prav nič je ne bo sram, še to bo iztelegala, da je čez mero moke jemal in kmete pri otrobihi nič kolikokrat opeharil.

Stope so udarjale, Bogataj pa je premišljeval, kam bi z denarjem, ki ga je razposodil kmetom, naložil v posojilnici in varno hranil v železni skrinjici z dvojnimi dnom. Kmetje so šušljali, da si je Bogataj to skrinjico prisvojil ob prevratu in da ni bila prazna. Namigovali so tudi, da je s tistim denarjem jela cveteti njegova žaga in da so tisti denarji nakopičili sklade hlodov in desák. Bogataj pa je bil vesel, da ga ni tatu, ki bi našel denar; premišljal je in se mučil, kako bi nategnil obresti, da bi kupček še zvečal; nič pa se ni zmenil ob misli, da ga imajo ljudje za skopuha, oderuha in tudi za ženskarja.

"Kaj bi tisto! Denar je gospod in pred denarjem je še vsak pokleknil!" se je objestno zasmel, izpraznil meh žita na grod in pobral moko izpod sita v vrečo.

Sonce je pripekalo in trava je po bregovih že venela, a mogočnjaški mlinar se za travo ni dosti menil. Bogatajev grunt je segal prav do vrha planine, koder sta že stoletja za varuha sv. Mohor in Fortunat. Že stari Bogataj si je zagrabil Kopačnico in k hiši dozidal mlin, zraven pa postavil žago. Deset vasi je nosilo v ta mlin mlet in deset vasi je pripomoglo do Bogatajevega bogastva.

"Le kaj se mu bo poznalo, če odščipnem še eno merico!" je momljal, kadar je zavezoval polne vreče in mehove moke ter jih odlagal na poseben prostor.

"Nič ne vem, nekam slabo se je namlelo," se je izgovarjal, če je ta ali oni kmet pogodrnjal, da je mlinar morda malo pregloboko segel v vrečo. Ugovarjal mu ni nihče, le zdaj pa zdaj mu je kdo mimogrede zabrusil: "Vraga, čudna letina!"

Že stari Bogataj si je nagraabil lepih denarjev, ko pa je umrl, si je marsikdo oddahnil, nihče pa ni za njim potočil solze.

"Lahko bo jedel iz polne sklade!" so govorili ljudje, ko je žago, mlin in grunt prevzel mladi Bogataj. Kmalu pa se je pokazalo, da je ta še trši od starega. Ženske so mu rekly umazanec in kmetje niso puščali k njemu svojih žen in hčer. Še deklam so skrbno naročali, naj ne postaja po mlinu. Vedel je za to, pa si ni belil glave, tudi zameril ni skrbnim gospodarjem in dobrim materam. Mogočno je hodil po svojem mlinu, po žagi in po dvojnem gruntu. Ako se mu je zazdelo, je vsakega pol leta menjal deklo; če pa je katero obdržal dve leti, so ljudje že govorili: "No, ta ga bo pa izvila." Toda zmerom so se zmotili. Znal se je izmotati in pretentati vsako deklo, če pa že ni šlo drugače, jo je potolažil z nekaj beliči.

"Oženil naj bi se dedec!" so godrnjale stare ženice in se jezile; zakaj Bogataj jih je imel že čez štirideset, pa se

za ženitev ni prav nič menil; sicer mu pa kmetje svojih hčer niso ponujali.

Bogataj je dobro vedel, kaj in kako ljudje o njem mislijo, pa ga to ni prav nič bolelo. Še bolj trmoglavo je grabil in spravljaj v skrinjo in še bolj napeto je tuhtal, kako bi zadavil že skoraj izmozganega bajtarja ali trilega gruntarja. Do mozga je poznal vse gospodarje in tudi najmanjše bolečine tega ali onega grunta so mu bile znane. Srce se mu je kar topilo ob mislih, da bo zdaj zdaj izkrmavil Tonkovčev grunt, da se bo zrušila Posekaljeva bajta in da bo v Prešernikovih gozdovih zajzljala golčava.

Bogataja so poznali tudi v mestu. Tako mogočno se je vedel, da so se mu celo mestenci odkrivali in mu rekli "gospod". Bogataj pa se je le muzal, kot bi mu bilo bogve kako nerodno, pri srcu pa mu je bilo prijetno. Kadar je plačeval, je mogočno odpiral svojo harmoniko in razkazoval z bankovci nabite predale, delal pa se je, kakor da je to le malenkost in da je to bore zalogo vzel s seboj le za prvo silo. A kadar je šlo zaradi davkarije, je bendal in letal okrog zakotnih mestnih pisunov, jih napajal in jim razlagal, da davka ne more plačati, da je bila letina slaba, z mlinom in z lesom pa da nič ni. Zmerom je imel nič koliko izgovorov pri roki. Poleti ni bilo vode, pozimi je zamrznila; če mu setve ni uničila moča, jo je vzela suša ali pobila toča. Pisuni so pisali in pisali, davkarija pa je zahtevala svoje. Bogataj je klel davkarijo, rentačil nad pisuni, nazadnje pa plačal in se povsod delal največjega siromaka. V takih časih se je kmetom prečudno slabo namlelo. Da niso jeli godrnjati, jih je Bogataj obsipal s ploho besed.

"Ne vem, ali je letos zrnje puhlo ali kaj, kar nič se ne namelje; še svoje sem poizkusil, a ni nič boljša. Pa imam vendar hribovsko pšenico!" Mencal je in se lizal in čudovito spreminjal obraz; če bi ga kmetje ne bili poznali, bi morali misliti, kako strašno se mu smilijo.

"Katra, kosilo boš morala pripraviti!" je zavpil iz mlina; sodil je, da bo skoraj poldne. Sonce je udarjalo skozi line in z moko zaprašene šipe ter ga opominjalo. V pajčevinah je predramilo lačne pajke in iz kotov pregnalo muhe, ki so se zaganjale v tolsti Bogatajev obraz.

"Kar pripravi!" je zagodrnjala Katra, ki je bila tedaj že čez leto pri hiši in se ji je zdelo, da sme in mora nastopati kot gospodinja in oblastnica.

"No, no, Katra, jezica pohlevna!" se je zarežal Bogataj, ki je Katro dobro poznal in vedel, da se je že potolažila. Katra je bila namreč rada huda, pa nikoli prav zares.

"Prebito je vroče!" jo je ogovarjal, ko se je jela motati pred ognjiščem. Še zmerom se je šobila in premetavala burkle, kakor da ne najde pripravnih za debelušne sajaste lonce.

"Ne trobezljaj, Bajželj gre!" je siknila.

"Bajželj? Po kaj? Že mesec dni mu nisem mlet," je pomislil mlinar in kar nekam iz navade zakašljaj. Prijetna misel se mu je utrnila: "Morda ga kje čevlji žuli in bi Bogataja rad za zdravlja pobaral."

"Dober dan, Bogataj!" ga je ogovoril Bajželj. Glas mu je bil nekam čudno ubit, oči so nečesa iskale po kotih in tudi roke se niso mogle znajti.

"Bog daj, Bajželj! Kaj bo dobrega? Slaba letina se nam obeta, jeli. Vročina kar žge."

"Res!" Bajželj je vprašanje kar prezrl, preveč ga je utrudila pot, ki jo je s tako težkim srcem nastopil.

"Stopiva v hišo, tu se tako slabo sliši. Jaz že, jaz, ker sem varen, ampak ti!" se je slinil mlinar, ker je vedel, da je Bajželj podedoval zadolženo kmetijo in da mora plačati žlahto. Bajželj je nedavno dobil po svojem stricu grunt, na katerem je bil vknjižen star dolg, ki je že dodobra oglodal gozdove.

"No, le!" je izjecljal Bajželj, vendar mu je bilo laže, ko je zaslutil, da je Bogataj uganil, kaj ga je zaneslo v mlin. Možakar je imel predober nos, da ne bi zavohal na-

Črnomelj

mena Bajželjevega obiska. Iz oči mu je bral zadrego in mučila ga je radovednost, koliko bo Bajželj prosil napósodo.

„Katra, liter tepkovca natoči!“ je velel dekl in prijazno potiskal Bajžlja v hišo. Bajželj se ni mogel načuditi njegovi prijaznosti. Kako je mogoče, da mu bo skopuški in oderuški Bogataj postregel s tepkovcem? Začel se je otepati misli, da bi bil dedec res tako grd, kakor ga opisujejo. In zazdelo se mu je, da je vse skupaj umazana čenča, kar je kdaj slišal o njem. Kar žal mu je bilo, da ga je kdaj obsojal.

„Veš, tako čedno pri meni ni kakor pri tebi. Meni taka reč ne gre izpod rok, z deklami pa je tudi križ!“ se je muzal Bogataj in natočil. Široko se je razkoračil pred Bajžljem, hotel se je pokazati dobrega, mogočnega in pripravljenega vsak čas pomagati.

„Kaj boš govoril, da ni lepo!“ je Bajželj brez misli izgovoril in nagnil kozarec.

„Prebito je dober!“ si je oddahnil in za trenutek preletel z očmi stene, na katerih so visele svetniške podobe in nekaj fotografij. Tudi križ je bil v kotu, a ves preprežen s pajčevinami, da se je obraz razbičanega Boga komaj razločil.

„Hhm!“ je pomežiknil Bogataj in segel po sapi. „Kar nagni še, da ti bo beseda laže tekla!“

Bajžlja je zbadlo, ni mu pa pogledal v oči, sicer bi bil videl, da se mu kar iskrijo, češ moje mreže so trdne. V Bogatajevi hiši mu je nenadoma postalo tesno in vroče. Doma je sonce božalo, tu pa je žgalo in utrujalo. Doma so svetniki s stene tako prijazno gledali, da se je molitev kar sama od sebe vnemala, tu pa so bili mrki in vase pogreznjeni in Jezušček v Marijinem naročju je bil kot gluh in slep za prošnje, ki bi jih kdo izrekel v tej hiši. Iznemada ga je iz tega razmišljanja zmotil Bogataj.

„Danes je trda za denar, pa še zadolžena kmetija! Še meni ni bilo lahko, ko sem jo dobil brez dolga in mi ni bilo treba izplačevati žlahte,“ je napeljeval mlinar, točil in kar zalival svojo prijaznost, da se je Bajželj počasi raznežil.

„Res je! Po cele noči ne spim, tako me dajejo dolгови. Do pojutrišnjem moram imeti petnajst tisoč, če ne, mi gre grunt na dražbo. Nekaj imam že sam, toliko mi pa še manjka. In sem si mislil: k Bogataju pojdem, morda mi le pomaga.“

Bajžlju je glas trepetal, rosne kaplje so se mu razlile po obrazu in mrzla ga je tresla. Biló mu je nenadoma, kot

da stoji pred sodnikom, ki mu bo vsak trenutek razglasil sodbo in jo bo moral podpisati.

„Pomisliti moram malo, prijatelj, petnajst tisoč — to je že zaklad. Pomisliti, pomisliti moram. Ne rečem, da jih nimam, to že, sam pa veš, kako trdo jih je treba prislužiti.“

Bajželj je kar kopnel, tako mu je bilo nerodno. Vsak trenutek se mu je zdel večnost in kazalec na stenski uri se niti za spoznanje ni hotel premakniti. Bajželj je zbiral misli, da bi jih povezal v odgovor, pa se mu je vsak izmuznil. Še nikoli se ni čutil tako vklenjenega in še nikoli tako majhnega.

Bogataj si je mel rokó, lovil z očmi, premikal ustnice, kot da bi sešteval, zdaj pa zdaj sklonil glavo, kot da mu je od samega tuhtanja omahnila, zdaj pa zdaj po javorovi beli mizi zarisal z nohtom neka znamenja, ki pa so znala govoriti le Bogataju.

Katra se je motala v veži in se za možakarja v hiši še zmenila ni. Le to je vedela za gotovo, da je Bajželj v stiskah in da so Bogatajevi kremplji nevarni. Če zgrabijo, ne izpusté radi. Kar nehoté se ji je Bajželj zasmilil, čeprav njegove Agate ni rada videla, zdelo se ji je — pa sama ni vedela, kako je prišla na to misel — da jo izpodriva. Kadar je govorila z njo, si je morala priznati, da je lepa in dobra in da bi nikomur ne mogla lasu skriviti. Čisto kot Bajžljevka je, vsa pohlevna in mehka. O, Bajželj pa tudi. Škoda ga je, da je prišel Bogataju v roke. Nenadoma se ji je gospodar zastudil; spačila se je, ko se je domislila tolstega obraza in sovjih oči, ki so zmerom zbadale in nikoli božale.

„Takole sem mislil in takole premislil. Imam nekaj pečká, ki bi jih za nekaj časa lahko pogrešal, saj bi vedel, da sem jih dal poštenjaku v roke. Nič ne bi delala pred notarjem in po nepotrebnem krmila to gospodo. Moža sva in pošteno bova držala svojo besedo. To je več vredno kakor notarski papirji, kolki in še pota povrhu.“

Bogataj je govoril s poudarkom, Bajžlja kar prebadał z očmi in se delal strašno zaskrbljenega in resnega, da se je temu zazdelo, da ima pred seboj dobrotnika in ne oderuha. Bogataj se je obraz kar svečil in zdaj pa zdaj so ga spreletele čudne barve, ki si jih Bajželj ni znal razlagati.

„Prav, prav! To je pametna beseda!“ se je vmešaval v mlinarjeve besede, da sam ni vedel kdaj.

„Saj sam veš, kako in kaj je z notarji. Vreme in gosposka ne prizanašata, zato je najlepše, če se z njo ne ukvarjaš, ha ha!“

Bogataj se je zakrohotal in tudi Bajželj se je zasmel, kajti kar dobro mu je delo to besedičenje, saj se je znova spomnil na dneve, ko je prevzemal grunt in štel težke denarje zdaj davkarji, zdaj sodišču, zdaj notarju. Za trenutek se je zamislil, tedaj pa je Bogataj vstal, odklenil kamro, zaprl vrata za seboj in Bajželj je le še slišal, kako je zaskrpal ključ v skrinji in kako je zaječalo v tečajih, ko se je vzdignil pokrov.

„Veš, rekel sem ti, da je trda za denar, ampak poštenjak rad pomaga poštenjaku, da boš vedel.“ Bogataj se je mogočno razkoračil pred mizo in odprl svojo harmoniko, iz nje pa počasi vlekel tisočake, da je Bajželj mogel videti vso mamljivo mlinarjevo zakladnico. Izvlekel je petnajst tisočakov, potem pa harmoniko zaprl in jo prav počasi spravil v žep, ki je bil bolj podoben žrelu kakor žepu. Šele potem se je spet usedel, nekajkrat preštel denar, obračal bankovce in se jim smehljaj.

„Prijateljčki, sedaj me boste zapustili. Vem, da vam bo dolgčas. Imeli ste lepo družčino, kopico bratcev, ha ha! Zdaj pa vas bodo raztepli po svetu, ha ha.“

Bajželj ga je gledal in obšla ga je misel, da se mlinarju meša.

„Veš, Bajželj, tudi smeh je potreben v teh trdih časih,“ mu je pomežiknil mlinar, Bajželj pa ni vedel, kaj bi dejal.

„Torej petnajst bi jih rad. Dal ti jih bom, samo podpisati mi boš moral.“

„Seveda, seveda!“ je hitel Bajželj, ki bi se že rad rešil mučne ječe.

Izza pošev postavljene podobe je Bogataj izvlekel pa-

pir, z zaprašene omare pa črnilo. Z okorno roko je delal prečudne vijuge in čačke, zdaj kimal, zdaj zmajeval z glavo, grizel ustnice, pero pa je škrtalo in se zdaj pa zdaj grdo zarežalo, kot bi hotelo ugrizniti. Bajželj je vse to gledal, škrtanje peresa mu je stresalo živce in pred očmi se mu je čudno meglilo. Nekaj mu je reklo, naj pogradi tisti papir in ga raztrga, potem pa zbeži pred sladkim oderuhom, a se mu je nasmešnil grunt. Še teh dvoje ran zaceli in sem ti trdnjava, mu je prigovarjal.

„Tako, sedaj pa podpiši!“ Mlinar se je dvignil kot sodnik, ko mora razglasiti sodbo. Z obema rokama se je oprl na mizo in njegove oči so se zdele Bajžlju strašne.

„Napisal se ti: Spodaj podpisani Bajželj sem dobil od Bogataja, mlinarja, žagarja in posestnika, 15.000 napósodo, vrnil jih bom po treh letih. Obresti pripoznam 20 od sto. Za prvega pol leta Bogataj namesto obresti v denarju poseka 5 smrek pod planino.“

Bajželj ni vedel, kaj mu Bogataj bere, kajti mlinar je svoje besede tako čudno zlogoval, da so pikale in sikale v dušo. Ves omotičen je pograbil pero, podpisal, ne da bi bil vsaj za hip preletel besedilo z očmi, pograbil denar in vstal.

„Priatelj, saj se ti ne mudi. Na najino poštenost ga bova pa res še liter!“ se je zahototal Bogataj. Glas se mu je čudno spremenil, bahava objestnost je kipela iz besedi in preden se je Bajželj dobro zavedel, ga je že posadil za mizo, spravil papir in odmahedral po tepkovec.

„Pijva!“ mu je ukazal kot hlapcu, vsaka njegova beseda je kar lajala: „Bajželj, ne pozabi, da si moj dolžnik. Hudiču si se zapisal, ha ha!“

Bajželj se je opotekel pod težo petnajstih tisočakov: ko se jih je dotaknil z roko, ga je spekle.

„Spet je eden več na moji vrvi. Tako boš plesal, kakor se bo meni zljubilo. Veš, moje mreže ne zgreše. Prijateljčki moji, saj boste prav kmalu priromali v svojo domačijo!“ se je krohotal Bogataj, ko je bil sam v hiši, in srebal tepkovec. Potem je razgrnil papir z Bajžljevim podpisom in zapisal pred 5 smrek še številko dve.

„Priatelj, pet in dvajset smrek, to so že čedne obresti. Prav čedne!“

Tisti dan so stope čudno votlo pele in sita so se nekam močnejše tresla.

Kristus v kotu se je sprostil pajčevin in njegove krvave oči so se svetile, kot bi opominjale, in roke so se skoraj vidno pregibale na žeblih, kot bi prosile: Bogataj, nikar se ne pregreši.

Bajžlja je dušilo, po ušesih so mu brneli spačeni glasovi, ki jih je pred pol ure govoril Bogataj. Misli je in misli, pa se ni mogel domisliti, kaj je podpisal in kaj vse je bilo napisano. Nekaj o smrekah se mu je premlevalo po glavi, vse drugo pa mu je bilo tuje, kot mu je bilo tuje Bogatajevo blebetanje.

Ogovorile so ga plevce, pa jih je komaj spoznal. Ropretovo dekle ga je pozdravilo, pa ga še slišal ni.

„Kaj je neki z Bajžljem? Pijan ni, je pa čisto motoglav!“ je šepnila Bolantačka, ko se je motovill mimo njene bajte.

Na grebenu se je belila Buhova gostilna. Dobrodušni očanec je stal na pragu, kadil cigaro, mežikal v sonce in zmajeval z glavo, ker se ni hotel prikazati niti najmanjši oblaček.

„Bajželj, Bajželj, se reče, kam te pa nese,“ ga je ogoril in se odmikal, da bi mogel v gostilno.

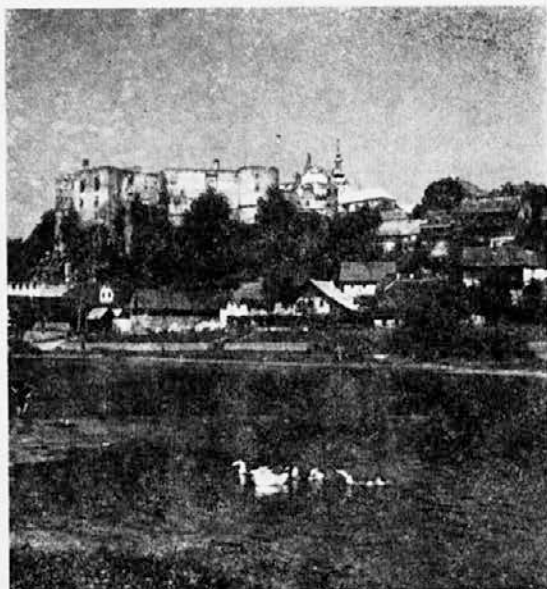
„Kaaaj?“ je zategnil Bajželj in nekam čudno pogledal starca.

„Se reče, ali si gluha?“ se je pošalil krčmar in zaskrbljeno pogledal znanca.

„Pa se vendar ni kaj zgodilo?“ je pobaral in tedaj se je Bajželj šele zavedel.

„Po opravih sem bil in sedaj sem domov namenjen. Preklete je vroče!“ je skoraj jecljal in sam ni vedel, kdaj je sedel za velikansko mizo v veži.

„Pol litra, kajne, se reče?“ se je muzal Buh in že točil, Bajželj pa si je kar oddahnil, vendar ni mogel razbrati misli in tudi vročine ne udušiti.

Žužemberk

„Vroče pa je že tako, da se trava kar smodi!“ ga je ogovarjal Buh; ker pa je videl, da Bajželj ni za razgovor, je grizel svojo cigaro in momljaj zase.

Le počasi se je Bajžljeva glava razvedrila. Vino ga je ohladilo in razgibalo.

„Utrujen si bil, kajne?“

„Pa kako!“ se je motal Bajželj in bilo ga je sram čudne zmedenosti.

Ko je izpraznil steklenico, je pograbil za šop bankovcev, da so se Buhu oči kar zasvetile.

„Pazi na denar, hudo je dandanes zanj!“ ga je oštel in ni mu šlo v glavo, kje naj bi bil Bajželj snel toliko tisočakov.

„Nimam drobiža,“ je zamomljaj Bajželj in nenadoma se mu je zdelo, da stiska v roki ničvreden papir.

„Presneto, na trdnem si!“ je razsodil Buh in prebrskal vse kote in koticke, da mu je mogel razdrobiti tisočak.

„Bogatajevi so bili, zdaj jih dobi zlahta,“ je zastokal Bajželj in s tresočo roko tlačil denar v žep.

„Ali ti jih je posodil?“ se je začudil Buh in ostro zapilčil oči v Bajžlja.

„Posodil!“ je izkolcal Bajželj in povsili glavo; spet se mu je zazdelo, da udarjajo vanj hripavi in zmešani glasovi bogatega mlinarja.

Buh je povsili glavo in se zamislil. Bajželj se mu je zasmilil, rad bi mu rekel, naj denar takoj vrne, saj je predbro poznal Bogataja. Siromak, v mrežo te je ujel, težko se boš izmotal. No, sedaj še ta. Namesto da bi si opomogel, ga bo nazadnje še grunt veljalo. Prav za kazen je vrgel Bog Bogataja ravno v to sosesko... Nazadnje mu je zasepetal:

„Saj bi ti jaz pomagal, pa nimam. Sam bi potreboval posojilo.“

„Vem, vem,“ je jecljal Bajželj, zaslutil je, da ga Buh pomiluje in da je morda le vse res, kar je slišal o Bogataju.

Kraj mu je bil nekam tuj, čeprav se mu je zmerom zdelo, da se ga je privadil. Res da še ni dolgo, ko se je preselil iz tesne doline Ločnice v hribe, ki so mu bili skoraj neznani. Brez skrbi je gostoval v samotni bajti z ženo Nežo in hčerko Agato, ki je bila že v devetnajstem letu. Delati je moral sicer trdo, zaslužil je pa le in nobeno noč ga niso obletavale skrbi, mu pile krvi in zastrupljale spanja. Odkar je podedoval grunt in z njim dolgove, mu še delo ni šlo tako izpod rok, kakor bi rad, in ni bilo noči, da bi ga ne prebudile moreče skrbi. Tudi žena se je spreminila in hčerka Agata čudno zbegala. (Dalje prihodnjtj)

Zopet v rojstni domovini

Poroča MARY OTONIČAR

V tej „Zarji“ pričinja objavljati svoje spomine s potovanja po Sloveniji naša najaktivnejša članica Mrs. Mary Otoničar. Rodila se je 6. februarja 1890 v vasi Podklanec pri Sodražici, ter prišla v Ameriko l. 1909, kjer se je naslednje leto poročila z Mr. Rudolfom Otoničarjem. V družini se je rodil edini sin Rudolf, ki je pa mlad umrl ter zapustil ženo in tri otroke, kateri bivajo pri stari mami, Mrs. Otoničar. Vsi so včlanjeni pri Zvezi. — Mrs. Otoničar je pristopila k Zvezi leta 1929 in je v članskih kampanjah pridobila naši organizaciji do tisoč članic in s tem dosegla prvo mesto v Častnem redu. Pri Zvezi zavzema urad predsednice nadzornega odbora, pri podružnici št. 25, Cleveland, Ohio, ki šteje nad 1100 članic, pa je že dolgo let skrbna in požrtvovalna tajnica. Pri deseti redni konvenciji SZŽ, ki se je vršila lansko leto v Clevelandu, je bila predsednica pripravljalnega odbora ter je poverjeno ji nalogo odlično izpeljala. Upamo, da ji je obisk v rojstni domovini dal novih moči za nadaljno društveno delovanje med slovenskim življenjem v Ameriki.

V MESECU FEBRUARJU 1955 sem izvedela, da se bo podala večja skupina na obisk v staro domovino ter obenem obiskala nekatera božja pota v Evropi. Tudi jaz sem že dolgo gojila željo, videti zopet svoj rojstni kraj in domače, zato sem se odločila, da se pridružim potovalni skupini. Šla sem v potniško pisarno g. A. Kollandra po pojasnila in tam dobila vse potrebne podatke in pozneje tudi potovalne listine.

Moj odhod je bil določen za dne 2. avgusta. Večja skupina se nas je zbrala v Clevelandu, odkoder smo se odpeljali z vlakom v New York in se naslednjega dne vkrcali na potniško ladjo „Queen Elizabeth“. Nestrpnost smo čakali na trenutek odhoda. Vrvenje in poslavljanje potnikov na pomolu je prekinil zamolkel glas sirene in čez nekaj minut se je pričela ladja pomikati proti širokem morju. Za nas se je pričelo novo, kratko pomorsko življenje.

Queen Elizabeth je ena najmodernejših ladij, ki nudi potnikom vso udobnost. V prostornih jedilnih dvoranah se servirajo samo najboljše jedila in strežaji so zelo prijazni. Ker je bilo med potniki več duhovnikov, mi je bilo mogoče vsak dan prisostvovati sv. maši. Za zabavo pa je bila čitalnica in kino, kjer je bil trikrat na dan predvajan film. Ob tej priliki sem videla ustoličenje angleške kraljice, kakor tudi novoletni cvetlični festival v Pasadeni, Kalifornija, in razne druge zanimive slike. Ob večerih se je vršila plesna zabava, „konjske dirke“ in bingo. Razvedrila je bilo res za vsakega dovolj.

V moji družbi so potovali: Mrs. J. Hegler, Mrs. M. Peterlin, Mrs. M. Zisherle, Mr. in Mrs. Troha in hčerka Ani, Mrs. Martinčič in hčerka ter še več drugih, katerih imen si nisem zapomnila. Moški so nam radevolje pomagali pri prenašanju prtljage, za kar smo jim bile prav hvaležne. Naša vožnja čez ocean je trajala pet dni in morje je bilo ves čas prav mirno. Po-

tovanje je bilo vse drugače kot pred 46. leti, ko sem se prvič peljala v Ameriko.

Ladja je pristala v pristanišču Cherbourg v Franciji, kjer smo se podali naravnost na vlak, ki nas je odpeljal v Pariz. Tam nas je prijazno sprejel zastopnik potovalne družbe in nas povabil v pripravljen avtobus, s katerim smo se peljali v hotel na

večerjo. Še isti večer smo se podali zopet na vlak in nadaljevali potovanje.

Dne 9. avgusta smo dospeli na jugoslovansko mejo. Na postaji v Sežani so nas pozdravili cariniki ter izvršili vse obmejne postopke. Bili so dokaj prijazni. Po pregledu so nam izrekli dobrodošlico zastopniki Izseljenske Matice, nakar smo se odpeljali naprej proti Ljubljani. Okrog osme ure zvečer je vlak došel na ljubljanski kolodvor, kjer nas je nestrpnost pričakovala množica sorodnikov in prijateljev. Mene sta pozdravili sestrčni Ivanka in Francka. Ivanka se je pripeljala iz Sodražice, Francka pa živi v Ljubljani. Ker sem morala čakati na prtljago, sem se za nekaj dni zadržala pri njej. Medtem časom sem obiskala še drugo sestrčno, stanujočo tudi v Ljubljani. Imeli smo se mnogo kaj za pomeniti in vsak je bil radoveden, kako se nam godi v Ameriki. — Oni si ne morejo dosti pomagati, čeprav žive v mestu.

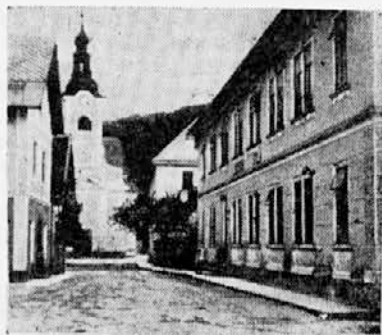
Jaz sem si predstavljala Ljubljano vse drugače, kakor je, kajti slišala sem že mnogo o njej. Cerkve, katere sem obiskala (sv. Petra, Srca Jezusovega, sv. Jakoba, frančiškanska), so vse potrebne popravila — pa ni sredstev. V frančiškanski cerkvi sem bila

Frančiškanska cerkev v Ljubljani, v ospredju del tromostja s kipom slovenskega pesnika Fr. Prešerna.

pri nedeljski sv. maši. Petje je bilo tako krasno kot ga še nisem slišala in cerkev je bila nabito polna vernikov. Ljudje so povečini verni, so pa slučajni, da se bojijo svoje versko prepričanje javno pokazati. Bog naj jim pomaga v njihovih težavah, ki so res velike.

Čez nekaj dni sem se odpravila v Sodražico, v moj rojstni kraj Podklaneec. Ceste so ozke in težko se srečata avto in kmetijski voz, posebno kadar vozijo seno. Voznikom je treba res velike izvežbanosti, da se kateri ne znajde v občestnem jarku. S posebnim občutkom sem se peljala proti rojstnemu kraju in ko sem zagledala farno cerkvico, so mi solze zalile oči.

Cerkev sv. Marije Magdalene
v Sodražici.

Spomnila sem se svojih mladih let in ljubezni, katere sem bila takrat deložna.

Dragi rojaki iz sodraške fane! Vem, da še sedaj ljubite farno cerkvico sv. Marije Magdalene, zato vas prosim, priskočite na pomoč iz prispevajte nekaj denarja za njeno popravilo. Cerkev je treba prebarvati in orgel tudi ni. Dobrim cerkvenim pevcem služi za spremljavo petja le majhen harmonij. Župnik je prav skrben in tudi dober pridigar. Fara se je po vernosti faranov vedno odlikovala in ob času mojega obiska so se trije bogoslovci iz te župnije nahajali v semenišču. Fantje vztrajajo vkljub velikim težavam, da bi prišli do zaželenega duhovskega stanu. — Napisala bi vam lahko še mnogo o potrebah, a zaenkrat vas samo prosim, dragi farani, ki ste raztreseni po vsej Ameriki, spomnite se svoje nekdanje cerkve in priskočite s kakšnim dolarjem na pomoč. Lahko pošljete na moj naslov: Mary Otoničar, 1110 E. 66th Street, Cleveland 3, Ohio, in jaz bom vse poslala na določeno mesto v prave roke.

(Dalje prihodnjič.)

NA NASLOVNI STRANI je pristna zimsko slika. Ta slika je bila posneta v Sloveniji ter kaže kočjo pri Triglavskih jezerih. Ta del slovenskih planin je obiskovan od mnogih smučarjev in hribolazcev. Mnogi izmed njih tako ljubijo planine, da tvegajo svoje življenje, ko se podajo v strmo skalo, da si odtrgajo planiko. Narava je lepa v vsakem letnem času.

VTISI S POTOVANJA PO ZAPADNIH DRŽAVAH

Fairport, Ohio. — Vem, da v Zarji ne preostaja veliko prostora, da bi mogla podrobneje opisati svoje počitnice in potovanje po zapadnih državah, zato bom morala svoje pripovedovanje nekoliko skrajšati.

Veste, drage sestre, leta 1952 sem bila v starem kraju. Res lepa je Slovenija. V resnici zela lepa, pa še posebno zato, ker je naš rojstni kraj. Toda veliko lepega imamo tudi v naši novi domovini.

Moj brat John Zalar in žena sta se odločila za počitnice in da gresta pogledat nekoliko po Ameriki. Zelo rada sem se jima pridružila, kakor tudi moja sestra Ana Svigel. Lepega jutra v juliju smo se naložili in krenili proti zapadu čez Indiano in Illinois. Namen smo imeli, priti dosti zgodaj do udobnega motela, in res se dobijo lepi moteli in tudi cene niso pretirane. Tako smo vozili naprej. V krajih, kjer vemo, da živijo Slovenci, smo povpraševali za tega ali onega, s katerim smo se poznali pred mnogimi leti.

Nekega dne smo precej zgodaj popoldne prišli v Pueblo, Colo., kjer smo tudi povpraševali, a nobeden ni vedel dati pravega odgovora, toda svetovali so nam, da naj poiščemo Johna Grma, katerega pa ni bilo težko najti. Presenečeni smo bili za toliko prijaznost, ki so jo nam izkazovali. Mrs. Grm nam je postregla z dobrotami, ker ona gotovo ve, kaj se v taki vročini najbolj prileže. Mr. Grm je pa nas vodil okoli ter razkazal vse, kar smo hoteli videti. Lepa hvala, Mr. in Mrs. Grm za vse, prav hvaležni smo vama.

Ko smo se ustavili pri Joe in Jennie Snel, sta bila zelo presenečena, ko sta nas spoznala, saj so nas videli prvič v Ameriki, to je po 35 letih. V starem kraju smo namreč vsi hodili v isto šolo ter skupaj delali izobraževalni izpit, to je pri Sv. Vidu nad Cerknico. Mnogo smo si imeli povedati. Miza je bila kar hitro obložena z vsemi dobrotami. Namen smo imeli, ustaviti se samo za malo časa, toda pogovor se je raztegnil pozno v noč. Drugi dan sem želela, da bi obiskali nekaj znancev, posebno Ano Narod, s katero sva skupaj prišli v Ameriko pred 35 leti. Toda naš šofer je rekel, da imamo precej poti pred seboj ter da se v jutranjih urah najboljše vozi. Tako smo pognali in kmalu privozili do coloradskih gora in vozili lepo počasi do vrha. Višina je bila krasna, toda ne tako za šoferja, ker je avto začel popuščati, a nam ni prišlo na misel, da višinski zrak deluje na motor. Hiteli smo naprej. V New Mexico se vidi v poletnem času vse rjavo in suho, le živo zeleni cektzi se dvigajo v zrak. Veliko zanimivega se vidi preko Arizone, predvsem Grand Canyon Park, toda moram videti sam, da se naužiješ vse naravne lepote.

Prevozili smo Colorado River, pri-

speli smo v Californio. Bližala se je noč in zaradi nalivov nismo imeli preveč udobnega motela. Drugo jutro so nam povedali, da imamo pred sabo precejšnjo puščavo in samoto, zato je brat svoj Mercury kar pripravil za tako pot, čeprav nas je tako lepo vozil, kot bi vedel, da smo na tako dolgi poti. Pa ne vem komu gre zasluga in čast, ali Mercuryju, ali šoferju.

Res veliko zemlje je puste in prazne. Po nekaterih krajih bi bila lahko rodovitna, toda je vse prav suho, saj čez vse poletje ne pade dež. V Fontani in okolici imajo umetno napeljavno vodo, s katero namakajo polja ter imajo prav krasne vrtove. Imeli smo namen ostati več dni, ker smo dobili dober motel. Ko smo se malo postavili na noge, poravnali naše ude in okrepčali, smo šli gledat po mestu. Vedeli smo, da imajo Slovenski dom ter smo se po kratkem iskanju zapeljali na dvorišče doma, ki ga oskrbuje Vincenc Pink. Oskrbnik ima vse v najlepšem redu in je tudi dober družabnik svojih gostov. Takoj je bil pripravljen poklicati naše znanke, po katerih smo povpraševali, toda hoteli smo jih presenečiti. Drugi dan smo ugotovili, da je naše stanovanje preveč oddaljeno od Petričevih, ki so tudi sami že slišali, da so neki iz Ohio, ki so tudi povpraševali za nje. Bili so vznemirjeni. Drugi dan, bila je sobota, smo že precej zgodaj potrkali na vrata, bili so močno presenečeni in vsi smo bili zelo veseli zopetnega snidenja. Obujali smo spomine, kako smo v prejšnjih letih ob različnih prireditvah se sestajali ter se veselo zabavali. Za ta dan je naše stanovanje ostalo samotno. Bili smo njihovi gostje in Anna je kar hitro imela zelo okusno kosilo za nas. John pa je nanesel dobrot vsake vrste, odlične pijače, kar se je dobro prileglo. V Ameriki še nisem jedla tako dobrih češpelj, kot sem jih pri Petričevih. Popoldne smo kajpada šli vsi skupaj v Slovenski dom. Zopet smo se imenitno imeli. Vsi tisti, ki ste z mano balincali, mi oprostite, če smo izgubili vse igre, toda ko bom zopet prišla, bom boljše igrala, ker sedaj vem, kako krogle rade tečejo. V nedeljo pa smo obiskali Petričevega sina in njegovo ženo, ki sta pa tudi oba prav družabna in postrežljiva. Imata tri prav luštkane hčerke.

John, ml., je rekel, da je prost in da nam lahko pokaže okolico. Za nas je to veliko pomenilo, ker nam je našel nekaj naših znancev v naselbini. Res udobno smo se vozili in ogledovali, vse nam je bilo zanimivo. Drugi dan pa je bil Petrič, st., prost dela in tako sta nas John in Anna vzela k morju Balboa Beach, O. Koliko lepega, zanimivega in smešnega smo tam videli. Preveč prostora bi vzelo, da bi mogla vse popisati.

Celi dan smo bili v njihovi družbi ter obiskali Mr. in Mrs. Joe Rupar, Mr. in Mrs. Frank Kapel, Mr. in Mrs. Frank Kinn, povsod smo videli, da smo dobrodošli, ker smo bili prijazno postreženi. Tudi drugi Fontančani, katere smo srečali, so prav prijazni. Hvala vsem!

Čas je prišel, ko smo morali zopet oditi. Predno smo zapustili lepo Fontano, smo se mimogrede ustavili pri Petričevih, da jim rečemo lepa hvala za vse! Povrnili Vam bomo, ko pridete k nam. Ob slovesu nam je zmanjkalo besed, le tihe solze so govorile. Kako velika razdalja nas loči, kedaj se zopet vidimo? Pognali smo naprej proti Los Angelesu in vzeli najbližjo cesto ob morju proti San Franciscu, kjer smo se ustavili in videli mnogo zanimivega. Namen smo imeli, da obiščemo tudi Slovenski dom, bili smo v bližini, toda vsak, ki se je vozil po San Franciscu, ve, kako hitro se odpelje po tistih zvitih mostovih, in tako smo jo kar ubrali čez most v Richmond, Cal. Bili smo presenečeni; prevozili smo precej gorskih krajev in dne 10. avgusta smo se pripeljali v Richmond — bil je krasen dan, toda gledali smo za površniki in v motelih so kurili, da nas ni zeblo. California je res velika država, če greš od enega konca do drugega, ali toliko je različne da si skoro ne moreš predstavljati. Vse se tam vidi. Od tu smo zaobrnili in se z „boatom“ (ladjo) prepeljali čez vodo, ker smo hoteli videti zanimivi Redwood National Park. Nato smo vzeli cesto do Sacramento, ki je zelo lepo mesto. Ko pa smo privozili v californijske planine, se nam je zdelo nebeško lepo. Zrak je sijajno dišal in obdajal nas je sveži duh smrekovih in borovih gozdov. Tako smo se vozile čez gore proti Nevadi. Ceste so še dosti lepe, toda če sem pogledala čez v globočino, pa so mi kar živci zastali. Ali zanesla sem se na šoferja, ki je rekel, da on ne gleda doli. V Reno smo prenočevali. Tam igrajo v igralnicah vso noč. Mi nismo imeli namena iti tja, toda cesta 40 nas je zanesla tja in nas peljala skozi vso Nevado in naselja. Mislila sem si pri sebi, upam, da tukaj ni Slovencev, če pa so, jih pomilujem. Ko smo pa prispeli v tako imenovano Salt puščavo Utah, se nam je nudil poseben prizor — kar nesejo oči, kakih 70 milj, je vse čisto belo, kakor da bi bilo prekrito s snegom, toda vročina pa taka, da se skoro dihati ni dalo. In tako smo se vozili naprej zopet v coloradsko gorovje — kolikor višje smo se spenjali, toliko hladneje je postajalo, saj je samo nekaj čevljev nad nami ležal še sneg, ki bo menda drugega počakal.

Nadaljna naša pot je bila v Denver, ki je lepo in čisto mesto, samo presenečena sem bila, ko sem videla toliko pohablencev, ki po pločnikih prosijo milodare. Po drugih mestih tega več ne vidimo. Drugi dan smo po-

iskali sorodnike Frank Svigla. Mati je moja sestrična. Bili smo prav prijazno sprejeti v njihovem domu, čeprav so nas pričakovali pred dvema tednoma, ko pa smo po naključju obrnili v drugo smer. Z Mrs. Svigel smo se prvič videli, a s Frankom prvič v Ameriki. Povabili so nas v Slovenski dom in Frank ter sin sta nas peljala k Mr. Popovic, ki nam je razkazal lep in prostorni dom. On je tudi oznanjevalec na slovenskem radijskem programu in ker je bila drugi dan nedelja, je povedal, da imajo Sviglovi obiskovalce. Hvala Mr. Popovic. Med tem, ko smo bili odsotni, je Amalija napravila okusno kosilo. Potem je Mrs. Svigel poklicala zeta, da nas je popeljal v mesto, da smo si ga ogledali ter nabavili spominčke. Drugo jutro pa smo bili kar zgodaj pokonci, pobremo našo prtljago in jo mahnejo k Sviglovim, s katerimi smo šli skupaj k sv. maši, nato nazaj k njim, kjer je bila velika družina zbrana ob najboljšem kosilu. Po obedu, kakor se zna Mrs. Svigel hitro obrniti, so bili vsi krožniki kaj kmalu na svojem mestu, nato smo se vsi skupno podali na piknik ženskega društva. Spoznali smo se z več ljudmi, ki so vsi bili zelo gostoljubni. Nekoliko več besed smo izmenjale s predsednico naše Zveze, št. 63, Mrs. Kovac. Imeli smo krasno družbo in prav radi bi bili ostali do konca piknika, toda naše počitnice so se bližale h koncu, zato smo jo morale odrediti. Vedeli smo tudi, da nas čaka veliko število milj od Denverja, Colo., do Painsville, Ohio. Sviglovim pa še enkrat hvala za tako lep sprejem in tako dobro postrežbo. Malokaterim je prirojena taka prijaznost. Upam, da se še vidimo drugič tukaj pri nas!

Od Denverja po cesti 6, katero smo mi vzeli, so zelo lepe pokrajine, prostorni pašniki, kjer se je paslo na ti-soče lepo rejene živine. Nismo imeli več časa za ustavljanje za daljše obiske, toda v Toledo, Ohio, pa smo se le morali ustaviti pri prijateljih, John in Anna Pegan in Tony ter Paula Saffic, ker se kar radi vidimo. Želeli so, da bi ostali za dalj časa, a naš cilj je bil, da bi prišli še isti dan domov, kamor smo prišli z lepim užitkom, brez vsake nezgode. Ob koncu tega mojega popisa hočem omeniti tudi, da smo na poti veliko govorile o naši Zvezi.

Vse članice lepo pozdravljene,

Angela Lunka, poročevalka

PREGOVORI

Kdor materin jezik zaničuje, tudi matere ne spoštuje.

Lepota brez pameti je pusta.

Ljubezen ima štiri oči, pa je vendar slepa.

Dober sosed je velik zaklad, ki se za denarje ne kupi.

POGLED NAZAJ

ZGODOVINA NAŠE ZVEZE je zelo zanimiva. Zadnji mesec sem opisala razmere ob času ustanovitve naše organizacije pred 30. leti. Kot mlada organizacija je naša Zveza rastla naglo v njenih prvi letih obstoja. Podružnici št. 1 v Sheboyganu in št. 2 v Chicagu, sta bili ustanovljeni istočasno. V Chicagu se je tudi vršil sestanek glavnega odbora in prva konvencija SZZ. Prve glavne uradnice so bile: predsednica Marie Prislund, iz Sheboygana; tajnica Julia Gottlieb, iz Chicaga, in blagajničarka Mathilda Duller, iz Chicaga. Prve svetovalke so bile: Margaret Kozjan, iz Puebla; Mary Darovec, iz Clevelanda; Dorothy Dermes, iz Steelton, Pa. Nadzornice pa so bile: Mary Vidmar, Rose Smole and Margaret Ritonja. Mrs. Mary Glavan je bila prva podpredsednica. Prva leta so bila posebno aktivna za odbornice, ki so pridobivale nove članice ter ustanovljale nove podružnice. Da bi pridobile več novih članic za Zvezo, so razpisale člansko kampanjo ter sklenile, da bodo pričele s svojim listom, ako bo kampanja uspela in organizacija dosegla število 1000 članic. Takrat so imele samo okoli 700 članic. In res, v upanju, da bodo imele svoj list, so članice šle tako vneto na delo, da so v kratkem času to število presegle ter ob koncu kampanje vpisale še enkrat toliko novih članic. Tako se je uresničila želja vseh, ko so v letu 1929 pričele s tiskanjem „Zarje“. Po tem pa je Zveza rastla še mnogo bolj naglo, ker jih je list medsebojno vezal in navduševal za narodno delo. In po enem letu obstoja Zarje se je članstvo pomnožilo na 3500 in ko se je 1. 1930 vršila druga konvencija, je Zveza imela že 39 podružnic.

Prve številke Zarje nam kažejo, kako zelo so bile članice vesele svojega lastnega lista. V njej je bilo mnogo poročil o delovanju raznih podružnic, podobno, kakor jih čitamo tudi sedaj, pravtako poročila odbor-nic, mladinsko delovanje in druga zanimiva vsebina. Prva urednica je bila Mrs. Julia Gottlieb, ki je umrla v letu 1950. Med prvimi glavnimi odbor-nicami sta preminuli tudi Mrs. Mathilda Duller in Mrs. Rose Smole.

Spomnimo se ob priliki jubilejne članske kampanje za 30-letnico, na veliko navdušenje, s katerim so naše prve odbornice pričele delovati za našo veliko idejo. Bodimo vredne njihovega prizadevanja ter sledimo njihovim stopinjam s tem, da pridobimo sedaj za kampanjo mnogo novih članic. Na ta način bomo znova dokazale važnost in potrebo naše nam vsem drage Slovenske Ženske Zveze.

Vaša urednica

Dopisi

KEGLJAŠKA TEKMA SZZ

10. in 11. marca v Milwaukee, Wis.
(Greenfield Alleys)

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Na seji, dne 10. januarja, se je vršilo umeščanje odbornic. Zelo nam je žal, da Mrs. Theresa Zagozen, ki je služila eno leto kot predsednica, šest let kot tajnica in dve leti kot blagajničarka, sedaj zapuša odborško mesto. Tudi njena hčerka, Mrs. Mary Girdaukas, ki je bila dve leti blagajničarka. Želimo izreči pristržno zahvalo obema za njuno odlično službo vsa ta leta. Sledila je mesečna proslava rojstnega dneva. Mrs. Frances Krolnik

Št. 2, Chicago, Ill. — Prve letošnje seje so se udeležile članice v velikem številu. Prisoten je bil tudi č. p. Aleksander, glavni duhovni svetovalec, ki je ustoličil sledeči odbor za leto 1956: Predsednica Josephine Zelesnikar, podpredsednica Clara Foys, tajnica Mary Muller, blagajničarka Mary Tomazin, zapisničarka Albina Novak, rediteljica Mamie Fabian; nadzornice Elizabeth Zefran, Sophie Petrovic in Jean Kovačič; poročevalka za angleški del Lil Putzell. Duhovni vodja je Rev. Aleksander Urankar, O.F.M.

K podružnici je pristopila nova članica Pauline Bersa. Dobrodošla pri naši podružnici! — Članice so naprošene, da se potrudijo za nove v tekoči članski kampanji.

Letos praznuje naša podružnica svojo 30-letnico obstoja. Proslava obletnice bo združena z Zveznim dnevom v Lemontu, v nedeljo 15. julija.

Tajnica prosi vse članice, katere dolgujejo na asessmentu, da svoj dolg čimprej poravnajo.

Sestra Elizabeth Zefran poroča, da se bo letošnja Zvezna kegljaška tekma vršila 10. in 11. marca na Greenfield kegljišču v Milwaukee, Wis.

Športni klub podružnice priredi v soboto, 11. februarja, predpustno zabavo s plesom v dvorani Polish Falcon Hall, 1921 W. Cermak Road. Igral bo Jimmy Povdik orkester. — Sedaj je v akciji prodaja vanilije in nakup iste se priporoča vsem članicam. Za trud te razprodaje je Športni klub prejel velik električni kuhinjski aparat.

Pevski zbor podružnice prične z rednimi vajami v torek, 7. februarja. Članice, ki imajo veselje do petja, se naj pridružijo.

Iskrne čestitke vsem slavljenkam rojstnih dnevo v mesecu januarju. Hvala lepa za dobroto, ki so jih prinesle za „birthday party“, kateri se je vršil po seji.

Vse članice se prijazno vabi na prihodnjo sejo, v četrtek, 9. februarja.

Na svidenje!

Albina Novak, zapisničarka

Št. 3, Pueblo, Colo. — Prav veselo je bilo na decemberski seji in naš krog je vsako leto večji. Lepo je zadenela božična pesem Sveta noč, tako smo imele kar celi zbor. Vse navzoče sestre so bile postrežene z okusnim pecivom, krofi in ostalimi dobrotami. Tudi „door prize“ smo dale. Dobila ga je Mary Kagovšek (krasno nočno obleko). Nekatere ste bile res pridne v vseh ozirih skozi vse leto. Bog vas blagoslovi vse skupaj.

Novo leto 1956 je že mesec dni za nami. Vsem se nam leta krajšajo, starost prihaja in lepa mladost je zapustila le še spomine. Tako je človeško življenje.

Smrt je zopet posegla v našo podružnico ter nam vzela sestro Anna Milkovich, staro 83 let, katero je Bog rešil trpljenja v bolezni. Zelo je bila vesela, kadar sem jo obiskala. Tudi njo smo častno spremile k večnemu počitku. Preostali sprejmite sožalje.

Sosestra Rose Lesar žaluje za pretrgano smrtno izgubo nepozabne hčerke Olge Bowsher, ki je umrla za srčno napako. Zda pa zdaj se odpira rana in še hujše zaboli. Kako ožono je materi, ko svoje drage izgubi, ve le mati, ki gre skozi to gorje. Vse članice podružnice izrekamo sožalje.

Po petmesečni bolezni v bolnišnici je umrla Louis Hočevar. Pokojna ima nešteto sorodnic, ki so naše članice, ter jim izrekamo naše globoko sožalje.

Tudi bolnice imamo. Theresa Plut si je hudo roko poškodovala. Po nesreči je roka prišla v ovijski pralnega stroja ter ji je skoro mezinček na roki odtrgalo. Še vedno ima bolečine na roki. Josephine Smrojc si je pri padcu, ko je okna umivala, zlomila roko. Mary Fabian se zahvaljuje vsem, kateri ste jo obiskali, ko je bila dvakrat v bolnišnici. Njeno zdravje se počasi vrača. Mary Hegler je nesrečno padla ravno na vročo peč ter se hudo opekla na pol obraza. Ko sem jo obiskala, je hudo trpela od bolečin, zelo bo vesela, če jo obiščete. Njen naslov je 1015 W. 13th St. Draga sestra, sočustvujemo s Teboj. Bog Ti povrni zdravje.

Josephine Skull iz Farme, hčerka Josephine Smrajc, si je tudi zlomila roko, ko je na domu padla po stopnicah. Tako sta mati in hči za eno in isto bolne.

Vsem bolnim želimo ljubega zdravja. Mogoče bo naše članice zanimalo, katera Slovenka je prišla prva v Ameriko. O tem je zelo obširen opis škofa Baraga v Koledarju Ave Marije. Ko se je škof Baraga leta 1837 vračal iz oblika iz domovine, je pripeljal s seboj svojo sestro Antonijo. Ta je torej bila prva Slovenka, ki je prišla v Ameriko ter obenem prva misijonarka. Brat misijonar je bil zelo vesel, ker ga je nanjo vezala nežna bratovska ljubezen in poleg tega mu je nudila izdatno pomoč pri njegovem misijonskem delovanju.

V teku je kampanja za nove čla-

MRS. MARY KOMIDAR je bila ena najbolj zaslužnih mater v preteklem letu pri podružnici št. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio. Rojena je bila v Sodražici pri Ribnici ter je mati štirih otrok. Mrs. Komidar se pridno udeležuje pri šivalnem klubu, kakor tudi pri vseh prireditvah podružnice. Prodala je tudi veliko kuharskih knjig, za kar zasluži najlepše priznanje. — Vzorni materi in požrtvovalni članici želimo še mnogo let uspešnega delovanja pri naši organizaciji.

nice in naša dolžnost je, da povečamo podružnico in obenem tudi Zvezo.

Za prihodnje leto je bil ponovno izvoljen ves bivši odbor. Vsem članicam in odbornicam se zahvaljujem za sodelovanje v preteklem letu in za udeležbo na rednih sejah.

Lepe pozdrave naj sprejmejo Bara Kramer in Frances Lukanich, tam v daljni Kaliforniji.

Vas vse pozdravlja

Anna Pachak, predš.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Vabim vse članice na našo sejo, dne 7. marca v cerkveni dvorani, So. 9th & Mineral. Imele bomo Card Party dne 26. februarja ali 4. marca 1956. Potrebno je, da se udeležite v polnem številu te prireditve.

Na bolniški listi imamo več sester, in to so: Mary Sterle, Amalia Sagadin, Gertrude Piatar, Anne Brulc, Mary Rop, Agnes Penosa, Mary Janzovnik. Vsem članicam želim, da bi bile kmalu zopet zdrave.

Pozdrav gl. uradnicam in članicam Zveze, posebno pri št. 12.

Mary Schimenz

Št. 14, Euclid, Ohio. — Poročilo s seje, dne 3. januarja 1956. Staro leto smo dokončali in stopili smo v novo leto 1956. Mnogo voščil in sreče nam je bilo izrečenih. Da bi vsaj tako bilo. Polni upanja pričakujemo, da bi nam ljubi Bog podelil najprej zdravja, vse drugo nam bo pa navrženo. Torej,

vsem članicam po širni Ameriki, želim tudi jaz srečno novo leto.

Pri našem društvu je v tem novem letu nekoliko spremembe. Naš odbor je dobil novo predsednico. Korajžno, veselo in neumorno delavko, zato vse članstvo verjame v njo, da bo to leto naše društvo šlo prav z uspehom naprej. Ta naša nova predsednica je Amaliya Legat. Ko je prvič nastopila kot predsednica, je korajžno udarila s kladivom po mizi; vse je zrla v njo, kaj nam bo povedala. Najprej nam je voščila srečno novo leto, nato povedala kaj bomo naredile v tem letu, da se zviša naša blagajna. Članice so sklenile, da bo 5. februarja prirejen Chicken dinner. Vse članice smo veselo vzele na znanje ter smo ji obljubile, da ji bomo pomagale vsaka po svoji moči. Torej v nedeljo, 5. februarja, vse na večerjo, ko nam ne bo treba tisti dan kuhati doma. Servirati se bo pričelo ob 5. uri popoldne. Tudi tam iz Chicage lahko pridete, se ni treba bati, da bi Vam ne postregle. Posebno pa vabim vsaj vse naše članice in iz sosednjih društev, da se vidimo na Archer Ave. prav gotovo dne 5. februarja. Vas veselo pozdravlja,

Antonija Sustar, zapisničarica

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O. — Ker je to moj prvi dopis za leto 1956, želim vsem članicam SZZ širom Amerike srečno in zdravo novo leto, katero naj nam prinese obilo božjega blagoslova, Zvezi pa dosti novih članic.

Naše glavne seje se je udeležilo lepo število članic. Izvoljen je bil ves stari odbor, razen zastavonoše Mary Novak. Ona se že dalj časa ne počuti prav zdrava, zato se je odpovedala in je njeno mesto prevzela Angela Strazar, namestnica pa je Mary Jerič. Prav lepa hvala sestri Mary Novak, ki je 18 let nosila in skrbela za našo zastavo. Naj Ti Bog kmalu povrne ljubo zdravje.

Na seji se je sklenilo, da zanaprej ne bomo imele več pogrebnih avtov za častne članice, ker so se stroški podražili. Sklenilo se je, da se da 10 dolarjev družini umrle članice in 5 dolarjev za sv. mašo, kakor poprej. Sklenile smo tudi, da bomo to leto skupno praznovala Materinski dan na tretjo nedeljo meseca maja, s sv. mašo in sv. obhajilom.

Teta štoklja se je ustavila ravno na božični dan pri družini Mr. in Mrs. Habjan ter jima pustila ljubko hčerko. Tako sta postala naša zapisničarica Mary Filipovič in njen soprog že četrtilletni stari oče in stara mama. Naše čestitke vsem skupaj.

Iskrene čestitke tudi vsem, ki obhajajo svoje rojstne dneve meseca februarja, te so: Mary Filipovič, Mary Miljač, Gertrud Češek, Mrs. Križman, Mrs. Zbikovski, in vse druge.

S pozdravom,

Helen Mirtel, poročevalka

MR. IN MRS. PAUL PRAUST uživata toplo južno sonce pred svojo hišo v Jacksonville, Florida, kamor sta se pred dvema leti preselila iz Clevelanda, da tam v miru preživita svoj zaslužen pokoj. Mrs. Josephine Praust je bila zelo aktivna dolgoletna tajnica pod. št. 18, Cleveland, Ohio, ter je pred odhodom v Florido zavzemala urad glavne nadzornice. Kljub veliki razdalji se nam še vedno oglašajo z zanimivimi dopisi v Zarji in bodri članice k aktivnosti. Prav te dni — 3. februarja — je obhajala svoj rojstni dan. Happy birthday, Josephine!

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — Naša božičnica je lepo izpadla in tudi januarska seja je bila dobro obiskana. Ob tej priliki se nas je spomnila Mrs. Josephine Praust iz Floride, ter nam poslala posebne vrste darilo (smo ga malo pocukale na njeno zdravje). Tudi Mrs. A. Kokal nam je poslala darilo, nadalje še M. Mulec in Mrs. Molly Oswald. Naša tajnica je prinesla lep kejk in Mrs. Strukel pa ocvirkovko. Ostale sestre so darovale v ročno blagajno. Vsem hvala lepa!

Odbor za leto 1956 je ostal po starem. Apelira se na vse članice, da se potrudijo v članski kampanji, ki traja do konca tega leta, in pridobijo podružnici čimveč novih članic. V preteklem letu je bilo več smrtnih slučajev in potrebno je, da izgube nadomestimo, ker drugače bo podružnica nazadovala.

Po seji smo igrale Bigro in smo imele prav prijetno zabavo. — Pogrešale smo bivšo tajnico Mrs. Praust, ker ga ni bilo Božiča, da ji ne bi podružnica izkazala svoje hvaležnosti.

Želim, da bi članice prihajale redno k sejam in se zanimale za društveno delovanje. Pozdrav vsem članicam po Ameriki,

Nettie Strukel, preds.

Št. 18, Cleveland, Ohio. — Pozdravljam vse članice SZZ in želim, da bi vse imele mnogo uspeha in sreče pri delovanju za napredek SZZ v letu 1956!

V veselje odbornic je bilo, da je bila glavna letna seja v velikem številu obiskana, za kar vsem udeleženkam prav prisrčna hvala! Vem, da ni nobeni žal za udeležbo na tej seji, ker se smo res dobro imele. Želim, da bi se še v bodoče v lepem številu udeleževale mesečnih sestankov.

V imenu podružnice št. 18 se hočem zahvaliti vsem tistim, katere so nam poslale božična voščila, posebno glavni tajnici Albin Novak in glavni predsednici Jos. Livek. Iz južnih dežel smo sprejele voščila in denarno darilo (od katerega smo kupile dobro pijačo) od sestre Jos. Praust, ki živi v Floridi. Iz Kalifornije je pa voščila in darilo poslala sestra Alice Kokal. Naj jima bo izrečena iskrena hvala.

V blagajno so darovale sledeče sestre: Bostjančič, Helen Tibjash, Louisa Pylick in Mary Poje. Vsem najlepša hvala. Sestra Helen Tibjash je tudi darovala povštre, katere smo oddale. Dobitek je šel v blagajno. Lepa hvala!

Po seji smo imele zabavo. Igrale smo priljubljene igre. Lepa vsota je preostala blagajni.

Hvala vsem, katere so darovale jedila in pijače, to so: Preds. Nettie Strukel, podpreds. Rose Schaberl, tajnica Jos. Barthol in Josephine Praust. Vse drugo za zabavo smo kupile z denarjem iz blagajne.

Omenim še, da je ves dosedanji odbor sprejet po želji vseh navzočih.

Še enkrat lepa hvala vsem za tako lep večer! **Josephine Barthol, tajnica**

Št. 18, Cleveland, Ohio. — Sosestram pri podružnici št. 18 tople „floridske“ želje, da bi ostale zveste članice v nastopnem letu in ob vsakem sestanku ukrenile najboljše kar je za ugled Slovenske Zveze ter bile vedno medsebojno odkritosrčnega značaja! „Valentine“ proslava v februarju običajno rodi vesel nasme in gotovo bo tudi v letu 1956 ta proslava ostala vsem v prijaznem spominu. Dal Bog! Vesel rojstni dan, Mrs. Jos. Debeljak!

Do zopetnega svidenja, Vaša

Josephine Praust

PLAČILNE KNJIŽICE

Tajnice so prejele te dni novo založeno plačilnih knjižic. Cena posamezni knjižici je **DESET CENTOV**, kar plača članica podružnici, nakar odpošlje tajnica ta denar skupno s mesečnim assesmentom na glavni urad.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Zopet stopamo v novo leto. Nove želje, nove upe in vsakovrstne obljube delamo ob prihodu novega leta. Čas gre svojo pot in navadno ostanejo le spomini.

Letne seje so minile. Naša seja se je vršila 14. decembra in je bila povoljno obiskana, kljub mrzlemu vremenu, ker toplomer je kazal 30 stopinj pod ničlo tisti večer. Potem ni bilo več tako mrzlo. Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor in vse drugo je ostalo po navadi. Seje se bodo vršile vsake drugo sredo v mesecu, in to v City Auditorium, ob 8. uri zvečer. Podan je bil celoletni račun, kar so članice z odobravanjem sprejele in potrdile. Bake Sale v decembru je prinesel lep dobiček in s tem ste drage sestre pripomogle naši blagajni, ker stroški čez leto se res naberejo. Spomnile smo se vseh umrlih članic, vseh bolnic, katere so v bolnišnici, z malim darom in s voščilnimi kartami. Letos smo tudi darovale za novo bolnišnico, katero upamo, da bomo dobili v Eveleth, ker nam je res vsem potrebna. Stroški čez leto so bili res veliki. Ampak požrtvovalne članice ste darovale za pečivo in s tem dokazale, kaj vse doseže skupnost in sestrski ljubezen. Pri srčna hvala vsem, pa še za drugič, ker stroški čez leto pridejo. Na tem mestu se vsem prav lepo zahvaljujem za sestrsko sodelovanje, ker se res zbiramo na sejah kot ena družina. Samo pridite na seje, sestre, ker z vašo navzočnostjo in dobrimi nasveti bodo seje še bolj zanimive.

V zadnjem letu je bilo res vsega veliko. Vršila se je konvencija v Clevelandu ter so se delegatke pohvalno izrekle. Jaz se je pa prvič v 20. letih nisem udeležila. Drage sestre! Na tem mestu se vam moram vsem lepo zahvaliti za poslane mi karte in pozdrave s konvencije. Tudi jaz sem vas, drage sestre, pogrešala. V duhu sem bila z vami in sem še. Pri srčna hvala vsem za božična voščila, ker nisem mogla vsem odgovoriti. Pri srčna hvala tudi gl. odbornicam oz. direktoricam za lepi dar, katerega sem prejela, in to krasno nalično pero. Z lepim napisom za moje 20-letno delo v gl. uradu in to 16 let kot nadzornica, in da sem veliko pisala v Zarjo. Z veseljem sem prejela dar od vas. Obljubim pa, da kar bo v moji moči, bom še vedno delala za Zvezo in pisala v Zarjo. Pri srčna vam hvala vsem, ki ste se me spomnili. Nadzornici sestrice Sumic pa čestitam in tudi njej želim, da bi bila tudi ona 20 let in še več nadzornica in delala za Zvezo. Drage mi direktorice! Z veseljem sem vsakih

šest mesecev hodila na zborovanje. Veliko se človek nauči in spozna, toda zaradi bolezni se nisem mogla udeležiti konvencije. Bog daj ljubo zdravje vsem gl. odbornicam in vsem članicam Zveze. Hvala Bogu, jaz se sedaj počutim dobro, kar tudi vsem drugim želim.

Skozi leto je bilo precej sprememb, in to veselih in žalostnih. Umrle so tri članice: sestra Cetinen, bila je dalje časa v bolnišnici; sestra Primožich je nenadno umrla, v bolnišnici je bila samo tri dni — bila je dolgo let naša blagajničarka; sestra Shuty je bila več časa na bolniški postelji. Vsem umrlim sestram Bog daj večni mir in pokoj. Preostali pa naše globoko sožalje.

Več naših članic je v tem letu izgubilo svoje drage. Sestra Froll je izgubila moža v starosti 58 let, pravtako sestra Levstik in sestra Fink. Prizadejim izrekamo naše sožalje.

Tudi več članic se nahaja na bolniški postelji. Sestra Zadkovic je bila na operaciji, katero je srečno prestala in se zdravi sedaj doma. Sestra Kausek je bila tudi v bolnišnici in se tudi sedaj zdravi doma. Sestra Sedaj in sestra Frol sta se tudi nahajali v bolnišnici čez leto dni. Bolne so bile tudi sestre: Coz, Bezljaj, Novak, in iz mladinskega oddelka Maxime Nornberg in D. Skrijanc. Vse so se v redu pozdravile. Sestra Andolsek je tudi bila v bolnišnici, kakor tudi sestra Rakovitz. Če sem katero pomotoma pozabila, naj mi oprostijo. Vsem pa želim ljubelega zdravlja.

V zakonski stan sta se zaobljubili dve naši članici, in to Agnes Perusek in Anna J. Jamnik, ter jima članice želimo vso srečo v zakonskem stanu.

Več naših članic so postale stare matere. Sestra Antonija Brinc je postala v drugič stara mati, naša preds. Mrs. Nemgar pa drugič Great-Grand-Mother. Tudi pri njenem sinu so dobili prirastek. Sestra Anna Korche je v drugič postala stara mati. Upam, da bo tudi postala članica. Tudi dve naši članici sta v tem letu obhajali 50-letnico zakonskega življenja, in to sestra Shukle in sestra Indihar. Lepo je bilo videti jih v cerkvi, ko so bili vsi otroci kakor sinovi in hčere, zbrani pri sv. maši, katera je bila darovana za zlato-poročenco. Bog vam daj dočakati še diamantno poroko v zdravju in zadovoljstvu.

Imele smo tudi Zvezin dan v Minnesoti in to pri podružnici v Biwabiku. Vse priznanje podružnici in članicam, ker so se tako lepo potrudile, da smo bile vse lepo postrežene in vesele. Vse se smo bile obiskali gl. odbornice, in to preds. Livek, Mrs. Zeleznikar, in po dolgih letih zopet enkrat naše ustanoviteljice in častne preds., Mrs. Mary Prislant. Vesele smo bile vašega obiska, drage gl. odbornice, Upam, da ste odnesle vse lepe spomine. Letos pa vse v Auroro, na Zvezin dan. Pogrešale smo Albino in Corinne in nadzornico Katie Triller. Naša gl. tajnica

vem, da je v duhu bila z nami, čeravno se je nahajala v domovini, ker večkrat se izrazi, kako rada pride v Minnesoto. Pogrešale smo tudi Corinne, ampak smo vedele, kaj je bil zadržek. Pripravljala se je za tako pomemben dan — stopiti v zakon. Ob vstopu v zakonski stan Ti, Corinne, vse želimo vso srečo in zadovoljno življenje Tebi in Tvojemu izvoljenemu možu. Bog Vaju živi v zdravju in veselju in zadovoljstvu. Letos ga pa pripelji v Minnesoto, Corinne.

Januarska seja je bila tudi lepo obiskana. Z veseljem so članice vse sklepe gl. seje potrdile in vzele vse na znanje. Nakar smo se vse prav zadovoljne razšle.

S sestrskim pozdravom vsem gl. odbornicam in vsem članicam SZZ.

Mary Lenich

Št. 20, Joliet, Ill. —

V blag spomin

odbornici, sestri Jennie Govednik!

Z žalostjo moram poročati, da smo pri podružnici izgubili dobro in vestno članico in več let odbornico v nadzornem odboru, Mrs. Jennie Govednik, ki je preminula po dolgi in mučni bolezni, stara komaj 57 let. Stanovala je na 1117 Summit St.

Dasiravno se je pričakovalo, da ne bo ozdravela, vendar nas je srce bolelo, ko smo slutili, da bo ozdravljenje nemogoče. Kdor je poznal pok. Jennie Govednik, ta bo vedel, kaka dobra, zlata duša je bila, bila je tihega značaja in ni nikdar odklonila njej naloženo delo, pa naj bo to za podružnico ali pri fari. Vedno je bila pripravljena povsod sodelovati ter vedno imela dobro besedo za vsakega. Bila je prava vzpodbuda njeni hčerki Dorothy, katera je dolgoletna kapitanica naših kadetk. Ko so šle kadetke v Pueblo in nato v Detroit, je šla tudi ona z njimi na konvencijo. Poleg Dorothy zapuščala tudi hčerko Jean, ki je bila kadetka pred leti in je sedaj z Dorothy tudi kegljačica v Zvezinem krožku. Poleg obeh hčera zapuščala moža Josepha in pa tri odrasle sinove.

Kdo bi slutil ali mogel verjeti, ob začetku leta 1955, da bo Mrs. Jennie Govednik zadnja članica na mrtvaškem odru v preteklem letu in da bo njen pogreb zadnjega dne v letu. Ker je imela nebroj prijateljic, je imela tudi veliko kropiccev in veliki sprevid ljudi, kateri so prišli spremiti pokojno na zadnji poti.

Podružnica bo zelo pogrešala tako dobro odbornico, ki ne bo nikdar pozabljena med nami. Naj ji Bog povrne z zlato krono v nebesih za njeno potrpežljivo delo na tem svetu, in naj ji sveti večna luč. Sorodnikom pokojnice pa naše globoko sožalje in tolažba.

Josephine Erjavec

* * *

Izgubile smo tudi članico Mrs. Margaret Smarker, staro 80 let, na domu 1208 Sterling Ave. Rojena je bila v Avstraliji in prišla v Ameriko leta

1899. Mož ji je umrl leta 1939. Zapuščala pet hčera in tri sinove ter dve sestrini. Mrs. John Gregorcic in Mrs. Agnes Korelec, ter enega brata.

Pokojna Smarker je bila vedno dobre volje in je mnogokrat prišla na sejo. Spominjale se je bomo, ko je vedno kaj darovala za podružnico, ali pa rada kaj sešila. Bila je zelo priljubljena med nami, radi tega smo bili presenečeni o njeni smrti, ker je bila krepke narave, dasiravno je bila par mesecev v bolnišnici. Bila je pokopana iz cerkve St. Bernard na Mt. Olivet pokopališče.

Med tem časom smo izgubile še eno članico, in sicer Johanna Papesch, stara 69 let, doma iz 1115 Vine St. Bila je rojena v Trstu ter prišla sem pred 50 leti. Njen mož je umrl leta 1943.

Zapuščala dve hčerki, Mrs. Frank (Johanna) Rogel in Mary Lapshansky, ter pet sinov, eno pol-sestro in pet pol-bratov. Bila je pokopana iz naše cerkve sv. Jožefa na farno pokopališče Sv. Jožefa, ob velikem spremstvu na zadnji poti. Pokojna Johanna Papesch je bila tukaj dobro poznana med nami ter je mnogokrat med letom prišla na naše seje in se zanimala za naše uspehe. Tudi na naše prireditve je rada prihajala ter bila vedno prijazna do vsakega. Pri naši podružnici bo tudi pok. Papesch pogrešana, kakor pok. Smarker, katerih smo vedno bile vesele videti med nami.

Naj obema sveti večna luč v nebesih in preostalim sorodnikom obeh sestra naj bomo naše tolažilne besede v znak sožalja.

Umrl je tudi Peter J. Pluth v starosti 33 let. Bil je pri vojakih ter po vojni bil bolan sedem let, kateri boleznini ni bilo več pomoči. Za njim žalujejo starši Mr. in Mrs. Peter Pluth (Mrs. Pluth je dolgoletna naša članica) ter štirje brati. Tudi stara mama Mrs. Stefančič in več tet so naše članice.

Umrl je tudi K. J. Nasenbeny, star 69 let. Pok. je soproga naše članice Louise Nasenbeny, umrl je za srčni napad. Prišel je iz Slovenije pred 60 leti. Poleg soproge zapuščala tudi sedem sinov in dve hčerki. Tem potom izrekamo naše sožalje preostalim družinam pokojnih ter žalujemo pa naša tolažba in sočutje ob teh bridkih izgubah v družini.

V bolnišnici se te dni nahaja naša blagajničarka, katera se je morala podvreči operaciji. Mrs. Josephine Sumic; bolne so tudi bile: Mrs. Mary Anna Theobald, Mrs. Mary Stark, Mrs. Mayme Fedo. Več let se nahaja bolna na postelji Mrs. Amalia Plese. Pri družini Mr. in Mrs. Rudolph Wolf imajo punčko; pri družini Mr. in Mrs. Rudolph Pucel pa fanta (to je tretji v družini); pri Mr. in Mrs. Ted Planinsek tudi fanta. Vsem bolnim članicam želimo, da čimprej okrevaajo, kakor tudi onim, za katere nam ni znano, da so bolane, onim pa, ki imajo no-

vega člana v družini, pa naše čestitke.

Na letni seji je bil izvoljen tudi sledeči odbor: Predsednica, Emma Planinsek; podpredsednica, Jo Goran; tajnica, Frances Gaspič; zapisničarka, Josephine Erjavec; blagajničarka, Josephine Sumic; nadzornice: Mary Lesnik, Theresa Muhich in Jennie Smrekar; rediteljica, Mrs. Mary Kunstek; duhovni vodja, Monsignor Butala.

Na letni seji se je sklenilo, da imamo prigrizek ob inštalaciji novega odbora.

Dalje je bilo tudi sklenjeno, da bomo imele letos zopet piknik. V odboru za prigrizek so, Emma Planinsek, Mary Kunstek, Mary Lesnik in Theresa Muhich.

Podružnica se iskreno zahvaljuje Mrs. Mary Stark, katera je vsako navzočo članico obdarovala z ročnim delom, kar je predstavilo vsako. Rekla je, da je od Miklavža.

Upam, da ste vse članice zdrave v tem letu, ter upam, da bodo letos seje dobro obiskovane. Josephine Erjavec

Št. 21, Cleveland (West Park), Ohio.

Ko to pišem, smo že v letu 1956 in leto 1955 je šlo v večnost ter se ne bo nikoli več povrnilo. Ravno tako je šlo z njim tudi vse dobro in slabo. — Sporočam, da so bile računke knjige pregledane ter vse najdene v redu. Tudi blagajna je lepa. — Vse sestre čestitamo sestri Kozuh, ki je zopet postala stara mati, sedaj že osmič. — Bolne sestre so naslednje: Mencin, Rahne, Brodnik. Vse priporočam v molitev in da jih obiščete. Sestra Agnes Zakrajšek je prinesla dva steklena poliča in sestro Sterziser je zadelo sreča in pa sestro Weiss. Hvala lepa, sestra Zakrajšek. Door-prize je dobila sestra Kozuh. — Sestra tajnica prosí vse tiste, ki dolgujete \$1.00 za piknik, da poravnate, da bodo njene knjige v redu. Katere boste imele rojstne dneve v tem mesecu. Vam želim ljubo zdravje in prav lepo prosim, da pridete na sejo in pripeljete kaj novih članic. Tako želi naša Albina Novak. Prav lepo se zahvalim č. g. A. Urankar, O.F.M., za božično voščilo. Kako bi bilo lepo, če bi vsi tako lepo živeli po vaših željah. Ravnotako se tudi zahvalim gospe Prislund.

Frances Kavc, poročevalka

Št. 24, La Salle, Ill. — Veselo novo

leto želim vsem članicam po celi Ameriki, da bi bile zdrave in da bi pridobile veliko novih članic za rojstni dan naše dične organizacije SZZ, ker obhaja sedaj 30-letnico poslovanja. Zatorej prosim naše članice, katere imate svoje mlajše hčerke, da jih vpišete. Kar lahko mene pokličete in vam bom poslala papirje in bodo sprejete. — Januarska seja je minula. Ustoličen je bil odbor za leto 1956, ki so ga ustoličili naš duhovni voditelj,

Father Michael Zeleznikar. Po seji smo imele mali prigrizek in malo razvedrila. Za drugo sejo vas vabim, da se je udeležite, da bomo imele vsako sejo malo razvedrila. Več naših članic se je nahajalo v bolnišnici: Ana Ferselic, Mary Vaskovjak, Mary Prazen, Frances Tomazin, Mary Blitar, Amalija Mally. Vse te se zdravijo doma pod zdravniško oskrbo. Če je katera bolna, pa ni tukaj označena, naj mi oprostí, ker jaz ne vem za vsakega. Frances Kastigar je že tudi dolgo bolna. Vsem želim ljubelega zdravlja in Katarini Pastovarsnik izrekamo sožalje nad izgubo njene sestre Therese Vogrinc. Nadalje sožalje sestri Margareti Plazar nad izgubo njene sestre Helene Kastigar iz Milwaukee. Pokojnim večni mir, sorodnikom pa naše sožalje. — Teta štorklja je povasovala pri družini naše članice Mrs. Henry Wellener, katerim je pustila hčerko. Materino dekleško ime je Theresa Rogel. Pozdrav vsem članicam in upam, da se vidimo na prihodnji seji.

Angela Strukel, tajnica

Št. 25, Cleveland, Ohio. — Zopet je eno leto za nami. Nastopilo je novo leto 1956 in želim vsemu članstvu SZZ obilo božjega blagoslova za dušo in telo. Pri naši podružnici gre še kar dobro naprej. Decemberska seja je bila kar dobro obiskana, akoravno je bilo slabo vreme. Uradnice so kar postarem razen Ane Tomsic. Nadzornica je sedaj Julia Slogar. Me imamo po vsaki seji zabavo s prigrizkom in sedaj bomo nekaj novega vpeljale. Pridite na sejo, da boste same slišale! Oh to bo zabave!

Dne 29. januarja smo priredile skupno z društvom Marije Magdalene zabavo v šoli sv. Vida v prid nove cerkvene dvorane, ker jo res potrebujemo. Imele smo dobro večerjo in drugo zabavo, krofi pa so bili že v soboto popoldan naprodaj. Bili so posebno dobri.

Ko smo uradnice podajale svoja poročila, nam je v spomin prišla tudi naša konvencija, kako smo skušale, da bi bile naše delegatke in drugi gostje zadovoljni ob času naše desete redne konvencije, ki se je vršila tukaj na St. Clairju v Slovenskem narodnem domu, ki je eden najlepših in največjih tukaj v Clevelandu.

Povdarjale smo tudi našo 30-letnico, odkar je bila naša Slovenska ženska zveza ustanovljena, kako bi proslavile tukaj in kaj bi bilo najboljša za prid naše organizacije. Jaz mislim, da bi se vse članstvo moralo malo bolj zanimati za pridobivanje novih članic, ker s tem bi pomogli do največjega napredka celi organizaciji.

Prosila bi pa tudi tiste male podružnice, da bi vsaj malo pomnožile svoje članstvo, le malo dobre volje pa bo šlo naprej. Ko pregledujemo poročila na polletnih sejah, je zmeraj enako. Ako se boste v tej kampanji odliko-

MR. IN MRS. ANTON CHAMPA, stanujoča na E. 63. cesti, Cleveland, Ohio, sta v preteklem letu praznovala svojo zlato poroko. Slavnost se je vršila z zahvalno sv. mašo v cerkvi sv. Vida, nakar je sledil na domu sprejem gostov, ki so prišli v lepem številu čestitat slavlencema. Mrs. Champa je dolgoletna članica podružnice št. 25 v Clevelandu. Obema želimo, da bi še mnogo let uživala družinsko srečo in zdravje.

vale, potem boste že „fajn“ dekleta in žene.

V preteklem letu nam je preminulo 16 članic. Odšle so pred nami v večnost po svoje plačilo. Bile so dobre članice. Naj navedem imena umrlih: Frances Smrke, Pauline Sletan, Agnes Zobec, Anna Papez, Frances Petric, Frances Glavic, Antonia Prebil, Antonia Skok, Josephine Kajzar, Anna Garvas, Rose Preskar, Mary Vidmar, Anna Jenc, Theresa Perko, Frances Novak, Cecilija Skrbec, ki je bila tudi ustanoviteljica naše podružnice in v prvih letih prav agilna za Zvezo. Rada se je udeleževala sej in tudi kaj prinesla v korist Zveze, potem jo je pa bolezen nadlegovala, da ni več mogla hoditi. — Bog vam daj vsem večni mir in pokoj in v miru božjem počivajte.

Sedaj pa prosim vse tiste, ki tako rade zaostajate in čakate, da pridem na dom iskat — prosim Vas prav lepo — da bi prišle same plačat, ker meni je tudi težavno hoditi prosit Vas. Saj veste, jaz tudi nisem več mlada, da bi daleč lahko hodila kot prej. Veste, si dobro zapomnim vse, katerim pošljem opomin, pa vas ni, potem moram pa sama priti iskat. To je težava, dajte se vsaj zgledati, akoravno ne morete plačati tisti čas. Veste, jaz moram vsaki mesec poslati na gl. urad od vsake članice — če ne pa suspendirati.

In od sedaj naprej se bom držala bolj po pravilih, ker jaz založim, potem vas pa ni blizu. To je žalostno za našo blagajno in zame. Prosim, bodite dobre plačnice, saj sedaj so časi taki, da bi lahko v redu plačevali, samo malo dobre volje je treba.

Torej na veselo svidenje na seji!
Sestrski pozdrav! Mary Otonicar

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Zadnji mesec na našem mesečnem sestanku smo se prav dobro imele. Poleg pobiranja članarine in proslave Novega leta, smo tudi obhajale moj rojstni dan, ki pade na Novo leto. Nova tajnica, Frances Kucic, je prevzela posle ter smo ugotovile, da je precej članic bilo v zaostanku s članarino. Prosim, da plačate svojo članarino redno. Če zaradi kakršnegakoli razloga ne morete plačati takoj, prosim, pokličite mene, ali tajnico ali predsednico, in jim to sporočite. Je v resnici težko vedeti, kaj storiti, kadar toliko članic zanemari plačati članarino ob času.

Želimo srečno novo leto vsem našim članicam in dobro zdravje vsem članicam, ki so bolane. Želele bi imeti boljši obisk na naših sejah. Vemo, da je v nedeljo popoldne precej dela, ker smo večinoma gospodinje, toda če boste eno nedeljsko popoldne v mesecu vstran od kuhinjske peči, vam bo to storilo dobro. Dajmo več duha in poleta naši organizaciji! Želimo izreči zahvalo naši prejšnji tajnici, Mrs. Mary Stefancic za njeno neutrudljivo delo v preteklosti. Naša podružnica želi izreči čestitke novoporočencema, Mr. in Mrs. Ludwig Leskovar k njuni poroki. Na mnoga leta in vso srečo! (Iskrena Vam hvala, Mrs. Pierce! Ured.)

Ursula Pierce

SLOVENSKO-AMERIŠKA KUCHARICA

(v slovenščini)

stane za naše članice samo \$3.00, dokler traja zaloga. — Pišite na:

ALBINA NOVAK

1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

Št. 30, Aurora, Ill. — Pozdravljene v novem letu 1956! Naj vam dobri Bog da vsega, kar si same želite, posebno pa še ljubelega zdravja, kar je še največje bogastvo, posebno še za nas starejše, in upam, da ste se dobro imele čez praznike.

Začeti moram še z decembrom. Kot sem v zadnji Zarji pisala, da so imeli moški „svoj večer“ za kupit božična darila, pa so že ženske našle svoje „muhe“, se oglasile in protestirale, da zakaj ne bi smele biti tudi one zraven. In tako nam je drugi dan prinesel Beacon News na prvi strani sliko moža, ko stoji pred neko trgovino z plakatom na prsih, z napisom: „Samo za moške.“ Zraven njega pa tri ženske tudi s plakati na prsih, z napisom: „Zakaj tudi ne ženske?“ Kar je od moje strani, dam moškim vso pravico in ne le za en večer, ampak za en teden, če hočejo. Saj so čez dan tako na delu, naj imajo vsaj en večer prosto, da lahko sami kupijo, kar hočejo. Kdo bo pa zmagal, bomo videli pa šele prihodnji december.

Nedeljo pred Božičem je pa imel tukajšnji Palestrina Choir svoj koncert v Madonna višji šoli. Pelo je nad 80 pevcov in pevk. Peli so nadvse lepo. Kot gost pa je bila še ena pevka iz Chicago, ki je nebeško lepo zapela eno božično pesem in večno lepo Šubertovo „Ave Maria“. Dve nam je morala pa še sama dodati.

Iz Koreje je prišla sem žena k sv. jemu možu, pa so jo vprašali, kako se ji tukaj dopade. Pa je rekla, da si je mislila, da je v Ameriki gotovo lepše in boljše kakor v Koreji. Ni pa pričakovala take lepote in pobožnosti v božičnem času. In rekla je tudi, da moramo biti hvaležni Bogu, da je na svetu Amerika in da živimo v tej lepi Ameriki.

Ta žena občuti prav tako kot sem jaz, ko sem prišla sem. V prvi svetovni vojni, drugi dan po prihodu sem šla k pokojnemu J. Verbiču, ki je imel grocerijsko trgovino, pa me je tudi vprašal, kako se mi dopade tukaj, in kar prec je dobil odgovor: „Nikdar več nazaj!“ Začuden me je vprašal, zakaj da ne, ker takrat jih je več govorilo, da bodo šli nazaj v stari kraj. Jaz sem pa vedno po svoje trdila, da tukaj mi je lažje in boljše kot tam, in zato ostanem tukaj. Pogledati pa bi šla zelo rada, saj še ptiček rad zleti tja, kjer se izvali, pa mi zdravje ne dovoli.

Hvala lepa vsem tistim članicam, ki so mi poslale toliko lepih božičnih voščil in pozdravov, pohvale pa veliko več kot jo zaslužim za moje pisanje. Poskušala bom še kaj napisati, vendar veliko ne pričakujte, kajti moj sedmi križ bo kmalu dopolnjen.

In kako lepo mi te ženske pišejo! Ena pravi: Mrs. Kranjc, še mi piši (osebno), saj čeprav se osebno ne poznamo, saj smo Slovenke in ena drugi samo dobro želimo. Druga pa pravi: Še piši v Zarjo in piši o naših domo-

vih, pa čeprav so bili tako revni, saj menda prav zato jih toliko bolj ljubimo! In res, ko gledamo nazaj v naša mlada in otroška leta, ter premišljujemo, kako smo skakali bos po mrzli rosnjavi in kako so naše skrbne in dobre matere skrbele, kaj bo za praznike, kako bomo preživeli zimo, da bo spomladi dovolj krompirja in fižola za seme. Ko pa smo posadili fižol in krompir, ga je večkrat za kuho zmanjkalo. Seveda povsod ni bilo tako, a veliko nas je bilo takih. In tako, da res lahko iz vsega srca zapojemo: God bless America, my home, sweet home!

Ker smo ravno v predpustnem času. Vam podam pa še pesmico, ki spada prav v ta čas:

Prazniki so že minili,
bliža se nam skoraj pust,
da se bomo tak' gostili,
da b' mo mastni okrog ust.

V peči je krača, klobasica,
na peč' je župa in potica,
kdor se tist'ga naloži,
rado vince dol' beži.

Za zaključek božičnih praznikov so pa otroci nanosili nad 200 božičnih drevesc, ki so jih ljudje prav radi dali. Mestni možje so povabili Marmien Military in East High School godbi, ljudi pa je prišlo na tisoče. Najprvo so ljudje zapeli Ameriško himno „Star Spangled Banner“, potem so zaigrale godbe. Zatem je pa župan mesta zažgal drevesca. In toliko drevesc je napravilo tako svetlobo, da se je videlo čez vse mesto. Vročino pa tako, da so se morali ljudje na daleč umakniti. — Kako lepo nas to spominja na kresni večer v stari domovini. Kako smo gledali, kje se bo večji ogenj pokazal: na Špički, na Čelu pri Slivnici, v Žerovnici na hribu, ali pa še dalje čez Lipsenj na Klancah (na senožetih). Zdi se mi, da jih kar zdaj vidim, kako lepo so svetili v temno noč. Okna pa so morala biti vsa okinčana z rožami. Še okoli hiše smo natrosili praproti in rož. da je bila hiša vsa okinčana kot kaka nevesta. Otroci smo imeli veliko veselja s tem in tudi tukaj so šli fantki veseli od hiše do hiše, kjer so dobili božično drevesce.

In tako smo zaključili božično in novoletno praznovanje za to leto.

Ostanite mi zdrave čez zimo in še naprej!

Frances Kranjc

Št. 32, Cleveland (Euclid), Ohio. — Zopet je eno leto za nami. Hitro mine čas, upam, da je za mnoge bilo to leto uspešno.

Na naši decemberski seji smo se kar dobro imele. Pri odboru je nekaj sprememb, in sicer nova podpredsednica je Mary Drobnik (prejšnja je bila Mary Ruper), in nova blagajničarka je Barbara Baron (prejšnja je bila Marilyn Lekan). Druge odbornice smo ostale iste. Tudi seje se vrše ob prvih torkih v dvorani Sv. Kristine. Pobiramo še vedno „sales-tax stamps“

MR. IN MRS. FRANK GERM, 1270 E. 172nd St., sta dne 7. avgusta praznovala svojo zlato poroko. Slavnost se je pričela s sv. mašo v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave., nato pa je sledil sprejem gostov na njunem domu. — Mrs. Germ je članica pod. št. 41, Cleveland, Ohio. V družini sta dva sina in štirje vnuki. Naše čestitke in želje, da bi dočakala še mnogo zdravih let!

in lansko leto sploh ni bilo drugih dogodkov, kakor ti.

Ker pa so vedno kaki izdatki tudi iz ročne blagajne, je bilo sklenjeno, da bomo imele za obletnico tikce, katere naj bi vsaka članica vzela vsaj za en dolar. Po seji obletnice bomo imele tudi prosto zabavo.

Sklenjeno je bilo, da kadar nam sosestra umre, da se gremo posloviti z molitvijo večer pred pogrebom ob 7. uri. Naprošene ste, da katera more, da pride, ne da bi bilo potrebno posebej vabiti; in seveda drugi dan pa, da se po možnosti udeležite pogreba. Lansko leto smo izgubile dve: Frances Nemec in Staza Baron. Bog daj, da bi nam smrt prizanesla, pa kaj hočemo, ko nič ne vpraša.

Na januarski seji je Mary Ruper sprejela stare in nove odbornice. Bog daj, da bi složno skupaj delovale za uspeh naše podružnice in Zveze.

Letos bo 30-letnica naše Zveze in lepo bi bilo, da bi pridobile nove članice, kakor priporočila naša glavna predsednica.

V decembru se je poročil sin Franka in Jennie Strumbly, Ernest z Dorothy Caine. Naj bi bil srečen v novem stanu.

Ana Petrič je pa ravno za Božič prvič postala stara mati. Pri sinu Eddy so dobili sinčka. Bilo je veselje, kateremu je pa kmalu sledila žalost. Na Novega leta zjutraj ji je nagla smrt pobrala ljubljenega moža Toneta. Človek res ne ve ne ure, ne dneva... Naše globoko sožalje.

Kristina Filipis nam je poslala po zdrave in voščila iz Californije. Hvala! Tudi me Ti želimo vse najboljše.

Sedaj pa želim vsem zdravo in srečno novo leto ter se obenem zahvalim za voščila.

Frances Perme

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.

— Januarska seja je bila prav polno obiskana. Želja odbora je, da bi bila vsak mesec toliko udeležba. Uradnice je za to leto ustoličila sestra Mary Debevec, za kar ji prav iskrena hvala. Podani so bili računi za zadnjih 6 mesecev; ob zaključku leta se nabere precej stroškov, pa je kljub temu blagajna kar na dobrem stališču. Prečitano je bilo pismo naše glavne predsednice Mrs. Josephine Livek, z lepimi voščili za praznike in s posebnim priporočilom za pridobivanje novih članic, ker v tem letu bo Zveza obhajala 30-letnico ustanovitve. Članice ste naprošene, da bi pri tem vse sodelovale in da bi vsaka vsaj eno novo članico vpisala.

V blagajno so darovale sestre: Poničvar, Markel, Jamnik, Meše in Vauter. Vsem prisrčna hvala.

Članice, katere že dalje časa dolgojete na asesmentu, prosim, da poravnate, ali pa da mi sporočite vaše mnenje v tem oziru.

Nevarna bolezen je zopet položila na bolniško posteljo sestro Mary Coprich. Po pet-tedenskem bivanju v bolnišnici se sedaj zdravi na domu hčerke Josephine na 363 E. 329th St.

Resno je zbolela tudi sestra Alice Pazderc, ki se po partedenskem bivanju v bolnišnici sedaj zdravi na domu na 447 E. 142nd St.

Sestra Mary Plešec si je pri nesrečnem padcu na ledu zlomila roko in se sedaj tudi zdravi na domu, 16823 Waterloo Rd.

Sestra Plešec slavi svoj rojstni dan na 13. februarja. K veselemu dogodku ji vse prav od srca želimo zdravja in zadovoljstva. Bog Vas ohrani še mnogo let, sestra Plešec.

Omenjenim sestram in vsem drugim

bolnim članicam želimo popolnega okrevanja, zdravim pa priporočamo, da jih obiščete, saj veste iz lastne skušnje, kako vas razveseli obisk prijateljic ob času bolezní.

V tem mesecu obhajajo rojstne dneve še sledeče naše dobre članice: Gertrude Koshel, Mary Bencar, Olga Benčič, Antonia Erjavec, Josephine Fajdiga, Alojzija Jamnik, Ella Julylla, Julia Makuc, Josephine Markel, Anna Skok, Rase Strumble, Frances Zakrajšek in Josephine Zaplata. Vsem želimo, da bi v zdravju in zadovoljstvu obhajale še mnogo rojstnih obletnic.

Sestrské pozdrave vsem in na svídenje na prihodnji seji.

Ella Starin, tajnica

Št. 64, Kansas City, Kansas. — Božične praznike in Novo leto smo tukaj v naši cerkvi sv. Družine tudi letos lepo obhajali. Polnočno sv. mašo je daroval domači gospod župnik Heliodore Mejak, pevci na koro so tudi lepo peli in oba voditelja petja sta se potrudila, da je bilo pri vseh sv. mašah prav lepo petje in orgljanje, to sta Mrs. Mary Gergič in Joseph Lastolich, sin naše tajnice. Častite sestre so pa oltarje in jaslice tudi tako lepo okinčale, da se je človek počutil, kakor v malih nebesih. Torej lepa hvala vsem skupaj. Vreme imamo še sedaj suho in toplo.

Na novembski seji smo se prav lušno imele, ko so obhajale rojstne dneve. Naša zapisničarica Mary Anžiček nam je spekla prav dobro orehovo potico, jaz sem skuhala kranjske klobase, Regina Čop in Kate Lastolich, naša tajnica, so pa preskrbele za suha grla. Članice so nam zapele „Happy Birthday“ in vse smo se počutile zadovoljne in vesele. Na decembski seji pa je postregla zabavna predsednica Lucy Orešnik z dobro vinsko kapljico. Hvala lepa, Cilka! Bog daj, da bi še dolgo let tako skupaj prihajale zdrave in vesele in skupno delale za našo Zvezo in dobrobit vsega slovenskega naroda.

Na decembski seji je bil enoglasno izvoljen stari odbor. Vabim vse članice, da bi se še bolj v velikem številu udeleževale seji. Prihodnji mesec bomo lahko imele našo sejo v novi cerkveni dvorani, katera bo slovesno blagoslovljena 12. februarja po mil. nadškofu Edwardu J. Hunkler in bomo imeli tudi banket s programom.

Stara mamica je postala Anna Bajuk, bivša dolgoletna zapisničarica. Pri dveh njenih hčerkah so dobili novorojenčke. Enako tajnica Kate Lastolich in jaz tudi. Pri sinu v San Franciscu so dobili četrtega fantka, hči v Alaski, ki je tudi še naša članica, je pa dobila deklico. Bog daj vsem novorojenčkom ljubega zdravlja in staršem naše čestitke.

Naši dobri članici Margaret Mance, ki je bila hudo bolna, želimo ljubega zdravlja. Preteklo leto 1955 smo

MRS. AGNES MAHOVLICH
OBHAJALA 85-LETNICO ROJSTVA.

Naša požrtvovalna članica in v članski kampanji leta 1936 kronana Kraljica Slovenske Ženske Zveze, Mrs. Agnes Mahovlich, je minuli Božič praznovala svoj 85. rojstni dan.

bile srečne, ker nismo imele nobenega smrtnega slučaja pri naši podružnici. Bog daj še tako naprej, saj pogrešamo vsako, katera nas je zapustila.

Končno pa želim vsem članicam in uradnicam Zveze srečno novo leto 1956.

Antonia Kostelec, preds.

Št. 71, Strabane, Pa. — Glavna seja meseca decembra je bila prav dobro obiskana in izvoljen je bil ves stari odbor, kakor je že navadno — naj bodo ta stare, saj so dobro vodile.

Sklenjeno je bilo, da se bodo vršile seje vsake 4 mesece in prosim članice, da si zapomnijo datum seji, to je mesec april, avgust in december. Prosim, udeležite se seji v velikem številu vsaj enkrat vsake 4 mesece. Januarske seje se je udeležilo prav lepo število članic in smo po seji imele malo domačo zabavo. Smo se prav dobro zabavale.

Rodila se je v Pragi, Češkoslovaška, dne 25. decembra 1870. V to deželo je prišla leta 1889. Zadnjih 51 let živi v So. Chicagu, kjer je organizirala in mnogo delovala pri nič manj kot sedmih društvi: Češko žensko društvo, Češkoslovaško moško društvo, Royal Neighbors, Eagles, SZZ, KSKJ in Društvo krščanskih mater župnije sv. Jurja. Med drugim razume in govori celo vrsto jezikov: češko, nemško, angleško, hrvatsko in slovensko. Njen soprog, Anthony Mahovlich, je hrvatske narodnosti in je bil 16. decembra 75 let star. Prvi soprog, Slovenec John Fugina, ji je umrl.

Pred leti, dokler je bila zdrava, je Mrs. Mahovlich veliko storila za Zvezo, posebno v članskih kampanjah, in še danes zavzema v Zvezinem častnem redu tretjo mesto, po številu članic, ki jih je pridobila v našo organizacijo. Želimo ji predvsem boljšega zdravlja, in še mnogo let srečnega življenja ob strani njenega dobrega soproga Antona, ki stori zanjo vse kar more.

Tako bi lahko bilo večkrat v letu, ako bi se članice zanimale in prišle na seje. Na listke smo oddale prevleko za „povštre“, katero je dobila Jennie Vehar. Na tej seji smo tudi ukrepale, kaj bomo naredile v korist Zveze in naše podružnice. Naša podružnica bo praznovala 20-letnico v marcu in je bilo sklenjeno, da priredimo 20. marca (to je v nedeljo) banket ali večerjo. Pričetek bo ob 4. uri popoldne v KSKJ dvorani. Vljudno vabim vse članice in prijatelje ter sosedne podružnice, da se udeležite. Mogoče nas obišče tudi gl. tajnica Albina Novak.

Čestitke Mary (Cveton) Progar, ki je dobila za božično darilo fantkanovorojenčka. Upam, da bo kmalu naš član. Stara mati Annie Cveton je še enkrat stara mamica.

Na bolniški listi je več naših članic. V bolnišnici je Mary Mary in

V SPOMIN UMRlim ČLANICAM

OCTOBER—DECEMBER, 1955

#1, SHEBOYGAN, Wis.	#20, JOLIET, Ill.
Mary Repenshek December 10, 1955	Antonia Bayt October 8, 1955
#2, CHICAGO, Ill.	Ursula Simonich November 15, 1955
Josephine Toplak October 22, 1955	#21, CLEVELAND, Ohio
#3, PUEBLO, Colo.	(West Park)
Frances Gregorich October 21, 1955	Frances Flis November 15, 1955
#7, FOREST CITY, Pa.	#25, CLEVELAND, Ohio
Fannie Franceski December 3, 1955	Anna Jenc October 8, 1955
#8, STEELTON, Pa.	Frances Novak November 23, 1955
Kate Kraljic October 18, 1955	Theresa Perko November 16, 1955
#10, CLEVELAND, Ohio	Cecelia Skerbec November 30, 1955
Molly Stibic November 20, 1955	#35, AURORA, Minn.
#14, CLEVELAND, Ohio	Mary Kocjancich November 5, 1955
Mary Novoselec October 30, 1955	#40, LORAIN, Ohio
Frances Rupert November 6, 1955	Frances Glavan October 24, 1955
#15, CLEVELAND, Ohio	#43, MILWAUKEE, Wis.
Ursula Skul October 16, 1955	Mary Bentz November 10, 1955
#16, SO. CHICAGO, Ill.	#57, NILES, Ohio
Hele Popovich October 20, 1955	Elizabeth Stanec October 31, 1955
#17, WEST ALLIS, Wis.	#95, SO. CHICAGO, Ill.
Helen Kastigar December 12, 1955	Mary Burich October 22, 1955

Častne matere za leto 1956

Lansko leto se je radi konvencije, vršče se v mesecu maju, opustila hvalevredna navada priobčevanja slik in podatkov naših najbolj zaslužnih mater pri posameznih podružnicah.

Letošnja majska izdaja Zarje bo predvsem posvečena našim materam. Zato se prosi vsako podružnico, da pošlje sliko in podatke najbolj zaslužne matere do najkasneje 10. aprila na uredništvo Zarje.

Verona Topas, ki je srečno prestala operacijo. Vsem želim ljubo zdravje.

Hvala naši pridni urednici Corinne za tako lepo urejene dopise in želim Ti in Tvojemu soprogu vso srečo, zdravje in božji blagoslov v zakonskem življenju.

Še enkrat opozarjam naše članice, ne pozabite na večerjo, 20. marca, in pridite na seje ter pridobite kaj novih članic za 20-letnico naše podružnice in 30-letnico Zveze.

Lepo pozdrav vsem gl. odbornicam in članicam Zveze ter zdravo Novo leto 1956!

Mary Tomsic

Št. 89, Oglesby, III. — Pozdravljene članice naše ženske zveze. Kako je hitro to leto poteklo in zopet smo za eno leto starejši. Vsem želim v letu 1956 obilo sreče, zadovoljstva in ljubelega zdravja, katerega vsi potrebujemo. Decembarska seja je bila precej tepe obiskana. Imele smo „pot-luck supper“, Miklavža in božično drevesce. Na večerji sta bila naša dva duhovnika, Father Mayse in Father Gillner. Imele smo tudi odbornice iz La Salle pod. št. 24, Angela Strukel, Mary Kastigar, Mary Uranich in Justine Anglar. Prinesle so nam lepe „pillow-cases“, kar smo uporabile, da smo dobile lep denar za našo ročno blagajno. Mlade članice so imele tako lepo mize narihtane, da je bilo krasno za pogledati, toda še bolj okusno za jesti. Za Božič in Novo leto smo imeli prav lepo vreme brez snega, menda se je v Minnesoti ustavil. Ko to pišem, je 6. januarja, Trije kralji, oh kako čas beži.

V novem letu prosim vse članice, prihajajte na seje bolj redno in v večjem številu, ker se potem lahko kaj predlaga, da bi kaj naredile v korist blagajne. Tudi imam na rokah kuharske knjige. Če katera želi, kaj dobrega skuhati ali speči, so vsa pojasnila notri.

Naš odbor je ostal po starem. Ker sem dobila 31. dec. telegram iz Pueblo, Colo., da je za vedno zatisnila svoje trudne oči Anna Milkovich, stara 83 let, naj ji sveti večna luč. Ona je bila moja Sister-in-law.

V bolnišnico se je morala podati sestra Frances Grdin.

Ker je Zarja malo zmanjšana, naj bo pa tudi ta dopis kratek.

Pozdravljene vse!

Celia Hobneck, tajnica

Iz mrzle peči bo prišla vroča jed

To je čudež bližnje bodočnosti v naših kuhinjah. Le poslušajte, kaj se nam obeta, kadar se bomo naveličali naših starih štedilnikov. Pa kaj govorim, saj se že sedaj pohvalimo s tem, kar imamo. Plin je vendar vse nekaj hitrejšega, kakor pa je kuha z drvmi. Še boljša in bolj čista je kuha na električnih pečeh. Pa oboje bo prišteto med staro šaro, kadar bodo v rabi elektronične peči. Odkar imamo električno silo, katero so znanstveniki znali uporabiti za našo najboljšo služabnico, še ni bilo takega presenečenja, kakor bodo za nas peči, v katerih se bo kuhalo in peklo, ne da bi ne smeli blizu z rokami. Nič več ne bomo kazale opeklin, kadar smo bile bolj nerodne in jemale kruh iz peči. Peč bo mrzla, dasi bo kruh pečen. Ali ni to čudno? Elektronične peči so že v več hišah v veliko zadovoljstvo gospodinj in v veliko začudenje tistih, ki ne morejo verjeti, da se da brez ognja kaj skuhati. V New Yorku so na razstavi v taki peči spekli krompir v petih minutah. Speh je bil položen v papirnat plošček in je bil scvrt v dveh minutah. Pet funtov težak kos govejega mesa je bil pečen v pol ure. Vse se kuha z „micro-waves“, to je podobna energija, ki nam omogoča slike v televizijskih aparatih. Vročina se razvija v dotični hrani, katero želimo skuhati, speči ali „brojlati“. Vsled tega nam ni treba paziti na tisti regulator, kakor ga imamo pri plinskih in električnih pečeh. Vsa vročina se razvija v hrani sami. Težko je opisati te nove skrivnosti in dokler človek sam ne vidi tega novega procesa kuhe in peke, bo ostal neveren Tomaž, kajne? Nova elektronska peč se lahko postavi kakor vsak drug kos pohištva, lahko se ga pa tudi premika, ker se nič ne razgreje. Predno je bil ta produkt postavljen na trg, ga je izdelovalec postavil v več različnih hiš v enoletno poskušnjo. To je bilo dovolj veliko jamstvo, da so te peči v resnici moderno čudo, ki bo našo kuho poenostavilo in skrajšalo.

Nov vosek mesto parafina

Kadar držimo želije in druge omake pokrite s parafinom, se večkrat prikažejo solze na vrhu. To je znamenje, da se parafin ni povsod prijel kozarcev ob robu. Z novim voskom pa se kaj takega ne bo več zgodilo. Dobi se v trgovinah v obliki pilul (pellets). Je rumenkaste barve, v malih koščkih, se lahko raztopi in ker je iz plastičnega blaga, popolnoma dobro zapre kozarce. Vsled svoje elastičnosti se prilagodi vsaki temperaturi in ne odskoči od površine stekla in tudi ne poka. Odstrani se ga prav lahko.

ČLANSKA KAMPANJA SZZ

DO 31. DECEMBRA 1956

Zadrega pa taka!

Mnogo šaljivih, obenem pa tudi zanimivih in poučnih doživljajev vedo pripovedovati naše članice. Da te zgodbe ne gredo v pozabo, sem se odločila, jih priobčevati pod imenovano kolono. — Članice, pošljite svoje „zadrega“ na uredništvo Zarje.

Albina Novak

* * *

Naša članica, gospa Katarina, iz Chicage, pripoveduje naslednjo zanimivo zadrego:

Odpravljala sem se na jutranji vlak, ki me naj popelje v Toronto, Kanada, da tam obiščem svojega brata, katerega že dolgo nisem videla. V naglici sem vzela potrebne listine in denar za na pot ter vse skupaj spravila v ročno torbico — potem pa brž na postajo.

Po večurni prijetni vožnji je vlak dospel do kanadske meje. Kot drugi potniki, sem tudi jaz morala pokazati obmejnemu carniku svoj ameriški državljanski papir. Uradnik je pogledal mene, potem papir — in spet mene. Začudeno sem se vprašala: kaj pa bo sedaj — ali morda ni vse v redu? Tedaj mi pokaže listino, s pripombo: „Vi nimate pravi papir.“

Pogledala sem listino in presenečena opazila, da sem v hitrici pomotoma vzela Zvezino polico. Mraz me je pretresel. — Kaj bo sedaj? Boli treba spet nazaj v Chicage, ali se me bo obmejni uradnik usmilil in dovolil prehod meje?

Zgodilo se ni ne eno ne drugo, ampak odločitev carnika je bila svojevrstna: „Pišite takoj sorodnikom v Chicage, naj pošljejo Vaš „citizen paper“ na naslov Vašega bivališča v Kanadi in ob povratku mi ga boste pokazali.“

V zadregi sem mu odgovorila: „Ne vem, kako naj pričakujem tako hitri odgovor, saj sorodniki niso vajeni odpirati mojih pisem.“

„Dobro, pa napišite na kuverto: NUJNO!“

Ni mi kazalo drugega, kot storiti, kakor mi je bilo naročeno.

Moje bivanje v Kanadi vsled tega dogodka ni bilo prijetno. Vedno me je mučila skrb: bom prejela pravočasno moj papir? In res, po nekaj dneh se mi je odvalil kamen od srca — poštar je prinesel pismo z zaželenim dokumentom. Preostali dnevi mojih počitnic so bili zopet veseli.

Prišel je dan ločitve. Poslovala sem se od brata in vlak me je pripe-

ljal nazaj na mejo. Bilo je treba k pregledu in — carinik je bil isti kot poprej. Z nasmehom sem mu pokazala državljanski list — tokrat pravi! Tudi on se mi je nasmešnil ter se obenem opravičil, da mi je storil to sitnost, ampak „postava je postava!“ Svoje kavalirstvo pa mi je izkazal s povabilom na skodelico kave in v veselem razpoloženju sva izmenjala še nekaj besedi o tem neprijetnem doživljanju, ki mi bo ostal v spominu vse dni mojega življenja.

Kratka, a resnična zgodba naj nam bo v dober nauk: Previdnost je mati modrosti!

ZA KRATEK ČAS

Pri sprejemu

Tajnica: „Se je kdo od Vaše družine že kedaj nahajal v bolnišnici?“
Minka: „Jaz ne, ampak moja mati je bila.“

Tajnica: „Kaj pa je imela?“

Minka: „Mene.“

V gozdu

Peter: „Kako sem srečen, da te srečam! Jaz sem se izgubil.“

Fred: „Ali se dobi kakšna nagrada zate?“

Peter: „Ne — zakaj?“

Fred: „Potem naj te pa drugi iščejo.“

Poroka

Cilka: „Kdo lahko poroči ženo in ostane samski vse svoje življenje?“

Miha: „To pa ni mogoče.“

Cilka: „Naš fajmošter, ha, ha!“

Na izbiro

Pri Nosanovih se je oglasila štorčljaja in jim pustila kar dve punčki. Janeček samo gleda. Naposled se le oju-nači in vpraša: „Mamica, povej, ali sta na izbiro, ali moramo obdržati obedve?“

Ne zna govoriti

„Ali zna tvoj mali bratec že govoriti?“

„Ne. Zakaj naj bi tudi znal? Saj mu je treba samo kričati, pa dobi vse, kar želi.“

Če se preselite ...

Vsak mesec nam pošta vrača izvo-de ZARJE, ker ni mogoče najti pre-jemnika, medtem ko na drugi strani članice ne dobivajo društvenega gla-sila. Zato opominjamo vse, da v slu-čaju selitve ali spremembe naslova, javite naslov svoji tajnici ali pa upravi ZARJE: 1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill. — Le na ta način bodo nerednosti odpravljene in članice do-bivale redno naš mesečnik ZARJO.

Finančno poročilo za mesec december 1955 Financial Report for the Month of December, 1955

Podružnica—Branch	Članarina—Assessment				Number of		
	A & B	Jun.	Zarja	Misc.	Total	Mem.	Jun.
1. Sheboygan, Wis.	70.80	2.90	.10	.20	74.00	181	29
2. Chicago, Ill.	169.90	15.70		.20	185.80	399	161
3. Pueblo, Colo.	128.85	11.10	.10	.20	140.25	318	117
4. Oregon City, Ore.	7.90				7.90	25	
5. Indianapolis, Ind.	46.10	6.60			52.70	136	66
6. Barberton, Ohio	56.80	2.20	.20		59.20	160	24
7. Forest City, Pa.	65.50	15.30	.70		81.50	163	156
8. Steelton, Pa.						76	9
9. Detroit, Mich.						47	9#
10. Cleveland, Ohio	168.05	6.10			174.15	474	64
12. Milwaukee, Wis.	112.30	8.20		.50	121.00	324	82
13. San Francisco, Cal.	57.90	1.10		.20	59.20	144	11
14. Cleveland, Ohio	124.90	4.80	.20		129.90	328	48
15. Cleveland, Ohio	138.80	6.80			145.60	334	70
16. So. Chicago, Ill.	62.40	3.90	.20		66.50	157	39
17. West Allis, Wis.	55.80	1.00	.10		56.90	147	10
18. Cleveland, Ohio	32.55	.80	.20		33.55	90	9
19. Eveleth, Minn.	61.75	8.00		.30	70.05	163	80
20. Joliet, Ill.	191.90	18.10			210.00	539	181
21. Cleveland, Ohio	38.50	6.10			44.60	114	61
22. Bradley, Ill.	24.10				24.10	28	%
23. Ely, Minn.	101.40	6.30	.10		107.80	270	63
24. LaSalle, Ill.	89.40	11.70			101.10	222	111
25. Cleveland, Ohio	380.80	18.40		.50	399.70	933	184
26. Pittsburgh, Pa.	52.80	2.70			55.50	143	28
27. N. Braddock, Pa.						81	10
28. Calumet, Mich.	37.35		1.00		38.35	92	
29. Browndale, Pa.	18.55	2.40			20.95	48	24
30. Aurora, Ill.	18.35	.20			18.55	27	1%
31. Gilbert, Minn.	48.45	3.90	.50		52.85	122	39
32. Euclid, Ohio	51.10	2.80		.10	54.00	126	30
33. Duluth, Minn.	34.60	2.30		.20	37.10	88	25
34. Soudan, Minn.	18.95	.70			19.65	47	7
35. Aurora, Minn.	43.70	4.60	.20		48.50	95	46
37. Greaney, Minn.	14.95	.70			15.65	45	7
38. Chisholm, Minn.	71.60	1.20			72.80	182	12
39. Biwabik, Minn.	13.40	1.30			14.70	40	13
40. Lorain, Ohio	40.00	.50	.10		40.60	102	5
41. Cleveland, Ohio	92.30	3.60			95.90	249	38
42. Maple Heights, Ohio	16.55				16.55	43	
43. Milwaukee, Wis.	55.45	11.80			67.25	149	122
45. Portland, Ore.	29.80	.60	.20		30.60	78	7
46. St. Louis, Mo.	10.30	.20			10.50	28	2
47. Cleveland, Ohio	41.55	.70			42.25	113	9
48. Buhl, Minn.	7.70	.40	.10		8.20	19	4
49. Noble, Ohio	18.95	.70	.10		19.75	52	7
50. Cleveland, Ohio	26.20	.80			27.00	67	8
51. Kenmore, Ohio	12.10	.20			12.30	28	2
52. Hibbing, Minn.	20.85	.50	.30		21.65	53	5
53. Cleveland, Ohio	19.70	1.30		.25	21.25	47	13
54. Warren, Ohio	38.55	5.90	.30		44.75	102	61 \$
55. Girard, Ohio	32.95	2.80		2.00	37.75	84	28
56. Hibbing, Minn.	44.80	.70			45.50	119	7
57. Niles, Ohio	28.30	2.60			30.90	68	27
59. Burgettstown, Pa.	16.40	1.00			17.40	39	10
61. Braddock, Pa.	15.20	.80			16.00	37	8 &
62. Conneaut, Ohio	13.45	.10			13.55	32	1
63. Denver, Colo.	45.30	4.30	.40		50.00	108	43
64. Kansas City, Kans.	85.40	2.70			88.10	82	9 *
65. Virginia, Minn.	40.90	1.70			42.60	79	20
66. Canon City, Colo.	23.75	1.80			25.55	55	19
67. Bessemer, Pa.	41.80	5.70	.60	.25	48.35	93	57
68. Fairport Harbor, O.	13.30				13.30	28	
70. West Aliquippa, Pa.	6.00	.30			6.30	15	3
71. Strabane, Pa.	49.10	2.60			51.70	121	28
72. Pullman, Ill.	16.90	.50			17.40	44	5
73. Warrensville, Ohio	30.25	2.00			32.25	88	20
74. Ambridge, Pa.	25.15	.20			25.35	54	2
77. N. S. Pittsburgh, Pa.	21.70	2.40			24.10	62	24

Have You Moved?

Each month our Zarja office receives letters or cards of complaint from our members, stating that they do not receive their magazine regularly. In many cases, after checking our mailing list, we find the difficulty was caused by the fact that the member had moved without notifying to our office the change of address. If you are one who does not receive a copy REGULARLY EACH MONTH, won't you please notify our Home Office, 1937 W. Cermak Road, Chicago 8, Ill. It is important that we have your correct address on record in the Home Office and also in the Zarja mailing office. It'll take you only a few minutes to notify us and we will be very grateful for your attention.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR

lahko dobite za ceno \$5.00 pri:

ALBINA NOVAK
1937 W. Cermak Road
Chicago 8, Illinois

The Old-fashioned Way

to please the family with
tempting dishes—

Grandma's way of making:

BEEF SOUP, PLUM DUMPLINGS,
ŽGANCE, CHICKEN PAPRIKASH,
and recipes for
CANNING FRUITS and VEGE-
TABLES, are easily found in our
famous cookbook,

WOMAN'S GLORY— THE KITCHEN

Just send \$2, in cash, check or
money order to:

ALBINA NOVAK,
1937 W. Cermak Rd., Chicago 8, Ill.

Podružnica—Branch	Članarina—Assessment				Total	Number of	
	A & B	Jun.	Zarja	Misc.		Memb.	Jun.
78, Leadville, Colo.						35	14**
79, Enumclaw, Wash.	16.25	1.70	.70		18.65	40	17
80, Moon Run, Pa.	10.85				10.85	26	
81, Keewatin, Minn.	11.20				11.20	32	
83, Crosby, Minn.	9.90	1.10	.40		11.40	24	11
84, New York City, N.Y.	30.05	.90	.70		31.65	83	9 &
85, De Pue, Illinois	12.55	.50	.10		13.15	33	5
86, Nashwauk, Minn.	4.35		.60		4.95	11	
88, Johnstown, Pa.	33.50	3.60			37.10	77	37
89, Oglesby, Ill.	37.10	4.50	.30		41.90	105	45
90, Presto, Pa.	25.45	2.20	.20		27.75	71	22
91, Oakmont, Pa.	26.50	.90			27.40	55	9
92, Crested Butte, Colo.	9.40	.20			9.60	19	2
93, Brooklyn, N.Y.	35.45	1.20	.70		37.35	92	2
94, Canton, Ohio						23	11
95, So. Chicago, Ill.	114.65	8.00			122.65	233	85
96, Universal, Pa.	22.25	.30	.40		22.95	54	3
97, Cairnbrook, Pa.	13.60	.80			14.40	31	10
99, Elmhurst, Ill.	9.55			.40	9.95	23	
102, Willard, Wis.						12	2**
104, Johnstown, Pa.	12.05		.10		12.15	33	
105, Detroit, Mich.	5.50	1.20			6.70	15	12 ●
106, Meadowlands, Pa.	10.20		.30		10.50	22	"

Skupaj — Totals \$ 4,041.10 264.40 10.20 5.30 \$4,321.00 10,396 2,726

#—Assessment paid in November

%—Assessment paid for December and January

\$—Assessment for November

*—Assessment paid for October, November and December

&—Assessment for December

**—Assessment paid in October

●—Assessment for January

"—Assessment for October

Dohodki — Income for December:

Članarina — Assessment	\$4,321.00
Najemnina — Rent	150.00
Obresti — Interest on Bonds	150.00
Obresti od hranilnih vlog — Interest on Savings	3,295.00

Skupaj — Total \$7,916.00

Stroški — Disbursements:

Za umrle članice — Death claims:

Mary Repenshek, Branch no. 1, Sheboygan, Wisconsin	\$100.00
Fannie Franceski, Branch no. 7, Forest City, Pa.	100.00
Molly Stibic, Branch no. 10, Cleveland (Collinwood), Ohio	100.00
Ursula Simonich, Branch no. 20, Joliet, Illinois	100.00
Helen Kastigar, Branch no. 17, West Allis, Wisconsin	100.00
Frances Flis, Branch no. 21, Cleveland (West Park), Ohio	100.00
Frances Novak, Branch no. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Theresa Perko, Branch no. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Cecelija Skrbec, Branch no. 25, Cleveland, Ohio	100.00
Mary Kocjancich, Branch no. 35, Aurora, Minnesota	100.00

Bohemian Benedictine Press — Zarja (December):

Tiskanje — Printing \$1,125.00

Delo na imeniku — Address changes 10.90

Poština — Stamps and postage 51.24 1,187.14

Plače in administraciji — Salaries and admin. exp.	1,001.20
Najemnina za glavni urad — Home office rent	50.00
Tiskovine, telefon, razno — Printing, telephone, sundries	291.89
Tiskovni sklad — Publisher's fund	100.00
Davek na posestvo — Real Estate tax, Herbert E. Paschen	159.97

Skupaj — Total \$3,790.20

Preostanek — Balance, November 30, 1955 \$341,450.09

Dohodki — Income in December 7,916.00

Skupaj — Total \$349,366.09

Stroški — Disbursements in December 3,790.20

Preostanek — Balance, December 31, 1955 \$345,575.89

ALBINA NOVAK, gl. tajnica

Junior's Page

NOTES FROM BRANCH NO. 7, FOREST CITY, PA. — JUNIOR CIRCLE.

The annual Christmas Party was held on Dec. 17th at Vandling Boro Hall, and was very well attended. We did not get a chance to take a group picture this year as we had hoped. Maybe later on, at a summer outing or such, we can take a picture and show our friends that we have an active Junior Circle here in Forest City, Pa.

Everyone had a pleasant time at our party and Santa visited and presented the children with goodies. Songs were sung and poems recited. We also had accordion selections played by James Tomazic and Albert Peterlin. We must not forget the willing ladies who raised money for this party. Thanks to Johanna Krall, better known as Tootsie, and Dorene Suponsic, and Darlene Ferraro, who are our very willing workers, helping out whenever they can. We wish we had lots more Dorenes and Darlenes!

Dorothy Glavich, Elaine Glavich, Elizabeth Kameen (Little Elizabeth) did a good part—she decided to visit all her relatives and when she visited all, she reported to her grandmother, Mrs. Anna Kameen, that she "ran out of relatives"!

God luck to all Juniors who ever helped make our parties successful. Also, thanks to all who cooperated with the children in any way.

The prizewinner of the party was Miss Alma Marley, a teacher at Vandling School.

We hope to get many more new ideas for our junior activities for the next year—and are asking for cooperation from the members.

A Happy New Year to all! Hope you are still enjoying your Christmas presents!—Valentine's Day is coming up and Easter Sunday is not far behind. Enroll your brothers, sisters and friends in your junior circle! Try! It's fun! Lots of luck!

Christine Menart, Secretary

RIDDLES

- When should any pig be able to write?
(When he is turned into a pen.)
- What is the difference between here there?
(The letter T.)
- If your uncle's sister is not your aunt, what relation is she to you?
(Your mother.)
- What can you give away and still keep?
(A cold.)
- What rooms can never be entered?
(Mushrooms.)
- What smells most in a bakery?
(Your nose.)
- What makes a road broad?
(The letter B.)
- When is a clock dangerous?
(When it strikes.)
- When is a joke like a church bell?
(When it is told—toll.)
- How many wives are you allowed by the prayer book?
(Sixteen: 4 better, 4 worse, 4 richer, 4 poorer.)
- Where does Thursday come before Wednesday?
(In the dictionary.)
- What has 4 eyes, and runs more than 2000 miles?
(Mississippi.)
- What is it that doesn't ask questions, but must be answered?
(The telephone.)
- Why is it important for a physician to keep his temper?
(Because if he didn't, he would lose his patience—patients.)

Juniors of Branch no. 16, South Chicago, Illinois, had a wonderful Christmas Party. The officers and members prepared everything, and Santa Claus was very busy with the guests, as Mrs. Rose Skul can tell you! Pictured here are the children, their mommies and other members, as they receive their gifts from Santa.

MISTAKE SONG

Sat
on a hat—
and now the hat's flat.

Lay
on wet clay—
and now my coat's gray.

Jumped
from a stump—
and now I've a lump.

SAILING

The water ups,
the water downs—
now we have lost the piers and towns.

The ocean lifts,
the ocean dips—
my stomach turns on up-down trips.

The sailboat rolls,
the sailboat rocks—
oh, Captain, how far to the docks?

BIRTHDAYS OF OUR TWO GREAT PRESIDENTS:

Abraham Lincoln's Birthday
is February 12th!

George Washington's Birthday
is February 22nd!

and HAPPY ST. VALENTINE'S DAY
ON FEBRUARY 14th!

SPEAKS HER MIND

I am just a common everyday goose. People think I haven't much sense because they call a stupid person a "goose." But I can do things they can't. I can stand on one foot and sleep all night. I can find my way from away up in the Arctic regions to the south without a compass and I can take a trip by just flapping my wings.

And another thing—I can walk down into the water and float off like a ship. We only paddle with our feet when we want to go anywhere and we can keep our heads under water for a long time.

Now there is one important thing! If it hadn't been for us there would have been very few books written before the invention of steel pens. A long time ago when a man thought of something that he wanted to write down so people would remember it he went out and caught a goose, pulled out one of the wing feathers, sharpened the big end and made a writing pen out of it. George Washington, Sir Walter Raleigh, William Penn, Christopher Columbus, Shakespeare and everyone else who wanted to write in those days, did it with a pen made out of a goose feather.

HOUSEHOLD HINTS

When two water tumblers stick together do not try to force them apart. To separate, fill the inside one with cold water and set the outer one in warm water.

It is easier to thread a needle if thread is cut diagonally.

Buttons and snaps for children's clothes will stay on much longer if sewed on with dental floss.

Pieces of old Turkish towels make good fillers for pot holders.

Cover discarded small lampshades with attractive leftover wallpaper and use them for hat racks on the closet shelf.

HA! HA!

Visitor: Are your father and mother home?

Boy: No, they've went out.

Visitor: They've went out! Where's your grammar?

Boy: She's in the kitchen.

3579 Requested

PATRONIZE OUR ADVERTISERS!

DR. FRANK T. GRILL PHYSICIAN and SURGEON

Office 1858 W. Cermak Rd., Phone CAnal 6-4955
Chicago 8, Illinois

JOHN ZELEDNIKAR and SONS

FUEL OIL

2045 W. 23rd St. VI 7-6891
Chicago 8, Ill.

Starc Park View Florists

Telegraph delivery service

Weddings, Bouquets, Funeral designs, Corsages
1096 Norwood Rd. Tel Ex. 1-5078
9334 Kinsman Rd. Tel. Mi. 1-2469
Cleveland, Ohio
J. J. STARC

GEREND'S FUNERAL HOME

Phone 7012

Ray Gerend Peter Bastasic
SHEBOYGAN, WISCONSIN

Nad pol stoletja že nudi ljubeznivo bratsko pomoč svojim članom in članicam, vdovam in sirotam v slučaju bolezni, nesreče ali smrti

KRANJSKO SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki

Članstvo: 45,500 Premoženje \$10,200,000.00

K.S.K. Jednota sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta starosti; otroke pa takoj po rojstvu in do 18. leta pod svoje okrilje.

K.S.K. Jednota izdaja najmodernejše vrste certifikate za odrasle in mladino od \$250.00 do \$5,000.00.

Če še nisi član ali članica te mogoče katoliške podporne organizacije, potrdi se in pristopi takoj — bolje danes kot jutri!

Starši, vpišite svoje otroke v K.S.K. Jednoto!

Za pojasnila o zavarovalnici vprašajte tajnike ali tajnice krajevnih društev KSKJ v vaši naselbini, ali pa pišite na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago Street Joliet, Illinois

ARROWHEAD SIDING & ROOFING CO.

ROOFING, SIDING, INSULATION, REMODELING
All work and materials guaranteed
Box 507, Phone 2851 R
Virginia, Minn.
Your business will be appreciated!

JOS. ZELE & SONS, INC.

TWO COMPLETE FUNERAL HOMES

452 East 152nd St. 6502 St. Clair Ave.
IV. 1-3118 EN. 1-0583
Ample Parking Facilities

PARK VIEW LAUNDERERS AND CLEANERS

A Service to Fit Every Budget
1727-31 W. 21st Street

CAnal 6-7172-73 CHICAGO

ZEFRAN FUNERAL HOME 1941-43 WEST CERMAK ROAD

LOUIS J. ZEFRAN CHICAGO 8, ILL.
ELIZABETH L. ZEFRAN
Funeral Directors & Embalmers Virginia 7-6688

Ermenc Funeral Home

5325 W. Greenfield Ave. EVERgreen 3-5060
Milwaukee, Wisconsin

A. GRDINA & SONS

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE
Za vesele in žalostne dneve

Nad 53 let že obratujemo naše podjetje v zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz da je podjetje iz — naroda za narod. V vsakem slučaju se obrnite do našega podjetja, prihranili si boste denar in dobili stoprocentno postrežbo.

Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio
Podružnica: 15301-07 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1-1235 Cleveland 10, Ohio
Pogrebni zavod: 1053 E. 62nd Street
Tel.: HEnderson 1-2088 Cleveland 3, Ohio
17002-10 Lake Shore Blvd.
Tel.: KEnmore 1-5890 Cleveland 10, Ohio